

**PEMERDAGANGAN MANUSIA DAN KESANNYA TERHADAP ISU
KESELAMATAN DI MALAYSIA**

MEJAR SHAIRUL AMIN BIN SHAARI

**SARJANA SAINS (PENGURUSAN)
UNIVERSITI UTARA MALAYSIA**

KERTAS PROJEK

PEMERDAGANGAN MANUSIA DAN KESANNYA TERHADAP ISU KESELAMATAN DI MALAYSIA

**Projek Sarjana ini diserahkan kepada Kolej Perniagaan,
Universiti Utara Malaysia
sebagai memenuhi syarat keperluan
Ijazah Sarjana Sains (Pengurusan)
Universiti Utara Malaysia**

Oleh:

MEJAR SHAIRUL AMIN BIN SHAARI

November 2011

Copyright © 2011 by Mejar Shairul Amin bin Shaari,
Hak cipta Terpelihara

Othman Yeop Abdullah
Graduate School of Business

Universiti Utara Malaysia

SUBMISSION OF PROJECT PAPER

Dean

Othman Yeop Abdullah Graduate School of Business

Universiti Utara Malaysia

06010 UUM Sintok, Kedah

Tel: 6 04 9285129/5656

Fax: 6 04 9285220

www.oyagsb.uum.edu.my

(Attn: Mdm. Rodziah binti Taib)

Sir/Madam

SUBMISSION OF PROJECT PAPER

I Mei Shairul Amin bin Shaari Matric No: 808798

graduate student programme Master of Science (Management) INTAN/UUM hereby

submit the project paper title:

PEMERDAGANGAN MANUSIA DAN KESANNYA TERHADAP ISU KESELAMATAN
DI MALAYSIA

Candidate's signature

20 Nov 2011

Date

CERTIFIED

The above Project Paper is received on:

Receiver:

for:

Dean

Othman Yeop Abdullah Graduate School of Business

TERIMA

20 NOV 2011

Resource Room
UUM College of Business
Universiti Utara Malaysia

Note: Graduate student of Master are to submit two (2) binded copies, one (1) loose copy and one (1) in soft copy/CD of the Project Paper entitled to Othman Yeop Abdullah Graduate School of Business, Universiti Utara Malaysia.

KEBENARAN MERUJUK

Kertas projek penyelidikan ini dikemukakan sebagai memenuhi keperluan pengijazahan program Sarjana Sains (Pengurusan), Universiti Utara Malaysia (UUM), Sintok, Kedah Darul Aman. Saya bersetuju membenarkan pihak perpustakaan UUM mempamerkannya sebagai bahan rujukan umum. Saya juga bersetuju bahawa sebarang bentuk salinan sama ada secara keseluruhan atau sebahagian daripada kertas projek ini untuk tujuan akademik adalah dibolehkan dengan kebenaran penyelia projek ini iaitu Profesor Madya Dr Mohammad Basir bin Saud, COLGIS, Universiti Utara Malaysia. Sebarang bentuk salinan dan cetakan bagi tujuan komersil adalah dilarang dan tidak dibenarkan kecuali dengan kebenaran bertulis daripada penyelidik. Pernyataan rujukan kepada penulis dan UUM perlulah dinyatakan bagi sebarang bentuk rujukan ke atas kertas projek ini.

Kebenaran untuk menyalin atau menggunakan kertas projek ini sama ada keseluruhan atau sebahagian daripadanya hendaklah dipohon melalui:

**DEKAN
OTHMAN YEOP ABDULLAH GRADUATE SCHOOL OF BUSINESS
KOLEJ PERNIAGAAN
UNIVERSITI UTARA MALAYSIA
06010 UUM SINTOK
KEDAH DARUL AMAN**

ABSTRAK

Kebanjiran mangsa pemerdagangan manusia dan penyeludupan migran ke Malaysia telah menjadi satu isu baru yang perlu ditangani oleh semua pihak yang berkenaan khususnya kerajaan Malaysia. Keadaan ini menjadi semakin serius apabila Malaysia telah dilabel sebagai negara transit dan negara destinasi bagi kes pemerdagangan manusia di rantau Asia Tenggara. Sehubungan dengan itu juga Malaysia telah di letak pada tahap *Tier 2WL* oleh PBB akibat daripada peningkatan kes pemerdagangan manusia. Kebanjiran mangsa kes pemerdagangan manusia ini telah memberi implikasi negatif terhadap kedaulatan negara.

Selain keselamatan sosial, mangsa pemerdagangan manusia ini juga berpotensi untuk menjadi ancaman kepada aspek keselamatan yang lain. Sungguhpun begitu, tujuan kertas kerja ini hanya memberi tumpuan kepada isu-isu keselamatan yang berpotensi dicetuskan oleh para pedagang manusia dan kesannya kepada keselamatan negara.

Kaedah pengkajian yang digunakan dalam kajian ini adalah dengan menggunakan pendekatan kualitatif melalui temubual dan dokumen sekunder dalam usaha untuk mengumpul sebanyak mungkin maklumat atau data yang mempunyai kaitan dengan kes pemerdagangan manusia.

Kajian mendapati masalah sosial yang disebabkan oleh peningkatan kes pemerdagangan manusia ini boleh dilihat, pertama sebagai mengancam keselamatan, kestabilan dan keamanan negara Malaysia dan timbulnya rasa kebencian oleh penduduk tempatan. Kedua, banjir mangsa pemerdagangan manusia ini berupaya mempengaruhi profil demografi penduduk terutamanya di bandar-bandar besar. Akhir sekali, peningkatan kes pemerdagangan manusia ini juga mampu menggugat keselamatan dalam negeri ekoran daripada peningkatan kes-kes jenayah yang membabitkan warga asing.

Oleh demikian disarankan agar kehadiran mereka ini perlu dikawal dan dipantau oleh pihak yang berwajib. Untuk itu, pihak kerajaan perlu menguatkuasakan akta yang sedia ada untuk mengawal kemasukkan mangsa pemerdagangan manusia. Selain daripada itu kerajaan harus mengambil tindakan yang lebih tegas terhadap warga asing mahupun tempatan yang melanggar peraturan yang telah ditetapkan tanpa mengira status dan jawatan.

Kata Kunci: Pemerdagangan manusia, masalah sosial, keselamatan negara,

Tier 2WL

PENGHARGAAN

Kajian ini telah ditulis dan disiapkan di bawah penyeliaan Profesor Madya Dr Mohammad Basir bin Saud, Universiti Utara Malaysia (UUM). Saya amat berbangga dan berbesar hati bila terpilih menjadi penuntut di bawah penyeliaan beliau. Tanpa bimbingan beliau, kertas kajian ini mungkin tidak dapat disiapkan dalam jangka masa yang diberikan. Pengetahuan dan pengalaman beliau yang luas dalam bidang kajian saya, benar-benar membantu saya untuk menyiapkan kajian ini dengan lancar.

Terima kasih juga kepada pihak pengurusan Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA) dan INTAN yang telah bekerja keras untuk mengatur dan merancang program ini bagi membolehkan kami semua untuk mempertingkatkan pengetahuan dari segi akademik. Saya juga amat terhutang budi kepada pensyarah-pensyarah saya dari *College of Business*, Universiti Utara Malaysia (UUM) yang telah meluangkan masa berharga mereka untuk berkongsi pengetahuan serta pengalaman mereka sepanjang kursus ini berlangsung. Saya juga ingin mengucapkan terima kasih kepada Pengarah dan staf Institut Tadbiran Awam Negara (INTAN) Bukit Kiara, Kuala Lumpur serta tidak ketinggalan rakan-rakan seperjuangan sekursus yang telah banyak memberi dorongan, semangat juang yang tinggi, tunjuk ajar, berkongsi pengetahuan dan pengalaman, sokongan moral dan material serta segala bentuk bantuan yang diperlukan.

Saya juga ingin mengucapkan jutaan terima kasih kepada isteri saya, Puan Adibah binti Mohd Isa serta anak-anak kami, Muhammad Arif Nazmi, Nur Adlina Nadhirah, Muhammad Amirul Hakim dan Nur Farzana, di atas sokongan moral, kesabaran yang jitu ketika berada dalam kesibukan menyiapkan tugas, kefahaman menyelami kepayahan menuntut ilmu dan dorongan yang berterusan dalam mengejar

ilmu duniawi dan akhirat sepanjang mengikuti program ini. Akhir sekali, jutaan terima kasih yang tidak terhingga kepada arwah bapa, Allahyarham Shaari bin Abd Rahman serta ibu tercinta, Rasinah binti Hamzah di atas segala galakan dan dorongan untuk anakandanya terus menyambung pengajian ke peringkat tertinggi yang boleh dicapai.

ISI KANDUNGAN

	Muka surat
Tajuk	i
Kebenaran Merujuk	ii
Abstrak	iii
Penghargaan	vi
Isi Kandungan	vii
Senarai Jadual	xii
Senarai Rajah	xii
Senarai Singkatan	xiii

BAB 1

PENGENALAN

1.0	Latar Belakang Kajian	1
1.1	Punca Penyeludupan	1
1.2	Penubuhan Badan Penguatkuasaan	2
1.3	Kategori Barang Penyeludupan	3
1.4	Perbezaan antara Pernerdagangan Manusia dan Penyeludupan Migran	4
1.5	Faktor Penarikan dan Pendorong	6
1.6	Situasi Pernerdagangan Manusia di Malaysia	7
1.7	Pernyataan Masalah	12
1.8	Persoalan Kajian	16
1.9	Objektif Kajian	16

1.10	Kepentingan Kajian	17
1.11	Skop Dan Limitasi Kajian	20
BAB 2	SOROTAN KARYA	
2.0	Pendahuluan	21
2.1	Definisi dan Terminologi	21
2.2	Isu Pemerdagangan Manusia	24
2.3	Kaedah dan Punca Pemerdagangan Manusia	26
2.4	Impak daripada Pemerdagangan Manusia	30
2.5	Keselamatan Nasional	33
BAB 3	KAEDAH KAJIAN	
3.0	Pendahuluan	37
3.1	Kaedah Pengumpulan Data	37
3.2	Isu-isu Berkaitan Kajian	40
3.3	Populasi Kajian	41
3.4	Sampel Kajian	42
3.5	Teknik dan Pembentukan Soalan Temubual	42
3.6	Kaedah Penganalisaan Data	43
BAB 4	PENEMUAN KAJIAN	
4.0	Pendahuluan	45
4.1	Responden Yang Terlibat	45
4.2	Profil Responden	46
4.3	Jangka Masa Bekerja	47

4.4	Hasil Dapatan dari Sesi Temubual	
	4.4.1 Fenomena dan Situasi Kes Pemerdagangan Manusia di Malaysia.	47
	4.4.2 Laluan, Kelemahan serta Modus Operandi Kes Pemerdagangan Manusia.	51
	4.4.3 Langkah-langkah Pencegahan, Keberkesanan dan Kekangan Pelaksanaan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Penyeludupan Migran 2007.	61
	4.4.4 Punca dan Kesan Terhadap Isu Keselamatan di Malaysia.	66
	4.4.5 Cadangan Mengurangkan Kegiatan Pemerdagangan Manusia.	70
4.5	Kesimpulan	71
BAB 5	PERBINCANGAN DAN CADANGAN	
5.0	Pengenalan	74
5.1	Perbincangan Dapatan Kajian	75
	5.1.1 Fenomena dan Situasi Pemerdagangan Manusia di Malaysia	75
	5.1.2 Pencegahan, Keberkesanan dan Kekangan dalam Menguatkuasakan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Penyeludupan Migran 2007	76
	5.1.3 Laluan, Modus Operandi serta Impak Kes Pemerdagangan Manusia kepada Isu Keselamatan di Malaysia	78
5.2	Rumusan Kajian	79
5.3	Cadangan	83
5.4	Kajian Akan Datang	86

RUJUKAN

88

LAMPIRAN

A - Akta Anti Perdagangan Orang Dan Anti Penyeludupan Migran 2007.

B - Protocol To Prevent, Suppress And Punish Trafficking In Persons,
Especially Women And Children Under UN Convention On Transnational
Organised Crime (TOC).

C - Protocol Against The Smuggling Of Migrants By Land, Air And Sea Under
UN Convention On Transnational Organised Crime (TOC).

Senarai Jadual

Jadual	Muka Surat
Jadual 1.1 - Perbezaan Pmerdagangan Manusia dan Penyeludupan Migran	5
Jadual 1.2 - Faktor Penyebab Pmerdagangan Manusia	7
Jadual 1.3 - Statistik Kemasukan Warga Asing	9
Jadual 1.4 - Statistik Kes Pmerdagangan Manusia sehingga Disember 2010	12
Jadual 4.1 - Statistik Kes Pmerdagangan Orang Mulai 01 Jan 2008 hingga 31 Ogos 2011	50
Jadual 4.2 - Pintu-pintu Utama Kemasukan Mangsa Kes Pmerdagangan Manusia	53
Jadual 4.3 - Warganegara Kes Pmerdagangan Manusia Tahun 2010	67
Jadual 4.4 - Pecahan Warganegara Kes Pmerdagangan Manusia mulai 01 Januari 2011 hingga 31 Ogos 2011	68
Jadual 5.1 - Perbandingan Status Pmerdagangan Manusia	80

Senarai Rajah

Rajah

Muka Surat

Rajah 3.1 - Isu Kajian

40

Senarai Singkatan

Singkatan

ATIP - Anti Trafficking In Person

APMM - Agensi Penguatkuasaan Maritim Malaysia

AHDC - Archdiocese Human Development Commission

FTS - Free the Slave

GRO - Pegawai Khidmat Pelanggan

IPD - Ibu Pejabat Daerah

JIM - Jabatan Imigresen Malaysia

JTK - Jabatan Tenaga Kerja Kementerian Sumber Manusia

KDRM - Kastam Diraja Malaysia

MO - Modus Operandi

PATI - Pendatang Tanpa Izin

PBB - Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu

PDRM - Polis Diraja Malaysia

SOP - Standard Operating Procedure

SPRM - Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia

TIP - Trafficking In Person

TVPA - Trafficking Victim Protection Act

TOC - Transnational Organised Crime

BAB 1

PENGENALAN

1.0 Latar Belakang Kajian

Penyeludupan adalah merupakan satu aktiviti yang melibatkan pengangkutan atau pergerakan perpindahan sesuatu barangan atau orang melepasi sesuatu sempadan sesebuah tempat atau negara di mana ianya adalah terlarang serta menyalahi undang-undang tempatan negara berkenaan. Sebagai contoh membawa keluar/masuk sesuatu barangan dari bangunan atau melintasi sempadan antarabangsa. Berdasarkan kepada catatan sejarah, menunjukkan bahawa aktiviti penyeludupan ini bermula di England sekitar 1300 Masehi semasa pemerintahan King Edward I. Aktiviti ini berlaku disebabkan oleh sistem percukaian yang diperkenal dan dikuatkuasakan bagi menyekat barangan keperluan negara daripada dibawa dan diperdagangkan di luar negara. Sistem ini diwujudkan bertujuan untuk mengehadkan serta menyekat segala aktiviti pengeksportan barangan keperluan asas terutama bijirin ke luar negara yang mana akan mengakibatkan kekurangan makanan berlaku di negara England (Smuggling 1300AD – 1833AD, n.d.).

1.1 Punca Penyeludupan

Satu kajian telah dilaksanakan terhadap aktiviti penyeludupan di Bristol, England pada pertengahan abad ke-16, menunjukkan bahawa aktiviti penyeludupan ini berlaku disebabkan oleh tekanan nilai cukai yang dikenakan terlalu tinggi terutama terhadap cukai barangan yang berasaskan bijirin dan kulit binatang. Rentetan daripada sistem percukaian inilah, maka aktiviti penyeludupan bermula dengan lebih agresif.

Aktiviti penyeludupan ini bukan sahaja melibatkan pedagang-pedagang kelas bawahan malah ianya juga melibatkan pedagang-pedagang kelas atasan yang mempunyai jaringan perhubungan yang luas, membentuk sebuah organisasi penyeludup.

1.2 Penubuhan Badan Penguatkuasaan

Pada tahun 1671, Charles II telah menubuhkan Lembaga Kastam untuk mengawalselia aktiviti import dan eksport di kawasan pelabuhan sekitar England. Pada mulanya penubuhan unit kastam ini hanyalah untuk memungut cukai dan tidak berperanan untuk mencegah atau menangkap penyeludup. Seiring dengan pembentukan unit kastam ini, undang-undang percukaian diperketatkan lagi dan jumlah pegawai yang dilantik untuk menguruskan pemungutan cukai ini ditambah bilangannya. Akibat dari penguatkuasaan ini, aktiviti para pedagang telah bertukar dan mula menyeludup bijirin dan kulit binatang dengan kuantiti yang lebih besar ke luar negara dengan menggunakan kapal-kapal besar yang dilengkapi dengan sistem persenjataan. Di samping mempunyai sistem pengangkutan yang lebih besar, jaringan perhubungan dengan pegawai penguatkuasa juga diadakan terutama di kalangan pegawai kastam. Ini bertujuan untuk memudahkan lagi pergerakan barangan dagangan mereka dibawa ke luar negara. Pegawai kastam yang bersekongkol dengan para penyeludup ini juga mempunyai tujuan bagi mendapatkan pulangan serta kemewahan dengan cara yang mudah dan dalam masa yang singkat. Akibatnya, aktiviti penyeludupan ini terus menular dan merebak ke serata England (Richard Platt, 2009).

1.3 Kategori Barang Penyeludupan

Sejak abad ke 15 hinggalah sekarang, akitiviti penyeludupan ini telah berkembang pesat ke serata pelusuk dunia dan ianya bukan sahaja berkisar kepada penyeludupan barangan keperluan, malah ianya juga meliputi semua barangan yang boleh mendatangkan keuntungan yang cepat dan mudah. Barang-barang yang diseludup boleh dikategorikan seperti berikut:

- (i) Barangan Keperluan seperti barang makanan, pakaian dan minuman.
- (ii) Barangan Larangan seperti dadah, ganja dan senjata api.
- (iii) Barangan Hidup seperti manusia dan haiwan.

Penyeludupan barangan hidup ini boleh dipecahkan kepada dua kategori utama:

- (i) Penyeludupan haiwan.
- (ii) Pemerdagangan dan penyeludupan manusia.

Di dalam kertas kajian ini, kajian akan tertumpu kepada aktiviti pemerdagangan manusia. Pemerdagangan manusia adalah satu bentuk perhambaan manusia di zaman moden. Korban daripada pemerdagangan manusia ini berorientasikan kepada kekerasan, penipuan atau pemaksaan, bagi tujuan eksploitasi seksual atau buruh paksa. Golongan yang menjadi korban di dalam masalah ini adalah di kalangan kanak-kanak, remaja, lelaki dan wanita. Dengan demikian kajian ini penting untuk mengenal pasti pengamalan akta dari ruang lingkup yang lebih besar di Malaysia khususnya kepada akta-akta yang melibatkan kes-kes jenayah pemerdagangan manusia. Pelakunya boleh dikaitkan dengan perbuatan jenayah seperti ancaman,

penggunaan kekerasan atau bentuk lain untuk pemaksaan, penculikan, penipuan, penyalahgunaan kuasa, penyalahgunaan kedudukan dan juga rasuah.

Aktiviti pemerdagangan manusia ini telah menjadi satu isu besar sesebuah negara disebabkan perbuatan ini telah dianggap mencabur serta melanggar hak asasi manusia. Walaupun aktiviti ini boleh dikategorikan sebagai satu aktiviti yang tidak bermoral dan berperikemanusiaan, namun ianya masih dijalankan oleh individu atau organisasi tertentu disebabkan hasil pulangan yang sangat lumayan. Aktiviti pemerdagangan manusia ini telah menular ke serata pelusuk dunia seperti Amerika Syarikat dan Australia, juga tidak ketinggalan negara Malaysia yang telah disenaraikan oleh *US Department of State* dalam Laporan Pemerdagangan Manusia 2007 sebagai Pusat Transit Pemerdagangan Manusia bagi kawasan Asia Tenggara.

1.4 Perbezaan Antara Pemerdagangan Manusia dan Penyeludupan Migran

Sebelum menjangkau lebih jauh dalam isu pemerdagangan manusia ini, kefahaman terhadap dua istilah yang sering dikaitkan dengan migrasi manusia perlu diperjelaskan agar tidak timbul kekeliruan dalam penggunaan istilah-istilah berkaitan dalam kajian ini. Berdasarkan kepada Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 (**Lampiran A**), berikut (Jadual 1.1) adalah perbezaan di antara istilah Pemerdagangan Manusiadan Penyeludupan Migran:

Jadual 1.1 - Perbezaan Pernerdagangan Manusia dan Penyeludupan Migran

Bil	Pernerdagangan Manusia	Penyeludupan Migran
1.	Undang-undang yang terlibat adalah: <i>“Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children under UN Convention on TOC”</i> (Lampiran B).	Undang-undang yang terlibat adalah: <i>“Protocol Against The Smuggling Of Migrants By Land, Air And Sea under UN Convention on Transnational Organised Crime (TOC)”</i> (Lampiran C).
2.	Mesti mengandungi unsur-unsur paksaan, perdaya, penipuan atau ancaman fizikal kecuali jika mangsa berumur 18 tahun ke bawah terlibat dalam perlakuan pernerdagangan seks	Orang yang diseludup biasanya bekerjasama dengan penyeludup
3.	Orang yang diperdagangkan adalah mangsa	Tiada unsur paksaan dan penipuan.
4.	Orang yang diperdagangkan adalah mangsa	Orang yang diseludup adalah pensubahat dalam jenayah penyeludupan.
5.	Mangsa dijadikan hamba tertakluk kepada pergerakan terhad atau terkurung atau dokumen mereka dirampas	Orang di seludup bebas untuk bertukar kerja dan meninggalkan tempat.
6.	Tidak memerlukan pergerakan mangsa terlibat melintasi sempadan	Memudahkan kemasukan secara haram dari sebuah negara ke sebuah negara(mesti melibatkan kesalahan imigresen).
7.	Tidak melibatkan melintasi sempadan antarabangsa sesebuah negara	Penyeludup sentiasa melibatkan aktiviti melintasi sempadan antarabangsa negara.
8.	Mangsa mesti terlibat sebagai buruh/perkhidmatan atau perlakuan seks komersial dan mangsa mesti bekerja	Orang diseludup memasuki sesebuah negara dengan tujuan tertentu termasuk bekerja dan perbuatan memasuki sesebuah negara secara haram

Sumber: Jabatan Imigresen Putrajaya

Pernerdagangan manusia dengan tujuan perhambaaan seks dan buruh pada amnya telah wujud sejak abad ke 18. Aktiviti pernerdagangan manusia pada zaman tersebut adalah tertumpu kepada perhambaan kerana ianya merupakan satu sumber sosial-

ekonomi, di mana hak sebagai manusia yang dijadikan hamba dirampas atau dinafikan kebebasan dan dikerah untuk bekerja secara paksa. Mereka ini dinafikan hak untuk keluar, hak untuk tidak mahu kerja dan hak untuk menerima bayaran bagi kerja yang dilakukan.

1.5 Faktor Penarikan dan Pendorong

Di dalam mengkaji fenomena pemerdagangan manusia ini, faktor penarikan dan pendorong adalah merupakan dua faktor penting yang telah mendorong kepada berlakunya kes pemerdagangan manusia ini. Faktor penarikan, secara amnya terdiri daripada dua unsur utama yang memberi satu daya tarikan kepada para pedagang manusia untuk menjalankan aktiviti haram ini. Unsur yang pertama adalah *standard* kehidupan atau sara hidup yang lebih baik di negara destinasi berbanding dengan negara asal mangsa. Di samping itu juga unsur penawaran harga yang tinggi juga menjadi faktor mengapa negara destinasi menjadi pilihan para pedagang manusia. Faktor yang kedua adalah dari segi permintaan terhadap tenaga kerja manusia. Dasar kemasukan yang longgar, ekonomi yang stabil serta kestabilan politik di negara destinasi telah membuka ruang kepada peluang pekerjaan yang tinggi. Kesempatan ini diambil oleh para pedagang manusia untuk memanipulasikan keadaan serta mengeksploitasi tenaga mangsa untuk aktiviti-aktiviti yang menguntungkan seperti pelacuran dan buruh paksa. Manakala faktor pendorong kepada mengapa kes pemerdagangan manusia ini berlaku adalah kekurangan permintaan buruh dan faktor kemiskinan di negara asal. Secara umumnya, faktor-faktor yang menyebabkan berlakunya pemerdagangan manusia boleh dirangkumkan seperti di Jadual 1.2.

Jadual 1.2 – Faktor Penyebab Pemerdagangan Manusia

Bil	Faktor Penarik	Faktor Pendorong
1.	Pertumbuhan ekonomi yang pesat di negara destinasi.	Kekurangan atau ketiadaan peluang pekerjaan di negara asal.
2.	Peningkatan permintaan dari segi tenaga kerja.	Kelemahan penguatkuasaan undang-undang.
3.	Peningkatan sektor industri yang membawa kepada kewujudan tempat-tempat hiburan dan industri seks komersil.	Kekurangan pekerjaan yang formal khususnya kepada wanita.
4.	Tawaran gaji yang lebih tinggi di negara destinasi.	Kerajaan kurang memberi perhatian terhadap perlindungan pekerja migran.
5.	Kelemahan penguatkuasaan undang-undang di negara yang bersempadan dengan negara lain.	Budaya yang tidak menyebelahi kepentingan kaum wanita dan kanak-kanak.
6.	Kekurangan pengetahuan mengenai tenaga kerja asing.	Konflik dan bencana alam yang menyebabkan ramai wanita dan kanak-kanak menjadi mangsa.
7.	Pengaruh cerita dan kisah hidup pekerja migran yang pernah hidup di negara destinasi.	Peluang pendidikan yang tidak sama rata di antara kanak-kanak perempuan dan lelaki di kawasan bandar dan luar bandar.
8.		Ramai kanak-kanak tidak mempunyai dokumen atau sijil kelahiran.
9.		Sistem pengurusan penempatan penduduk yang lemah.

Sumber: Asia Pasific Journal of Social Science, 2009

1.6 Situasi Pemerdagangan Manusia di Malaysia

Pemerdagangan manusia ini merupakan satu bentuk pemerdagangan yang amat menguntungkan kerana ianya sentiasa mendapat permintaan yang amat tinggi di samping memperolehi pulangan yang amat cepat. Pemerdagangan manusia ini bukan sahaja berkisar di kalangan orang dewasa, malah remaja-remaja di bawah usia lapan belas (18) tahun juga menjadi mangsa dalam urusniaga pemerdagangan manusia ini.

Menurut Kevin Bales (2004) terdapat 27 juta manusia yang boleh dianggap sebagai hamba pada hari ini di seluruh dunia. Beliau juga mendakwa, hamba zaman moden dijual serendah USD\$40.00 di Mali untuk buruh lelaki muda dewasa atau setinggi USD\$1,000.00 di Thailand untuk wanita muda untuk bekerja di rumah pelacuran (Kevin Bales, 2004).

Di dalam dunia yang serba moden ini, isu-isu yang melibatkan perkara ini telah menjadi semakin serius dan satu fenomena negatif yang boleh memburuk serta menjatuhkan imej sesebuah negara terutamanya di kalangan anggota ASEAN. Jumlah mangsa yang pernah direkodkan adalah dianggarkan seramai 225,000 orang, yang melibatkan wanita serta kanak-kanak (Richard Plat, 1999). Daripada jumlah tersebut, seramai 30,000 wanita dan kanak-kanak telah diseludup masuk ke negara Amerika Syarikat untuk tujuan perhambaan seks dan buruh. Kesemua 30,000 wanita dan kanak-kanak yang terlibat, datang dari negara-negara di Asia Tenggara (Richard Plat, 1999). Berdasarkan kepada catatan tersebut, ini menunjukkan bahawa jenayah perdagangan manusia ini masih lagi giat berlaku dan bakal berkembang tanpa sebarang langkah atau penguatkuasaan dilaksanakan terutama bagi negara-negara yang menjadi sumber kepada fenomena perdagangan ini.

Pemerdagangan manusia ini telah menjadi sebuah isu global. Berdasarkan kepada persempadanan negara, tiada negara yang boleh mendakwa bahawa sempadannya tidak terlibat dalam masalah ini. Malaysia juga didakwa menjadi negara destinasi, negara sumber dan negara transit bagi wanita dan kanak-kanak untuk kegiatan perdagangan manusia, terutamanya untuk tujuan pelacuran dan buruh paksa bagi lelaki, wanita dan kanak-kanak. Aktiviti perdagangan manusia ini bukan sahaja

dijalankan oleh orang kebiasaan malah ahli perniagaan dan politik juga turut terlibat. Sebagai contoh seorang ahli politik dari negara India telah disyaki bersengkongkol dengan seorang warga Pakistan memperdagangkan manusia masuk ke negara Malaysia (Utusan Malaysia, 31 Mac 2011). Aktiviti mereka ini dijalankan dengan berselindung di sebalik nama agensi kebajikan sosial yang berpangkalan di Malaysia bagi tujuan menguruskan aktiviti pemerdagangan manusia ini. Aktiviti ini dihidu dan terbongkar setelah pihak polis India menerima aduan dari empat warganegara mereka yang dibawa masuk ke Malaysia bagi tujuan diperdagangkan sebagai buruh paksa. Ini jelas membuktikan bahawa aktiviti pemerdagangan manusia ini melibatkan semua peringkat lapisan masyarakat tidak mengira pangkat atau status, asalkan pulangan yang diperolehi tinggi dalam masa yang singkat. Majoriti mangsa pemerdagangan manusia adalah pekerja asing yang ingin berhijrah ke Malaysia secara rela terutama dari Indonesia, Nepal, India, Thailand, China, Filipina, Burma, Kemboja, Bangladesh, Pakistan, dan Vietnam bagi mencari peluang-peluang ekonomi yang lebih besar (Laporan Jabatan Imigresen Malaysia, 2010).

Jadual 1.3 - Statistik Kemasukan Warga Asing

Bil	Bil Kemasukan	Visa Pelawat	Kemasukan Secara Haram	Tiada Dokumen
1.	China (365 tangkapan)	365	-	-
2.	Thailand (130 tangkapan)	15	115	-
3.	Indonesia (117 tangkapan)	-	32	85
4.	Lain-lain warganegara (46 tangkapan)	17	5	24

Sumber: Jabatan Imigresen Putrajaya.

Meskipun ramai pesalah yang terlibat dalam kes pemerdagangan manusia di Malaysia adalah individu yang terdiri daripada ahli perniagaan, terdapat juga beberapa aktiviti pemerdagangan manusia di Malaysia ini didalangi oleh sindiket jenayah terancang antarabangsa yang mempunyai jaringan perhubungan antarabangsa yang sangat kuat.

Pemerdagangan manusia pada abad ini adalah merupakan satu kaedah perhambaan secara moden yang mempunyai rangkaian urusan yang bersistematik, tersusun dan mempunyai sebuah organisasi khas bagi melaksanakan perkara ini. Terdapat sekitar dua juta pekerja asing di Malaysia yang mempunyai dokumen pada tahun 2009, dan dianggarkan 1.9 juta lagi tidak mempunyai dokumen (Laporan Jabatan Imigresen, 2010). Kebanyakan pekerja asing ini bekerja di ladang, tapak pembinaan, kilang tekstil dan bekerja sebagai pembantu rumah di Malaysia telah disekat pergerakan mereka, ditipu pembayaran gaji, dirampas pasport (disimpan oleh majikan) atau dipaksa bekerja kerana terikat dengan hutang. Ini adalah merupakan antara ciri-ciri pemerdagangan manusia yang berlaku di zaman moden. Sesetengah majikan di Malaysia dilaporkan tidak membayar gaji kepada pembantu rumah selama tiga hingga enam bulan sebagai ganti kepada kos yang dibayar kepada agensi pengambilan pekerja asing untuk mereka datang bekerja di negara ini (Laporan Jabatan Imigresen, 2010).

Berdasarkan sumber perisikan dari Amerika Syarikat, negara-negara anggota ASEAN adalah merupakan penyumbang utama perdagangan wanita dan gadis-gadis muda ke Amerika Syarikat (Richard Plat, 1999). Ini menunjukkan bahawa kesan fenomena pemerdagangan manusia ini bukan hanya menjejaskan imej negara-negara

di rantau Asia Tenggara, tetapi juga negara-negara destinasi di mana pemerdagangan manusia ini berurusan. Walaupun sumber-sumber manusia untuk diperdagangkan ini banyak diperolehi dari negara-negara di rantau Asia Tenggara, namun hanya separuh daripada jumlah tersebut diperdagangkan keluar dari rantau ini.

Pelbagai usaha dan inisiatif telah diambil oleh pihak-pihak tertentu seperti NGO, agensi kerajaan, kementerian-kementerian, badan-badan kebangsaan dan antarabangsa bagi memerangi gejala ini dari terus menular dan merebak. Walaupun usaha-usaha serta penguatkuasaan undang-undang telah dilaksanakan, namun begitu perkara ini masih terus berlaku dari hari ke hari dengan jumlah yang terlibat semakin meningkat dan membimbangkan. Di dalam *Bangkok Declaration on Irregular Migration* 1999, telah menggariskan pelbagai mekanisme untuk membendung dan memerangi masalah ini hingga ke akar umbi. Berdasarkan kepada deklarasi ini, kerajaan Malaysia telah melaksanakan beberapa usaha untuk membanteras masalah pemerdagangan manusia. Kerajaan telah menganjurkan serta menjalankan banyak latihan anti-pemerdagangan manusia bagi pihak polis, imigresen, pendakwa dan pegawai jabatan buruh serta mula bekerjasama dengan NGO, organisasi antarabangsa dan kerajaan asing dalam latihan-latihan tersebut.

Pada bulan November 2009, kerajaan Malaysia mula melancarkan kempen kesedaran awam anti pemerdagangan manusia seperti iklan di media massa, radio dan televisyen, termasuklah penampilan pegawai kanan kerajaan di televisyen untuk membincangkan isu pemerdagangan manusia. Pada bulan Mac 2010, kerajaan melancarkan pelan tindakan lima tahun untuk memerangi pemerdagangan manusia. Kerajaan mula menggunakan talian kecemasan "999" sebagai talian utama bagi

melaporkan kegiatan pemerdagangan manusia di mana panggilan akan disambungkan terus kepada pihak polis. Walaupun pelbagai usaha telah dilaksanakan oleh pihak kerajaan, namun kes-kes yang melibatkan pemerdagangan manusia ini terus berlanjutan hingga ke hari ini. Justeru itu, timbul satu persoalan, adakah usaha-usaha yang dilaksanakan oleh pihak kerajaan ini benar-benar berkesan atau hanya untuk memenuhi syarat yang telah ditetapkan oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB) di dalam usaha membanteras gejala pemerdagangan manusia ini.

Jadual 1.4 - Statistik Kes Pemerdagangan Manusia Sehingga Disember 2010 (28.02.2008 Sehingga 31.12.2010)

Bil	Perkara	2008	2009	2010	Jumlah Keseluruhan
1.	Jumlah Kes	18	151	132	301
2.	Jumlah Tangkapan	27	217	195	439

Sumber: Jabatan Imigresen Putrajaya

Kertas kajian ini cuba melihat tahap keberkesanan peranan yang dimainkan oleh agensi kerajaan Malaysia berkaitan dalam hal membanteras serta memerangi masalah pemerdagangan manusia di negara ini. Masalah pemerdagangan manusia terutama dalam hal perhambaan seks dan buruh haram merupakan satu jenayah yang bukan sahaja menyalahi undang-undang negara Malaysia malahan undang-undang semua negara di dunia kerana perbuatan ini adalah suatu jenayah berat dan melanggar hak asasi manusia.

1.7 Pernyataan Masalah

Di dalam Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007, telah mengariskan kesalahan serta hukuman yang boleh dikenakan kepada sesiapa yang melanggar akta ini. Contoh kes yang berlaku di negara ini, pada bulan Januari

2010, seorang gadis Indonesia berumur 14 tahun yang bekerja sebagai pembantu rumah di Malaysia telah dikenalpasti oleh pihak berkuasa sebagai mangsa perdagangan manusia. Tindakan yang diambil oleh pihak berkuasa adalah dengan mendakwa gadis itu kerana mencuri barang majikannya, tetapi tidak mendakwa majikan gadis itu kerana melanggar undang-undang buruh kanak-kanak serta Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007. Ini merupakan satu contoh yang nyata di mana, walaupun akta berkenaan perkara ini telah digubal bagi membanteras kes-kes perdagangan manusia, namun penguatkuasaan akta ini tidak dilaksanakan dengan sepenuhnya.

Situasi demikian telah memperlihatkan sikap dan pendirian pihak kerajaan memperlakukan mangsa perdagangan manusia sebagai pendatang asing tanpa izin (PATI) dengan menyerahkan mereka ini kepada pihak berkuasa imigresen untuk dihantar pulang setelah mereka memberi keterangan kepada pihak pendakwa. Mangsa sepatutnya dikehendaki oleh undang-undang untuk membantu dalam proses pendakwaan terhadap pesalah perdagangan manusia, tetapi hal ini tidak diambil serius, justeru itu berlakunya kekurangan perlindungan kepada mangsa atau insentif untuk mangsa membantu siasatan serta pendakwaan terhadap mereka yang melanggar akta ini. Selain daripada ditahan selama 90 hari di pusat perlindungan, pihak kerajaan juga tidak menyediakan atau memberi pilihan alternatif undang-undang berkaitan penghantaran pulang mangsa ke negara-negara asal di mana mereka mungkin menghadapi kesusahan atau dikenakan hukuman.

Akibat daripada tindakan tersebut, terdapat beberapa kerajaan asing seperti kerajaan Indonesia, meluahkan pendirian dan keprihatinan tentang kurangnya perlindungan

undang-undang kepadarakyat mereka yang bekerja di Malaysia, khususnya mereka yang bekerja tanpa kerelaan. Sesetengah mangsa yang tidak mempunyai sebarang dokumen dan tidak dikenali, termasuk kanak-kanak, sering kali dilayan sebagai pendatang haram dan ditahan di penjara atau pusat tahanan pendatang haram sebelum dihantar pulang.

Berdasarkan kepada kenyataan di atas, antara simptom-simptom yang dapat dikenalpasti dan penyebab utama masalah ini masih terus berlaku adalah seperti berikut:

- (i) Penguatkuasaan terhadap undang-undang pemerdagangan manusia di negara ini amat kurang.
- (ii) Keberkesanan akta dan agensi penguatkuasaan undang-undang pemerdagangan manusia amat mengecewakan.
- (iii) Keperihatinan kerajaan terhadap pendatang asing di dalam soal pemerdagangan manusia ini masih tahap yang lemah.

Perlaksanaan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 adalah untuk menyekat segala aktiviti yang berkaitan dengan permasalahan ini. Ianya juga untuk mengheret sesiapa jua yang terlibat ke muka pengadilan. Namun begitu, perlaksanaan akta ini mempunyai halangan-halangan yang menyukarkan pihak berwajib untuk menguatkuasakan akta ini. Halangan bagi penggunaan akta ini telah mencetuskan banyak keraguan terutama dari segi perundangan di mana pihak kerajaan harus mengkaji secara lebih terperinci keberkesanan akta ini bagi menangani masalah pemerdagangan manusia di negara ini. Masalah ini harus diberi tumpuan kerana ianya melibatkan pihak-pihak berwajib yang akan menguatkuasakan

undang-undang ini terutama kepada pihak imigresen, polis, kastam dan Agensi Penguatkuasaan Maritim Malaysia (APMM).

Tidak dapat dinafikan bahawa keuntungan yang dibuat hasil dari pemerdagangan manusia terutama perhambaan seks bakal memberi pulangan yang besar dalam jangka masa yang singkat. Para pedagang manusia di seluruh dunia amat mengetahui bagaimana keuntungan besar ini dapat diperolehi daripada hasil membeli dan menjual orang terutama berkaitan dengan pelacuran sebagai satu aktiviti perniagaan. PBB mempercayai bahawa pemerdagangan manusia di zaman ini adalah merupakan sumber ketiga terbesar pendapatan yang diperolehi oleh organisasi jenayah terancang dunia, selepas pemerdagangan senjata api dan dadah. Daripada catatan yang dikeluarkan oleh PBB, organisasi jenayah yang terlibat dalam pemerdagangan manusia ini beroleh keuntungan sehingga mencecah USD9.5 bilion setiap tahun (Approaches to Combat Trafficking, n.d.).

Kevin Bales (1999) mengatakan dengan jumlah seramai 27 juta orang terlibat sebagai hamba di dunia ini, beliau menganggarkan jumlah keuntungan tahunan yang bakal dihasilkan dari pemerdagangan manusia ini boleh mencecah kepada angka USD\$13 bilion. Pemerdagangan manusia atau perhambaan ini mampu berkembang sebagai suatu kegiatan ekonomi antarabangsa yang boleh memberi pulangan yang amat besar kepada individu atau organisasi yang terlibat. Sekiranya masalah ini tidak dibentasi, ianya akan menjejaskan imej dan kredibiliti pemerintahan sesebuah negara.

Sumber barang dagangan yang terlibat dalam perdagangan haram ini tidak mengira jantina, laki-laki, wanita mahupun kanak-kanak asalkan keuntungan yang diperolehi adalah tinggi dan cepat. Pemerdagangan serta pengedaran manusia untuk kegiatan

seks dan buruh paksa terutama sumber dari rantau Asia Tenggara adalah merupakan masalah global, serantau dan nasional serta menjadi ancaman terhadap keselamatan negara. Kini, kerajaan Malaysia belum berjaya sepenuhnya membanteras aktiviti perdagangan manusia secara menyeluruh. Cabaran yang dihadapi oleh pihak berwajib di Malaysia untuk memerangi dan mengatasi masalah ini menjadi inti pati kepada penyelidikan ini.

1.8 Persoalan Kajian

Soalan-soalan kajian yang diolah dan dibentuk berpandukan kepada ulasan karya adalah meliputi persoalan-persoalan seperti berikut:

- (i) Sejauh manakah masalah perdagangan manusia ini berlaku di Malaysia.
- (ii) Sejauh manakah keberkesanan sistem penguatkuasaan Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 diimplementasikan serta dikuatkuasakan oleh pihak berwajib di negara ini.
- (iii) Sejauh manakah fenomena perdagangan manusia telah memberiimpak terhadap keselamatan di Malaysia.
- (iv) Sejauh manakah usaha serta kaedah yang digunapakai oleh pihak kerajaan Malaysia bagi mengurangkan kegiatan perdagangan manusia.

1.9 Objektif Kajian

Objektif-objektif kajian bagi kes ini adalah seperti berikut:

- (i) Untuk melihatgambaran sebenar tahap keseriusan fenomena perdagangan manusia di Malaysia.

- (ii) Untuk mengenalpasti sejauh mana keberkesanan Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 yang diimplementasikan di negara ini.
- (iii) Untuk mengenalpasti impakakibat dari kegiatan perdagangan manusia terhadap keselamatan di Malaysia.
- (iv) Untuk mengenalpasti kaedah bagaimana pihak kerajaan Malaysia dapat mengurangkan kegiatan perdagangan manusia.

1.10 Kepentingan Kajian

Pemerdagangan manusia merupakan satu isu yang wujud di Malaysia kerana mempunyai implikasi yang besar kepada keselamatan negara. Oleh kerana itu perlu untuk melihat gambaran sebenar fenomena perdagangan manusia ini di samping mengenalpasti tahap penguatkuasaan dan keberkesanan akta untuk memerangi masalah ini sertaimpaknya kepada keselamatan di dalam negara.

Kemasukan mangsa perdagangan manusia ke kawasan Lembah Klang, adalah dipercayai didalangi oleh satu sindiket jenayah terancang yang mempunyai sebuah organisasi rahsia yang menjadi suatu masalah kepada penduduk setempat. Mereka menjalankan kegiatan ini dengan menawarkan perkhidmatan seks kepada para penduduk dan pelancong terutama di sekitar pusat bandar di Malaysia. Perbuatan ini boleh menyebabkan wujudnya isu-isu lain yang berpunca dari masalah ini terutama masalah yang menyebabkan kejatuhan moral dan menjejaskan imej negara. Penelitian terhadap isu ini amat penting kerana perdagangan manusia telah menjadi satu ancaman baru di Malaysia kerana sindiket-sindiket yang terlibat menganggap Malaysia merupakan satu lokasi yang amat strategik untuk kegiatan mereka berbanding negara-negara ASEAN yang lain. Perkara ini berlaku disebabkan

oleh negara Malaysia ini adalah bebas daripada konflik politik, lebih stabil dan pertumbuhan ekonomi yang amat memberangsangkan menarik minat lebih banyak pelancong datang ke Malaysia. Situasi sebegini menjadi batu loncatan kepada sindiket untuk memperdagangkan manusia ke Malaysia. Kegiatan ini pasti akan memburukkan imej, keselamatan dan kehidupan sosial rakyat Malaysia di mata dunia.

Aktiviti pemerdagangan manusia ini bakal mengundang pelbagai masalah dan ancaman kepada keselamatan individu dan negara amnya. Ianya mendatangkan impak yang negatif kepada hak asasi dan kebebasan manusia. Mangsa yang terlibat akan terpisah dari keluarga mereka dan akan dilayan sebagai barang dagangan yang boleh dijual beli. Organisasi jenayah yang terlibat dalam kes ini, menganggap pemerdagangan manusia ini amat menguntungkan, tidak seperti barang komoditi lain kerana manusia boleh digunapakai berulang kali serta memerlukan modal pelaburan yang rendah tetapi memperolehi pulangan yang amat tinggi dalam jangka masa yang singkat. Seandainya aktiviti ini tidak dibanteras dalam jangka masa panjang, ianya akan meninggalkan kesan serta impak yang boleh mendatangkan bahaya dan kemudaratan kepada Malaysia sebagai sebuah negara yang sedang membangun. Aktiviti ini boleh menjejaskan keharmonian di dalam sesebuah komuniti di samping menggalakkan berlakunya kegiatan yang tidak sihat seperti peningkatan kadar jenayah sosial dan rasuah di kalangan masyarakat.

Kemasukan secara besar-besaran mangsa pemerdagangan manusia ini sama ada melalui pas lawatan sosial atau dibawa masuk secara haram, bakal mengundang masalah kepada pihak berwajib. Operasi dan siasatan yang dilakukan bersama oleh

pihak Jabatan Imigresen Malaysia (JIM) dan Polis Diraja Malaysia (PDRM) mengesahkan bahawa kebanyakan mangsa yang dibawa masuk ke Malaysia khususnya ke kawasan Lembah Klang adalah kebanyakannya untuk kegiatan seks. Perbuatan ini akan mewujudkan banyak masalah sosial terutama masalah keluarga, masalah kewangan, ubat-ubatan dan juga memberikan kesan negatif terhadap keselamatan negara. Masalah-masalah ini pasti akan memburukkan imej Malaysia serta menganggap Malaysia sebagai sebuah negara transit dan syurga bagi jenayah seksual dan perdagangan manusia terutama mangsa dari China (Utusan Malaysia, 2011).

Kemasukan mangsa yang bekerja sebagai pelacur di Malaysia, mendatangkan suatu persekitaran yang buruk di negara ini. Banyak lelaki muda dan tua terlibat dengan aktiviti haram dan mereka nampaknya melupakan peranan dan fungsi sebagai ketua keluarga. Keharmonian dalam sesebuah keluarga boleh menjadi hambar dan musnah dengan sekelip mata disebabkan gejala ini. Sekiranya Malaysia telah dianggap sebagai sebuah negara transit untuk perdagangan manusia, ini akan memberi gambaran yang negatif terhadap integriti kerajaan dan seterusnya merosakkan imej pihak berwajib seperti polis dan imigresen. Perlaksanaan Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 juga diperdebatkan dan orang awam berpandangan bahawa sekiranya akta ini tidak dikuatkuasakan sepenuhnya bakal merosakkan nama Malaysia sebagai sebuah negara yang aman dan makmur. Ada antara kenyataan orang awam menyatakan bahawa perkara ini masih berlaku disebabkan oleh tahap rasuah yang sangat tinggi, sehingga menyebabkan negara ini

menjadi transit terbaik dan selamat dalam melakukan pemerdagangan manusia ke seluruh pelusuk dunia.

1.11 Skop Dan Limitasi Kajian

Kajian ini hanya tertumpu kepada kawasan Lembah Kelang di mana kawasan ini telah dikenalpasti sebagai kawasan panas bagi aktiviti pemerdagangan manusia. Penumpuan utama kajian ini adalah kepada pengamalan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 serta tahap penguatkuasaan dan kerberkesanan akta tersebut di negara ini bagi membanteras aktiviti ini dari terus menular di mana sekiranya tiada sebarang usaha dilakukan, nescaya ianya bakal memberi impak yang negatif terhadap keselamatan negara.

Kes pemerdagangan manusia di Malaysia adalah merupakan kes yang baru, namun begitu ianya mempunyai liputan yang meluas dan melibatkan populasi yang besar. Dalam kajian ini, tumpuan hanya diberikan kepada dua agensi penguatkuasa sahaja, iaitu JIM dan PDRM. Ini disebabkan oleh kedua-dua agensi ini adalah merupakan agensi penguatkuasaan yang utama dalam menangani masalah pemerdagangan manusia di Malaysia. Selain daripada itu juga, kajian ini adalah merupakan satu kajian berbentuk eksplorasi di mana sebelum ini, tiada kajian yang spesifik dilaksanakan bagi kes pemerdagangan manusia di Malaysia terutama dalam isu yang melibatkan keselamatan.

BAB 2

SOROTAN KARYA

2.0 Pendahuluan

Pada amnya, tiada pengkajian yang spesifik dilakukan terhadap masalah pemerdagangan manusia di negara ini terutama berkenaan penguatkuasaan dan impak terhadap keselamatan. Sebagaimana yang dinyatakan dalam Bab 1, kajian ini adalah merupakan satu kajian eksplorasi bagi kes pemerdagangan manusia di Malaysia. Namun begitu terdapat beberapa kajian yang telah dilaksanakan oleh pengkaji-pengkaji barat berkenaan kes pemerdagangan manusia ini dilakukan di negara mereka.

2.1 Definisi dan Terminologi

Pemerdagangan manusia bererti perekrutan, pengangkutan, pemindahan, penempatan atau penerimaan orang dengan cara ancaman atau penggunaan kekerasan atau bentuk-bentuk lain dari pemaksaan, penculikan, penipuan, tipu muslihat, penyalahgunaan kuasa atau pemberian atau penerimaan pembayaran atau keuntungan untuk mencapai persetujuan dari orang yang mempunyai kawalan ke atas orang lain untuk tujuan eksploitasi. Eksploitasi merangkumi eksploitasi dari pelacuran orang lain atau bentuk-bentuk eksploitasi seksual, kerja atau perkhidmatan paksa, perhambaan atau amalan serupa perhambaan atau penghambaan (UNHCR, 2009).

Goodall (1987) mendefinisikan imigrasi sebagai orang yang berlepas dari satu negara, biasanya tanah air mereka, untuk menetap kekal di negara-negara lain.

Sedangkan bila kita berbicara tentang imigresen, ini adalah satu proses di mana orang (para pendatang) memasuki negara asing untuk menetap serta mencari sumber ekonomi untuk hidup. Negara penerima boleh menguatkuasakan dasar imigresen untuk mengawal jumlah penghijrahan, pemberian status kewarganegaraan atau ciri-ciri etnik yang dibenarkan untuk memasuki negara tersebut. Beliau kemudiannya mendefinisikan pendatang haram sebagai orang yang memasuki negara asing untuk tujuan tinggal tanpa kelulusan atau tidak menepati undang-undang imigresen atau dasar yang telah ditetapkan oleh negara tuan rumah.

Issac (1974) mendefinisikan penghijrahan sebagai satu perbuatan yang meliputi penghijrahan dan imigrasi. Seseorang pendatang adalah orang yang meninggalkan tempat asalnya dengan maksud untuk terus meninggalkan tempat tinggal lamanya. Para pendatang menduduki tempat tinggalnya yang baru dengan maksud untuk menetap di sana. Ini menjelaskan bahawa imigran mempunyai status orang yang bebas. Migrasi dianggap sebagai sebuah pergerakan dari satu tempat ke tempat lain di dalam negeri sedangkan imigrasi adalah pergerakan manusia dari satu negara ke negara lain. Beliau mengkategorikan penghijrahan dalam tiga bentuk iaitu pelarian kerana ketidakstabilan politik, tekanan bangsa dan tekanan keagamaan.

Daripada kesemua definisi yang telah diketengahkan, kesimpulan yang dapat dibuat adalah pemerdagangan manusia merujuk pada perekrutan dengan kaedah penipuan, penculikan atau paksaan dengan tujuan memindahkan manusia untuk dieksploitasikan bagi memperolehi keuntungan yang bertentangan dengan lumrah kejadian manusia. Penjualan perempuan muda yang putus asa dan terdedah kepada hamba seks telah menjadi salah satu perniagaan yang paling cepat berkembang di

kancan jenayah ekonomi global. Mereka yang terlibat bukannya dilindungi dan dibantu sebagai mangsa, malah perempuan dalam situasi ini mendapati diri mereka terlibat dalam masalah sebagai pendatang haram atau pelacur (Wilton Park Conference Report, 2003). Berbeza dengan pendatang haram, pemerdagangan manusia ini berlaku tanpa ada unsur sukarela daripada pihak yang terlibat dan ianya berpunca daripada unsur jenayah yang terancang dan bersistematik.

Selain daripada definisi pemerdagangan manusia, sistem indikasi tahap keseriusan masalah pemerdagangan manusia bagi sesebuah negara telah diperkenalkan oleh pihak PBB. Sistem yang dimaksudkan adalah sistem *Tier*. Apa yang dimaksudkan dengan sistem *Tier*? Sistem Tier adalah merupakan satu sistem yang digunakan oleh PBB bagi mengukur tahap keseriusan kes bagi sesebuah negara. Sistem *Tier* ini mempunyai empat tahap di mana:

- (i) *Tier 1* - Memenuhi keperluan perundangan (*complying with all laws*). Negara-negara yang kerajaan mematuhi sepenuhnya Akta Perlindungan Mangsa Penyeludupan atau *Trafficking Victims Protection Act* (TVPA) pada piawaian yang minimum.
- (ii) *Tier 2* - Mampu untuk menangani pemerdagangan manusia (*efforts to combat trafficking*). Negara-negara yang kerajaan tidak sepenuhnya mematuhi piawaian minimum TVPA, tetapi membuat usaha yang penting untuk membawa mereka ke dalam pematuhan dengan piawaian.
- (iii) *Tier 2WL* - Senarai pemerhatian utama. Negara-negara yang kerajaan tidak sepenuhnya mematuhi piawaian minimum TVPA, tetapi telah membuat usaha yang penting untuk membawa diri mereka ke dalam mematuhi piawaian.

Faktor-faktor lain yang mempengaruhi situasi kes pemerdagangan manusia pada tahap ini dalam sesebuah negara juga meliputi perkara-perkara berikut:

- (a) Bilangan mutlak mangsa yang terlibat dengan pemerdagangan manusia adalah sangat tinggi atau ketara dan semakin meningkat.
- (b) Kegagalan untuk menyediakan bukti meningkatkan usaha untuk memerangi pemerdagangan orang dari tahun sebelumnya.
- (c) Penentuan bahawa negara membuat usaha penting untuk membawa dirinya kepada mematuhi piawaian minimum berdasarkan komitmen oleh negara untuk mengambil langkah-langkah tambahan.
- (iv) *Tier 3* - Mengabaikan dan menggalakkan pemerdagangan manusia (*ignoring or promoting trafficking*). Negara-negara yang kerajaan tidak sepenuhnya mematuhi piawaian minimum dan tidak membuat sebarang usaha untuk mencegah atau membanteras aktiviti pemerdagangan manusia.

2.2 Isu Pemerdagangan Manusia

Megan Bastick (2007) menjelaskan bahawa dalam beberapa tahun kebelakangan ini masalah pemerdagangan manusia telah mengalami peningkatan terutama di negara-negara di Eropah. Pemerdagangan manusia ini adalah merupakan satu jenayah terancang yang melanggar hak asasi manusia, melanggar undang-undang buruh dan imigresen serta memberi satu ancaman terhadap keselamatan negara. Akibat buruk yang bakal dihadapi seandainya masalah ini tidak dibendung akan menjejaskan hubungan antarabangsa antara sesebuah negara. Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu (PBB), Kesatuan Eropah (EU), Majlis Eropah dan Pertubuhan untuk keselamatan dan kerjasama di Eropah, antara lain, memberikan sumbangan penting bagi menyelaraskan segala usaha untuk memerangi masalah pemerdagangan manusia ini. Namun, masih terdapat negara-negara yang enggan berkongsi maklumat dan bekerjasama antara badan-badan keselamatan bagi mencapai kejayaan dalam

membasmi aktiviti ini. Mereka mencadangkan agar latihan yang khusus dan kerjasama antara negara dipertingkatkan dari masa ke semasa bagi memastikan kegiatan ini dapat dibentung dan dicegah daripada terus menular.

William Vidal (2007) membangkitkan tentang hak-hak orang yang telah terlibat dalam pemerdagangan manusia di seluruh dunia. Orang-orang ini merupakan hamba seks di negara asal mereka. Disebabkan mereka tidak boleh bersaing di dalam perniagaan ini kerana faktor usia dan faktor-faktor lain, mereka terpaksa berhijrah ke negara-negara yang menawarkan permintaan yang baik. Seperti di negara asal mereka, pelacuran adalah sah dan ianya menganggap hak mereka untuk melakukan perniagaan tersebut adalah sama di negara di mana mereka masuki atau berhijrah. Dengan demikian, kerajaan harus campur tangan untuk mengatasi masalah dan ancaman ini.

Zarina Othman (2006) menyatakan bahawa pemerdagangan manusia (kebanyakan wanita dan anak-anak) untuk kegiatan seks komersial dan buruh paksa merupakan salah satu corak jenayah yang paling cepat berkembang di peringkat antarabangsa. PBB menganggarkan bahawa 4 juta lelaki, wanita dan kanak-kanak menjadi korban pemerdagangan manusia antarabangsa setiap tahun. Pemerdagangan dan industri seks global menfokuskan kepada pemerdagangan manusia di peringkat antarabangsa terhadap perempuan dan kanak-kanak untuk buruh paksa dan pelacuran. Masalah ini berorientasikan kepada perspektif geografi dan ekonomi yang luas sementara itu juga berurusan dengan pengkhususan dari segi latar belakang sosial-politik, kemiskinan, peluang, undang-undang, peranan negara, struktur gender dan organisasi kepada aktiviti pemerdagangan itu sendiri.

2.3 Kaedah dan Punca Pemerdagangan Manusia

Jorge Tigno (2003) menyatakan bahawa aktiviti pemerdagangan manusia ini telah menjadi satu jaringan perdagangan yang berkembang pesat dengan didalangi oleh satu organisasi jenayah terancang antarabangsa. Modus operandi yang diamalkan oleh organisasi ini adalah dengan cara merasuah pihak-pihak tertentu bertujuan agar aktiviti mereka ini sentiasa dilindungi dan terjamin. Kaedah-kaedah lain yang digunakan oleh organisasi ini dalam pelaksanaan aktiviti pemerdagangan manusia adalah membekalkan dokumen perjalanan palsu dan penipuan.

Mangsa pemerdagangan manusia sering ditipu dengan cara memberi keyakinan kepada mangsa bahawa mereka dipindahkan ke negara lain untuk tujuan pekerjaan atau untuk mendapatkan pendidikan dan kemudian sebaik sahaja mereka tiba di negara destinasi, passport mereka akan dirampas dan dipaksa bekerja sebagai buruh paksa tau pelacur. Kebanyakan mangsa datang dari negara-negara miskin di mana kadar rasuahnya adalah tinggi. Antara kaedah lain yang digunakan oleh para pedagang manusia di zaman moden ini adalah dengan memberi dadah kepada para mangsa. Pada tahun 2003, seramai 28 kanak-kanak perempuan ditemui di stesen bas di China. Mereka diberikan dadah supaya tidak membuat bising dan kemudian dibungkus ke dalam beg pakaian. Ketika ditemui oleh pihak berkuasa, mereka mendapati bahawa salah seorang daripada mangsa sudah meninggal dunia akibat kelelahan (Nico A. Gemmell, 2004).

Kyle (2007) menegaskan bahawa aktiviti pemerdagangan manusia ini berkemungkinan diuruskan oleh organisasi jenayah yang terdiri daripada sebuah rangkaian organisasi antarabangsa yang tersusun, mempunyai orang yang tertentu bagi membiayai jenayah pemerdagangan manusia di peringkat antarabangsa. Dalam masa yang sama, organisasi ini cuba berselindung dan tidak menunjukkan adanya indikasi atau unsur-unsur bahawa mereka merupakan anggota organisasi jenayah terancang atau yang mempunyai hubungan dengan mana-mana organisasi yang melaksanakan aktiviti pemerdagangan manusia.

Louise Shelley (2007) menyatakan punca berlakunya pemerdagangan manusia ini adalah disebabkan oleh kekurangan peluang pekerjaan di negara asal mereka serta tahap perkembangan ekonomi yang lembab. Ini menyebabkan ramai yang sanggup berhijrah ke negara lain dengan cara yang tidak sah demi mendapatkan pekerjaan. Akibat dari faktor ini, ramai wanita telah terjebak dan tertipu oleh para pedagang manusia. Sekitar tahun 2007, seramai 600,000 warga asing telah memasuki Malaysia dan Singapura secara haram bagi mendapatkan pekerjaan. Pemerdagangan manusia ini telah digambarkan sebagai “perniagaan penghijrahan”, atau satu sistem rangkaian untuk meraih keuntungan yang kompleks dengan mempunyai institusi, agensi dan individu yang mempunyai rangkaian aktiviti yang tertentu untuk mencapai keuntungan dengan mengeksploitasi orang lain. Kyle juga menjelaskan bahawa sebahagian besar daripada usaha pemerdagangan manusia ini adalah merupakan satu proses mencuri, penempaan dan / atau mengubah dokumen perjalanan dan permit kerja serta tempat tinggal. Kemampuan untuk berhijrah ini bergantung pada pemilikan dokumen yang diperlukan. Proses mencuri, penempatan dan menukar

dokumen-dokumen resmi hanya salah satu mekanisme haram yang digunakan dalam perdagangan manusia (Kyle, 2007).

Menurut Alline Pedra Jorge-Biroll (2008) berdasarkan kepada faktor '*push and pull*' di dalam soal perdagangan manusia, pedagang manusia berupaya untuk mengambil keuntungan daripada kekosongan undang-undang dan masalah sosial-ekonomi yang wujud di daerah-daerah pasca konflik. Pengangguran, kemiskinan, kurangnya pendidikan, diskriminasi jantina dan keganasan keluarga adalah merupakan faktor-faktor penyebab berlakunya penghijrahan haram atau dengan kata lain mempermudah aktiviti perdagangan manusia ini untuk terus berlaku dan meningkat. Setelah direkrut, mangsa-mangsa ini akan berubah menjadi barang komoditi peniagaan dan berakhir sebagai korban kerja paksa dan eksploitasi seksual. Sekiranya aktiviti ini terbongkar dan ditangkap oleh pegawai-pegawai penguatkuasa, pesalah sering dikenalpasti sebagai pendatang haram dan tidak diiktiraf atau dilindungi sebagai mangsa perdagangan manusia. Sepatutnya, setiap mangsa yang terlibat diberi bantuan dan perlindungan yang sewajarnya agar mereka ini tidak didiskriminasikan walaupun berada di negara asing tanpa kemasukan yang sah. Mangsa seharusnya diberi hak sementara untuk tinggal bagi membantu pihak berkuasa menyiasat serta mendakwa mereka yang terlibat dalam aktiviti perdagangan manusia ini (Alline Pedra Jorge-Biroll, 2008).

Kesanggupan mangsa untuk membayar sejumlah wang menunjukkan bahawa migrasi mereka adalah benar-benar terdesak dan mereka menjangka mendapat keuntungan berlipat kali ganda di negara destinasi. Pada 1993, seramai 300 imigran dari China telah diseludup ke New York dengan menggunakan kapal *Golden Venture*.

Setiap mereka membayar sebanyak AS\$30,000.00 hingga AS\$40,000.00 kepada ejen penyeludupan. Kebanyakan mereka telah berjaya mengaut keuntungan sehingga mampu membina rumah besar dan mewah di negara asal (Mohd. Na'eim Ajis, 2009).

Pemerdagangan manusia pula tidak semestinya mereka yang terlibat perlu merentas sempadan sesebuah negara tetapi ia juga boleh berlaku secara domestik. Contohnya dalam isu kerja paksa, ia tidak semestinya melibatkan pekerja asing sahaja tetapi boleh diambil kira nasib pekerja tempatan yang dieksploitasi oleh majikan. Status kemasukan mangsa pemerdagangan manusia boleh berlaku sama ada secara sah atau tidak. Tetapi bagi aktiviti pemerdagangan statusnya sudah tentu tidak sah. Apa yang penting dalam isu pemerdagangan manusia ialah wujudnya unsur-unsur eksploitasi dan paksaan terhadap mangsa. Oleh itu, jika dilihat dalam kes Siti Hajar Sadli, pembantu rumah Indonesia yang dikatakan telah didera oleh majikan bukan sahaja boleh menggunakan peruntukan dalam Kanun Acara Jenayah (KAJ) tetapi juga peruntukan dalam Akta Anti Pemerdagangan dan Anti Penyeludupan Migran Orang 2007. Kesalahan pemerdagangan manusia tidak melibatkan unsur-unsur sukarela antara mangsa dengan orang yang memperdagangkan mereka. Ia juga tidak melibatkan sebarang bentuk ganjaran atau caj perkhidmatan seperti aktiviti penyeludupan. Untuk tujuan pendakwaan dan sabitan, mangsa perlu dibuktikan telah dipaksa dan dieksploitasi. Unsur-unsur paksaan dan pengeksplotasian boleh wujud sama ada sebelum, semasa atau selepas proses pemerdagangan manusia itu berlaku. Dengan itu, adalah sukar bagi pihak berkuasa untuk bertindak pada peringkat awal kerana ia perlu menentukan mangsa telah dieksploitasi atau sebaliknya. Bagaimanapun, tidak dinafikan aktiviti penyeludupan boleh menjadi proses awalan

kepada aktiviti pemerdagangan manusia. Ini kerana selalunya kesalahan penyeludupan orang mempunyai potensi untuk menjadi sebahagian aktiviti pemerdagangan manusia. Justeru itu, apa yang perlu dilakukan oleh kerajaan dalam menangani isu ini ialah komitmen yang jitu dan pelaksanaan strategik yang mantap supaya ia tidak menjadi "tin kosong" dalam meningkatkan kecekapan sistem penyampaian kerajaan. Pelaksanaan perlu dilengkapi dan disokong dengan aspek perundangan yang tersusun, kakitangan yang komited dan kewangan yang mantap. Ini kerana tanpa elemen-elemen tersebut adalah sukar untuk kerajaan mencapai sasaran yang telah ditetapkan dalam pelan induk mengenai anti pemerdagangan manusia (Utusan Malaysia, 01/10/2009).

2.4 Impak Daripada Pemerdagangan Manusia

Tommy Calvert JR (2004) menyatakan bahawa kebanyakan pakar perundangan bersetuju bahawa undang-undang yang digariskan dalam *Trafficking Victims Protection Act* (TVPA) adalah merupakan satu peruntukan perundangan yang terbaik dalam menangani masalah pemerdagangan manusia dalam sesebuah negara. Namun begitu penguatkuasaan peruntukan ini amat diragui disebabkan berlakunya pilih kasih oleh pihak berkuasa dalam melabelkan sesebuah negara berdasarkan kepada sistem *Tier* yang digunapakai oleh pihak PBB. Sebagai contoh, Korea Selatan telah dilabelkan pada tahap *Tier 1* walaupun pada catatan yang diterima, mangsa pemerdagangan manusia ini telah mencecah pada angka anggaran 15,000 orang setiap tahun. Ini telah menimbulkan satu keraguan kepada negara dunia terhadap perlaksanaan sistem *Tier* oleh pihak PBB. Impak daripada situasi ini menunjukkan bahawa berlakunya soal pilih kasih dalam melabelkan sesebuah negara dalam kes

pemerdagangan manusia ini. Justeru daripada keadaan ini telah menampakkan adanya sistem kawan dan lawan yang diamalkan oleh pihak berkuasa PBB.

Pamela Stowers Johansen (2006) menjelaskan bahawa aktiviti pemerdagangan manusia atau sistem perhambaan di zaman moden telah menjadi satu subjek tumpuan yang melibatkan dasar-dasar awam sesebuah negara. Di dalam kajian yang dilaksanakan telah memberi suatu gambaran yang jelas terhadap dasar-dasar yang kompleks dan amalan yang melibatkan isu-isu imigresen, pemerdagangan manusia dan HIV / AIDS. Artikel ini juga memberikan gambaran keseluruhan impak daripada banjiriran mangsa pemerdagangan manusia ke sesebuah negara. Akibat yang ditanggung daripada banjiriran mangsa pemerdagangan manusia ini adalah peningkatan kadar jenayah serta belakunya penyebaran penyakit seperti HIV / AIDS. Kristiina Kangaspunta (2008) menyatakan bahawa impak yang bakal dihadapi oleh negara-negara yang terlibat dalam kes pemerdagangan manusia ini boleh dipecahkan kepada empat bahagian utama:

(i) Impak kepada individu

Antara impak-impak yang telah dikenalpasti adalah penyebaran penyakit kelamin terutama HIV/AIDS, gangguan kepada kestabilan mental kepada mangsa akibat penderaan, kanak-kanak menjadi mangsa, penyalahgunaan dadah bagi menghilangkan tekanan dan memberi kesan terhadap tingkahlaku mangsa akibat daripada penderaan.

(ii) Impak kepada situasi politik

Pihak pemerintah sesebuah negara yang terlibat terpaksa meletakkan keutamaan kepada kes pemerdagangan manusia ini dalam agenda utama mereka. Peningkatan kes dalam sesebuah negara akan menggambarkan situasi politik dalaman sesebuah negara. Keperihatinan pihak pemerintah sesebuah negara boleh diukur daripada jumlah kes pemerdagangan manusia yang berlaku di dalam negara tersebut.

(iii) Impak terhadap ekonomi

Sekiranya kes ini meningkat, pihak pemerintah perlu merangka satu kaedah bagi mengurangkan jumlah kes ini. Akibat daripada usaha yang dilaksanakan bagi menangani masalah ini, satu peruntukan khas perlu diadakan untuk membiayai segala usaha yang ingin dilaksanakan. Ini akan mengakibatkan peningkatan kos yang mana akan merugikan pihak pemerintah. Selain daripada itu juga kemasukan mangsa pemerdagangan manusia ini ke sesebuah negara bakal menutup peluang pekerjaan rakyat tempatan disebabkan mangsa yang diperdagangkan boleh dieksploitasikan sebagai buruh paksa tanpa bayaran atau upah yang paling minima.

(iv) Impak terhadap sistem perundangan

Berpunca dari kebanjiran mangsa pemerdagangan manusia di sesebuah negara, pihak pemerintah perlu merangka atau menggubal semula polisi atau dasar yang sedia ada agar isu pemerdagangan manusia ini dapat dibanteras dan dibasmi dengan berlandaskan perundangan yang sesuai dan betul.

Sekiranya perkara ini tidak berlaku, ianya boleh dipersoalkan oleh pihak tertentu dalam proses menangani masalah ini terutama dalam perkara-perkara yang berkaitan dengan hak asasi manusia.

Dave Odigie (2008) menyatakan bahawa pemerdagangan manusia yang berlaku di Nigeria terutama aktiviti yang melibatkan rentas sempadan adalah merupakan satu aktiviti yang kian pesat berlaku. Aktiviti ini berlaku disebabkan oleh tahap kemiskinan yang amat tinggi, pengabaian oleh pihak berkuasa, sikap tamak sesetengah pihak dan kelemahan pihak berwajib untuk menguatkuasakan dasar dan undang-undang berkaitan. Akibat daripada situasi ini, ianya telah menjejaskan perkembangan ekonomi di dalam negara dan seterusnya mengheret kepada masalah kekurangan pekerjaan. Masalah kekurangan pekerjaan ini telah mencetus berlakunya pelbagai kes-kes jenayah seperti pengedaran dadah dan memperdagangkan manusia.

2.5 Keselamatan Nasional

Masalah pemerdagangan manusia bukanlah suatu perkara baru dalam aspek keselamatan. Ia menjadi satu bentuk ancaman yang mampu menggugat keselamatan dan kedaulatan sesebuah negara. Isu ini semakin besar dan muncul sebagai salah satu jenayah yang paling cepat berkembang dan bergerak aktif di serata dunia. Beberapa usaha dalam mengenal pasti jumlah sebenar mangsa yang terlibat mula diberi tumpuan dan turut dikaji keuntungan hasil daripada aktiviti ini.

Umumnya, hampir kesemua negara yang terlibat dalam aktiviti ini, sama ada berperanan sebagai negara asal atau negara sumber, negara transit mahupun negara destinasi bakal menghadapi kesan negatif akibat daripada aktiviti ini. Malah aktiviti

jenayah terancang antarabangsa yang melibatkan isu pemerdagangan manusia ini menduduki tangga ketiga dalam keutamaan barangan seludup dunia selepas dadah dan senjata api.

Sulhairil Hafiz (2011) menerangkan bahawa ancaman terhadap keselamatan nasional atau keselamatan negara boleh dibahagikan kepada dua aspek, pertama, ancaman keselamatan yang jelas dan disedari. Ancaman ini dapat dirasakan oleh semua orang, sebagai contoh peperangan. Seterusnya adalah ancaman yang tidak disedari tetapi hakikatnya ancaman sebegini akan memberi impak yang besar terhadap keselamatan nasional. Ancaman yang tidak disedari ini juga dikenali sebagai ancaman keselamatan bukan tradisional, sebagai contoh bencana alam, wabak penyakit, kemiskinan, penyeludupan manusia, penyebaran budaya sosial dan sebagainya.

Artikel Keamanan Nasional (2008) menerangkan keamanan nasional (*national security*) adalah merujuk kepada keperluan untuk memelihara dan mempertahankan kedaulatan negara melalui kekuatan ekonomi, ketenteraan dan politik serta perkembangan diplomasi. Secara konvensional, definisi konsep Keamanan Nasional menekankan kepada kemampuan pemerintah dalam melindungi kedaulatan kawasan negara dari ancaman yang datang dari luar dan dari dalam negara tersebut. Beberapa langkah yang penting untuk memastikan keamanan nasional juga digariskan di dalam artikel tersebut. Antara langkah-langkah yang telah digariskan adalah:

- (i) Penggunaan diplomasi untuk menyatukan sekutu dan menghalang segala ancaman.
- (ii) Penstrukturan Angkatan Bersenjata yang dengan lebih efektif.

- (iii) Mengimplementasikan konsep pertahanan yang bersifat secara menyeluruh dan memperkuat tahap kesiapsiagaan dalam menghadapi situasi darurat dan ancaman terorisme.
- (iv) Penggunaan kemahiran daya pemikiran untuk mengesan dan mengalahkan atau menghindari dari berbagai ancaman dan kianat, serta melindungi maklumat kerahsian.

Keamanan nasional merupakan hasil daripada kewujudan konsep keamanan yang diamalkan secara menyeluruh. Konsep keamanan ini memiliki empat dimensi:

- (i) Dimensi pertahanan negara.
- (ii) Dimensi kestabilan dalam negeri.
- (iii) Dimensi ketertiban awam.
- (v) Dimensi keamanan insani.

Secara teorinya, empat dimensi keamanan ini, mendefinisikan keamanan atau keselamatan nasional sebagai suatu keupayaan pemerintah yang memerintah dengan tujuan untuk membentuk satu keadaan yang aman bagi membolehkan pihak pemerintah mengimplementasikan satu bentuk kehidupan berbangsa dan bernegara sehingga mampu meraih kepentingan nasional dan menentang segala bentuk gangguan dan ancaman baik yang berasal dari dalam maupun luar negara.

Hari Singh (2000) menyatakan bahawa keselamatan sebagai satu konsep yang mempunyai maksud yang pelbagai. Ini mempunyai erti yang berbeza untuk orang yang berbeza, termasuk pemikir yang mengolah dan merumuskan dasar nasional. Jadi, soalan "Apakah keselamatan negara?" akan didefinisikan berdasarkan kepada

pemahaman individu itu sendiri. Secara umum, keselamatan negara merujuk pada nilai-nilai yang dianggap khusus untuk perlindungan. Namun timbul ketidaksepakatan mengenai apakah nilai mesti disertakan di dalam pakej ini dan bagaimana mereka harus mengeksploitasinya dalam suatu entiti sosial-politik.

BAB 3

KAEDAH KAJIAN

3.0 Pendahuluan

Di dalam bab ini akan memperbincangkan secara terperinci kaedah kajian yang akan digunakan serta instrumen penyelidikan yang merangkumi rekabentuk kajian, sampel responden, kaedah yang digunakan untuk mengumpul data, prosedur untuk melakukan kajian, analisis data dan keterbatasan penelitian dalam kajian. Perbincangan terhadap kaedah pengumpulan data juga akan diterangkan dalam bab ini yang melibatkan populasi, sampel kajian, kaedah analisa dan saiz sampel untuk pengkajian.

3.1 Kaedah Pengumpulan Data

Kaedah yang digunakan dalam kajian penyelidikan ini adalah dengan menggunakan pendekatan kualitatif melalui temubual dan dokumen sekunder dalam usaha untuk mengumpul sebanyak mungkin maklumat atau data. Creswell (2007) menyatakan bahawa ciri-ciri kajian kualitatif yang baik harus merangkumi pengumpulan data yang terperinci bermula daripada suatu cetusan idea atau permasalahan. Ciri-ciri kajian ini melibatkan kaedah pengkajian yang terperinci meliputi pengumpulan data, analisa dan penulisan laporan bertujuan untuk memberi suatu persembahan yang mengandungi permasalahan atau idea yang sedang dikaji.

Miles dan Huberman (1994) menyatakan bahawa kebanyakan penyelidikan kualitatif mempunyai ciri-ciri yang tersendiri. Ciri-ciri yang dimaksudkan adalah:

- (i) Penyelidikan yang dilakukan mempunyai hubung kait yang kuat di dalam satu bidang atau persekitaran kehidupan sebenar.
- (ii) Peranan yang dimainkan oleh penyelidik adalah untuk memperolehi satu 'holistik' atau gambaran keseluruhan sesebuah kajian, termasuk pandangan-pandangan bagi setiap responden.
- (iii) Tema yang wujud daripada data yang diperolehi perlu seiring dengan data yang diperolehi daripada responden bagi tujuan pengesahan.
- (iv) Tumpuan utama penyelidikan itu adalah untuk memahami sikap dan tingkahlaku para responden di mana unsur kepura-puraan manusia bakal menjelaskan kesahihan maklumat dan tindakan-tindakan yang seterusnya.
- (v) Data kualitatif adalah terbuka untuk tafsiran-tafsiran berganda (tetapi sedikit sebanyak menjemukan orang lain sama ada pada alasan-alasan teoristik atau fakta tanpa sebarang sokongan).

Perlaksanaan temubual akan melibatkan para anggota penguatkuasa yang terlibat secara langsung dalam menangani kes pemerdagangan manusia. Manakala data-data sekunder yang terlibat dalam kajian ini akan berpandukan kepada laporan-laporan serta data-data tangkapan yang diperolehi daripada Bahagian Siasatan Jenayah Kontinjen Polis Bukit Aman, Jabatan Siasatan Jenayah D7, IPD Ampang Jaya serta Unit Pematuhan, Jabatan Imigresen Putrajaya. Data-data sekunder yang diperolehi ini juga bertujuan untuk menyokong kenyataan-kenyataan yang diperolehi daripada proses temubual agar gambaran sebenar situasi kes pemerdagangan manusia di Malaysia dapat digambar dan dibuktikan dengan lebih jelas dan tepat.

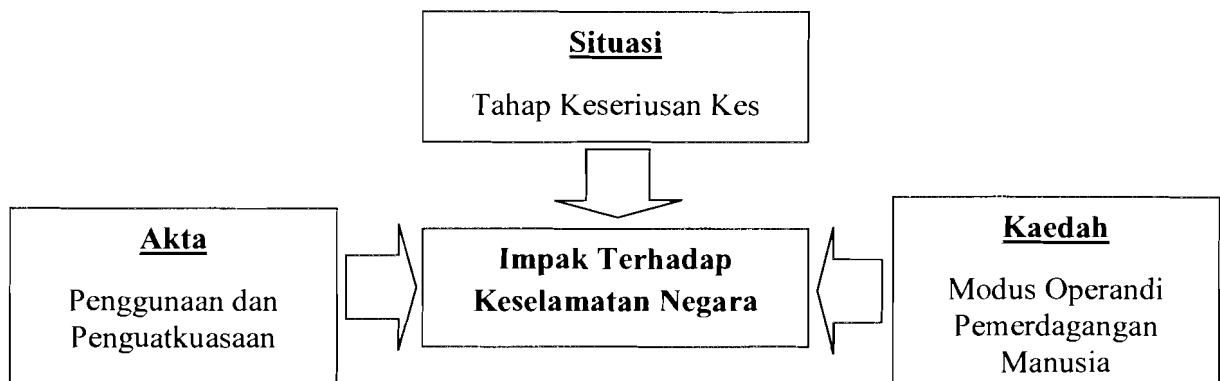
Penggunaan teknik triangulasi seperti kutipan data-data yang diperoleh melalui sumber dokumen akan menyokong dan menambahkan bukti terhadap maklumat-maklumat yang terkumpul dan di samping itu juga akan menolong mengesahkan maklumat yang diperolehi daripada temubual dan pemerhatian. Keesahan dalam kajian berbentuk kualitatif tidak hanya tertumpu kepada hasil kajian tetapi keseluruhan proses penyelidikan. Miles dan Huberman (1994) berpendapat bahawa tiada peraturan tertentu dalam pembinaan keesahan dalam kajian kualitatif. Namun begitu, McCall dan Simmons (1969) menegaskan, kajian kualitatif melalui pungutan data-data daripada temubual dan pemerhatian juga memerlukan keesahan data. Kebolehpercayaan serta tahap kesahihan terhadap data-data yang diperolehi daripada sesi temubual dibuat dengan cara pengulangan temubual (*re-interviewing* atau *repeated interviews*) terhadap responden yang sama dalam sampel atau *re-interview* terhadap sub-sampel yang kecil yang menjadi responden. Sesi pengulangan temubual akan dibuat dengan menanyakan soalan-soalan yang mustahak berkaitan permasalahan kajian di zon-zon lokasi kajian yang berbeza-beza.

Di dalam proses pengumpulan data ini, tiga persoalan utama akan diberi tumpuan. Persoalan yang perlu dijawab adalah meliputi gambaran sebenar fenomena perdagangan manusia, penguatkuasaan dan keberkesanan akta serta impak daripada aktiviti perdagangan manusia yang wujud terhadap isu keselamatan di Malaysia.

3.2 Isu-isu Berkaitan Kajian

Di dalam kajian ini terdapat tiga persoalan besar yang mengaitkan kegiatan pemerdagangan manusia ini dengan isu keselamatan di Malaysia. Persoalan yang perlu dirungkaikan melalui penyelidikan ini adalah seperti di bawah:

Rajah 3.1 - Isu Kajian

Situasi yang cuba dirungkai dalam pengkajian ini adalah untuk mengetahui tahap keseriusan sebenar fenomena pemerdagangan manusia ini berlaku di Malaysia. Di samping itu juga ingin melihat sejauh manakah penguatkuasaan dan keberkesanan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Penyeludupan Migran 2007 bagi membendung kes ini dari terus menular di Malaysia. Berdasarkan kepada kedua-dua faktor ini, di pengakhiran pengkajian, matlamat yang ingin dicapai adalah untuk melihat kesan atau impak daripada aktiviti pemerdagangan manusia ini terhadap isu keselamatan di Malaysia. Selain daripada itu juga, pengkajian ini juga akan cuba mengenalpasti kaedah operasi atau mudus operandi para pedagang manusia yang terlibat di dalam memperdagangkan manusia terutama dalam kes-kes yang melibatkan mangsa dari negara rantau Asia Tenggara. Tumpuan juga akan diberikan kepada mekanisme

penglibatan dan cara kemasukan para mangsa ke Malaysia. Ini bertujuan untuk mengetahui kaedah-kaedah kemasukkan yang diamalkan oleh para pedagang manusia dan seterusnya pemeriksaan balas (*cross check*) dapat dilaksanakan bagi mendapatkan gambaran sebenar tugas penguatkuasaan yang telah dilakukan oleh para pihak berwajib bagi menangani masalah ini.

3.3 Populasi Kajian

Populasi kajian ini akan melibatkan dua organisasi penguatkuasa iaitu Polis Diraja Malaysia (PDRM) dan Jabatan Imigresen Malaysia (JIM). Walaupun usaha menangani masalah pemerdagangan manusia ini dipertanggungjawabkan kepada lima organisasi penguatkuasa, Agensi Penguatkuasaan PDRM, JIM, Maritim Malaysia (APMM), Kastam Diraja Malaysia (KDRM) dan Jabatan Tenaga Kerja (JTK) Kementerian Sumber Manusia, namun PDRM dan JIM adalah merupakan peneraju utama dalam usaha membanteras kes pemerdagangan manusia di Malaysia. Bagi APMM, mereka hanya terlibat di sekitar perairan Malaysia sahaja manakala KDRM akan terlibat sekiranya melibatkan penyeludupan organ manusia kerana penyeludupan organ manusia juga dikategorikan sebagai salah satu unsur dalam pemerdagangan manusia. Bagi JTK, peranan mereka ini adalah masih baru dalam kes pemerdagangan manusia dan mereka ini tidak mempunyai peruntukan perundangan khas tersendiri untuk melaksanakan pendakwaan dan penyiasatan dalam kes pemerdagangan manusia.

3.4 Sampel Kajian

Amnya, seramai 80 responden daripada semua peringkat latar belakang akan diambil sebagai responden kajian. Di dalam kajian ini, temubual dengan pegawai PDRM dan JIM yang terlibat dalam tugas dan operasi membanteras kes pemerdagangan manusia akan dilaksanakan. Lokasi kajian akan tertumpu kepada daerah Bukit Bintang, Brickfield, Pudu dan Jalan Ipoh (Sekitar Bandaraya Kuala Lumpur). Berdasarkan kepada maklumat awal hasil daripada laporan tangkapan warga asing oleh Bahagian Siasatan Jenayah Kontinjen Polis Bukit Aman (D7) menunjukkan bahawa keempat-empat daerah ini merupakan kawasan tumpuan para pengusaha pemerdagangan manusia. Ini disebabkan oleh kawasan tersebut merupakan kawasan tumpuan para pelancong tempatan dan luar negara. Malahan kawasan ini juga merupakan kawasan pusat hiburan bagi ibu kota Kuala Lumpur yang menyediakan berbagai-bagai bentuk hiburan. Jumlah sampel yang bakal terlibat dalam kajian ini menjadi persoalan yang penting bagi memperolehi maklumat yang mempunyai nilai atau pengkayaan maklumat yang tinggi. Dalam kajian yang menggunakan analisis kualitatif, jumlah sampel bukan menjadi agenda utama kajian tetapi yang dititikberatkan adalah kekayaan informasi (Hasan Mustafa, 2000).

3.5 Teknik dan Pembentukan Soalan Temubual

Dalam kajian ini, teknik temubual yang akan digunapakai adalah teknik temubual tanpa struktur. Teknik ini dipilih bertujuan untuk memberi peluang kepada para responden menjawab setiap persoalan yang diajukan berdasarkan kepada pengalaman dan pengetahuan mereka berkenaan kes pemerdagangan manusia secara yang tidak formal. Kaedah sebegini akan memberi satu penyelesaian kepada para

responden dan maklumat yang bakal diperolehi mempunyai nilai atau pengkayaan informasi yang tinggi.

Berhubung dengan penyediaan soalan atau skrip temubual, panduan daripada soalan-soalan yang telah digunapakai oleh pengkaji terdahulu menjadi sumber dalam pembentukan soalan asas kepada permasalahan. Antara soalan-soalan asas yang bakal diajukan sewaktu sesi temubual adalah berkaitan dengan fenomena perdagangan manusia di Malaysia, di mana soalan ini diadaptasi daripada pengkajian yang telah dilaksanakan oleh Miho Watanabe dan Kana Takamatsu (2005) serta kajian oleh Ratna Wati Yuni Suryandari (2011). Bagi soalan yang berkaitan dengan penguatkuasaan, soalan berkaitan diadaptasi daripada kajian yang telah dilakukan oleh Toader Mihai (2009). Soalan asas yang terakhir adalah berkaitan dengan impak kepada keselamatan dan langkah-langkah yang diambil oleh kerajaan bagi membanteras kes perdagangan manusia diadaptasi daripada kajian yang telah dilaksanakan oleh Stephanie Fahy (2007).

3.6 Kaedah Penganalisaan Data

Di dalam kertas kajian ini, bentuk penganalisaan data akan dilaksanakan secara analisis konvensional. Analisis konvensional adalah lebih kepada analisis formal daripada perbualan seharian (Flick, 1998). Pada kebiasaanya, kaedah ini menggunakan analisis teks semulajadi (transkrip rakaman video/audio) dan mencari kata kunci utama yang terungkap di dalam sesi temubual. Kajian di dalam analisis konvensional adalah terhad kepada perbualan telefon atau perbualan di dalam keluarga dan diperluaskan kepada perbualan institusi seperti mahkamah, perjumpaan dan pelbagai jenis temuduga/temuramah.

Prosedur bagi penganalisaan data akan dilaksanakan seperti berikut:

- (i) Menyedia dan menyusun data untuk penganalisaan. Pada peringkat ini, semua data-data yang diperolehi sewaktu sesi temubual dijalankan, samada dari catatan atau rakaman, akan ditranskripkan dalam bentuk penulisan. Tujuan langkah ini dibuat adalah untuk mendapatkan kekerapan kata kunci yang diutarakan oleh para responden hasil daripada temubual yang dijalankan.
- (ii) Menghurai dan membina tema daripada data-data yang diperolehi. Langkah ini dilaksanakan bertujuan untuk membuat satu rangkuman kepada kata kunci yang telah diperolehi bagi mengenalpasti maksud maklumat yang ingin disampaikan. Maksud daripada maklumat yang diperolehi akan menjurus kepada pembentukan dapatan kajian.
- (iii) Melapor dan mentafsir dapatan kajian. Daripada maklumat yang diperolehi, data-data yang diperolehi akan membentuk dapatan kajian di mana ianya akan dilaporkan sebagai satu bentuk penulisan laporan.
- (iv) Pengesahan dan kebolehpercayaan kajian. Laporan yang telah dihasilkan akan dimajukan kepada para responden yang ditemual bagi memastikan apa yang ditulis dalam laporan kajian sama seperti apa yang dimaksudkan oleh responden semasa sesi temubual. Selain daripada itu juga, pada peringkat ini, sekiranya ada maklumat atau fakta-fakta yang mempunyai darjah kerahsiaan tertentu, ianya boleh dikeluarkan daripada laporan atau diolah semula oleh pengkaji.

BAB 4

PENEMUAN KAJIAN

4.0 Pendahuluan

Bab ini akan menerangkan fenomena pemerdagangan manusia yang berlaku di Malaysia. Selain mengetahui situasi semasa pemerdagangan manusia di Malaysia, bab ini juga akan mengenalpasti taktik dan teknik yang digunakan oleh para pedagang manusia dalam melaksanakan misi pemerdagangan manusia ini. Akhir sekali bab ini akan menjelaskan apakah kuasa perundangan yang digunapakai oleh pihak berkuasa Malaysia untuk menangani masalah ini dan implikasi pemerdagangan manusia terhadap keselamatan Malaysia. Penganalisaan terhadap fenomena pemerdagangan manusia ini akan dilakukan berasaskan maklumat yang diperolehi daripada responden hasil daripada temubual yang telah dilakukan di sekitar kawasan Lembah Klang dan Putrajaya. Akhirnya, suatu cadangan penambahbaikan akan dicadangkan kepada pihak berkenaan yang terlibat dalam membanteras pemerdagangan manusia terutamanya Jabatan Imigresen Malaysia (JIM) dan Polis Diraja Malaysia (PDRM).

4.1 Responden Yang Terlibat

Bagi menjalankan kajian ini, penyelidik telah memilih JIM Putrajaya dan Jabatan Siasatan Jenayah PDRM Bahagian D7, IPD Ampang Jaya, Selangor sebagai sumber dapatan kajian. Seksyen 27, Akta Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 menyatakan bahawa pihak yang diberi kuasa untuk melaksanakan

tugas penguatkuasaan pemerdagangan manusia terletak dibawah bidang kuasa PDRM, JIM, Kastam Diraja Malaysia (KDRM), Agensi Penguatkuasa Maritim Malaysia (APMM) dan Jabatan Tenaga Kerja (JTK) Kementerian Sumber Manusia. Namun begitu, KDRM, APMM dan JTK tidak dipilih sebagai responden kerana agensi ini masih lagi baru dalam tugas penguatkuasaan kes berkaitan dengan pemerdagangan manusia.

4.2 Profil Responden

Di dalam kajian ini, seramai 40 orang responden (20 responden dari JIM dan 20 responden dari PDRM) yang mana sebahagian besar daripada tugas harian mereka ada kaitan dengan pemerdagangan manusia sama ada secara langsung atau tidak langsung yang terdiri daripada pelbagai latar belakang telah ditemubual. Setiap proses temubual ini telah mengambil masa antara 20 hingga 30 minit untuk setiap responden. Tempoh temubual ini mengambil masa selama dua (2) bulan kerana setiap pertemuan dengan responden mesti dibuat temujanji terlebih dahulu sama ada melalui panggilan telefon atau terus ke pejabat berkenaan. Kebanyakan temubual dilakukan ketika responden tidak bertugas agar tidak mengganggu tugas harian mereka dan dijalankan secara berperingkat-peringkat bergantung kepada kelapangan dan kesesuaian masa bagi setiap responden. Seramai 30 orang responden (75%) adalah terdiri daripada responden lelaki dan 10 orang (25%) adalah responden perempuan.

Responden dipilih secara rawak iaitu 20 orang pegawai JIM yang terdiri dari 10 orang berpangkat pegawai kanan imigresen dan 10 orang pegawai imigresen. Sementara responden dari PDRM pula seramai 20 orang merangkumi 4 orang

berpangkat Inspektor, 6 orang berpangkat Sarjan, 6 orang berpangkat Koperal, dan 4 orang berpangkat Konstabel.

4.3 Jangka Masa Bekerja

Kebanyakan responden telah berkhidmat di jabatan masing-masing antara 5 hingga 20 tahun. Hanya 15% (6 orang iaitu 2 orang dari JIM dan 4 orang dari PDRM) yang berkhidmat kurang dari lima (5) tahun dengan bahagian berkenaan.

4.4 Hasil Dapatan dari Sesi Temubual

4.4.1 Fenomena dan Situasi Kes Pemerdagangan Manusia di Malaysia.

Berdasarkan kepada temubual yang telah dijalankan ke atas 40 responden didapati seramai 35 orang responden (87.5%) benar-benar memahami situasi berkenaan dengan fenomena pemerdagangan manusia di Malaysia. Mereka juga telah mengutarakan beberapa statistik tentang kes pemerdagangan manusia ini bagi menyokong fakta yang mereka berikan sewaktu sesi temubual berlangsung. Kenyataan ini juga disokong oleh pernyataan yang dibuat oleh R1 dari JIM yang menyatakan:

“Jika kita membaca akhbar, boleh dikatakan setiap hari ada saja laporan berkenaan pemerdagangan manusia berlaku di negara kita. Pelbagai usaha sudah dilaksanakan tetapi kes-kes sebegini masih lagi berlaku. Mengikut laporan TIP PBB, Malaysia berada ditahap Tier 2WL. Sekiranya mereka faham tentang TIP PBB, mereka akan risau sekiranya berada di Tier 2WL ini. Jika tiada tindakan susulan diambil berkemungkinan negara akan turun kepada Tier 3 yang membolehkan PBB mengenakan sekatan...”

Dari segi pemahaman berkenaan dengan pemerdagangan manusia ini, daripada 40 orang responden, 36 orang responden (90%) telah mampu untuk menerangkan apakah yang dimaksudkan dengan pemerdagangan manusia berdasarkan kepada definisi yang termaktub di dalam Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 serta arahan-arahan semasa yang telah dikeluarkan oleh jabatan masing-masing. Kebanyakan responden menyatakan bahawa pemerdagangan manusia ini adalah merupakan satu aktiviti haram melibatkan penjualan manusia untuk kepentingan tertentu yang melibatkan pencabulan terhadap hak asasi manusia. Aktiviti ini juga melibatkan pergerakan atau migrasi manusia secara haram dengan tujuan untuk mengeksploitasi mangsa dengan tujuan perdagangan seks, perhambaan, kerja paksa dan termasuk pemerdagangan organ. Dapatan ini disokong oleh kenyataan yang dibuat oleh R4 dari JIM:

“Dalam ATIP, di Seksyen 2 ada diterangkan maksud pemerdagangan manusia. Dalam akta ATIP bermacam-macam istilah yang ada, contohnya pengrekrutan, eksplotasi tetapi bagi orang kebiasaan ianya sukar untuk difahami kerana ianya menggunakan bahasa perundangan. Secara mudahnya, pemerdagangan manusia ini seperti aktiviti jual beli barangan di pasar tapi aktiviti pemerdagangan manusia melibatkan manusia sebagai barang komoditi atau barang untuk dijual beli. Barang komoditi seperti manusia ini memang berharga sebab mereka mampu untuk melakukanbermacam-macam kerja terutama kerja-kerja haram seperti buruh paksa dan pelacur.Aktiviti jual beli orang ini bukan hanya libatkan manusia hidup sahaja tapi jual beli organ manusia pun boleh dikatakan sebagai pemerdagangan manusia. Bila perkara sedemikian berlaku ianya di bawah tanggungjawab pihak kastam.”

Empat (4) orang responden (10%) hanya memahami apa itu pemerdagangan manusia hanya melalui pembacaan mereka menerusi akhbar dan penulisan sahaja serta kurang mengetahui tentang akta yang digunapakai untuk penguatkuasaan kes pemerdagangan manusia. Ini mungkin disebabkan oleh pengalaman kerja mereka di jabatan terbabit kurang dari 5 tahun dan tidak terlibat secara langsung dalam tugas pembanterasannya pemerdagangan orang.

Persoalan berkenaan pandangan responden terhadap pemerdagangan orang telah menjadi satu isu besar di Malaysia, seramai 35 orang responden (87.5%) amat bersetuju bahawa pemerdagangan manusia ini telah menjadi satu isu besar di Malaysia. Mereka bersetuju bahawa fenomena ini telah menjadi satu isu yang besar kerana Malaysia telah disenaraikan dalam Laporan Pemerdagangan Manusia 2010 oleh Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu (PBB) sebagai negara di tahap *Tier 2WL* dalam kes pemerdagangan manusia. Kenyataan ini disokong oleh kenyataan yang dibuat oleh R10 dari JIM yang mengatakan:

“Negara kita sejak dua tiga tahun kebelakangan memang menjadi sasaran pemerhatian pihak PBB dalam hal pemerdagangan manusia. Banyak laporan yang diterima oleh pihak PBB dari mereka-mereka yang tidak bertanggungjawab, menunding jari kepada Malaysia perihal pemerdagangan manusia. Hal ini mungkin ada kaitan dengan perselisihan antara negara kita dengan Indonesiadalam hal pendatang haram. Negara kita merupakan sebuah negara yang maju dan kaya, sudah pasti rakyat mereka ingin datang ke sini. Selain itu memang dalam laporan TIP PBB negara kita di tahap Tier 2 WL, tahap kritikal tapi mungkin tahap tersebut boleh berubah bergantung kepada usaha kerajaan....usaha pihak kami untuk membanteras kes pemerdagangan manusia ini”.

Responden juga menerangkan, selain daripada itu juga, tahap keseriusan kes ini telah membawa kepada penubuhan Majlis Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Manusia (MAPO) oleh kerajaan Malaysia sebagai satu badan untuk mengawal selia kes-kes yang berkaitan dengan perdagangan manusia ini.

Seramai 5 orang responden (12.5%) berpendapat bahawa perdagangan manusia ini masih lagi terkawal di Malaysia. Pandangan mereka ini berdasarkan kepada pemerhatian mereka terhadap sistem yang dikuatkuasakan dan undang-undang pencegahan yang digunapakai di Malaysia. Berikut adalah statistik kes perdagangan manusia yang diperolehi daripada pihak JIM Putrajaya:

Jadual 4.1 - Statistik Kes Perdagangan Manusimulai 01 Jan 2008 hingga 31 Ogos 2010

Bil	Perkara	Tahun	Tahun	Tahun	Tahun	Jumlah
		2008	2009	2009	2010	
1.	Jumlah Kes	18	151	231	215	516
2.	Jumlah Tangkapan	27	217	195	263	702

Sumber: Jabatan Imigresen Putrajaya

Berdasarkan kepada data statistik di atas, pada amnya diperhatikan mulai tahun 2008 hingga 2011 berlakunya peningkatan dalam kes perdagangan manusia walaupun pada tahun 2010 bilangan kesnya mengalami penurunan. Penurunan kes ini berlaku disebabkan oleh impak situasi ekonomi dunia pada

tahun 2009 yang mengalami kemerosotan mengakibatkan permintaan terhadap tenaga buruh haram pada tahun 2010 berkurangan.

4.4.2 Laluan, Kelemahan serta Modus Operandi Kes Pmerdagangan Manusia.

Berdasarkan kepada temubual, 35 orang responden (87.5%) berpandangan bahawa Malaysia telah dijadikan laluan dan pusat transit bagi aktiviti pmerdagangan manusia di rantau ASEAN. Sementara 5 orang responden (12.5%) menyatakan sebaliknya. Mereka berpendapat bahawa kedudukan Malaysia yang strategik dan kemudahan pembolosan yang terdapat di pintu masuk ke Malaysia seperti lapangan terbang, pelabuhan serta jalan darat telah memudahkan lagi aktiviti ini dijalankan di Malaysia. Keterangan ini disokong dengan kenyataan yang dibuat oleh R21 dari JIM:

“Kalau kita lihat kepada struktur dan kedudukan geografi negara kita, ianya terletak ditengah-tengah antara kawasan selatan dan kawasan utara Asia tenggara. Kedudukan ini amat strategik bagi apa jua corak perdagangan yang ingin dibuat. Tambahan pula Selat Melaka merupakan selat yang panjang dan laluan airnya sentiasa sibuk dilalui oleh kapal-kapal dagang. Mungkin antara kapal dagang yang lalu ini ada membawa mangsa ke negara destinasi untuk dijual. Jadi apa yang penting di sini adalah negara kita tidak boleh tidak akan terlibat sama dalam kes pmerdagangan manusia ini, samaada sebagai negara destinasi atau negara transit”.

Terdapat empat kawasan utama yang telah dikenalpasti sebagai destinasi pmerdagangan orang di Sabah iaitu Tawau, Sandakan, Kota Kinabalu dan Keningau. Berdasarkan Laporan Archdiocese Human Development

Commission (AHDC) Kota Kinabalu (2010), menyatakan bahawa terdapat dua bentuk “barang komoditi” yang terlibat dalam aktiviti pemerdagangan manusia yang dijalankan di Sabah. Pertama digunakan sebagai transit untuk pemerdagangan kanak-kanak perempuan melalui titik rawan Labuan - Sarawak - Sememanjung Malaysia. Keduanya adalah laluan utama pemerdagangan manusia menggunakan titik laluan dari Nunukan atau Sungai Nyamuk (Indonesia) ke Tawau, laluan laut dari Zamboanga (Filipina) ke Sandakan, laluan udara dari Manila ke Kota Kinabalu dan laluan darat dari Lawas (Sarawak) ke Labuan dan terus ke Kota Kinabalu (Laporan AHDC, 2010).

Kebanyakan sumber mangsa kes pemerdagangan manusia luar dari Malaysia Timur adalah berasal dari Jawa Timur, Sulawesi Selatan (Torjan), Kalimantan Barat (Pontianak), Visaya, Mindanao (Zamboanga), Luzon (Filipina) dan sebahagian kecil dari Sarawak. Buruh-buruh dari Indonesia yang masuk tanpa dokumen sah biasanya diperdagangkan melalui Tawau (Sabah) dan Kalabakan (Sabah), manakala pekerja dari Filipina pula melalui Semporna dan Sandakan juga di Sabah. Kesimpulannya boleh dikatakan terdapat pintu-pintu utama untuk tujuan pemerdagangan manusia yang sering digunakan untuk membawa mangsa ke Malaysia.

**Jadual 4.2 – Pintu-pintu Utama Kemasukan Mangsa Kes
Pemerdagangan Manusia**

Bil	Bahagian	Pintu Masuk	Catatan
1.	Utara Semenanjung Malaysia	- Padang Besar - Bukit Kayu Hitam - Betong	Jalan darat
2.	Timur Semenanjung Malaysia	- Rantau Panjang	Jalan darat
3.	Pantai Barat	- KLIA - LCCT - Pelabuhan Klang	Melalui udara dan perairan
4.	Selatan Semenanjung Malaysia	- Kukup - Pasir Gudang	Perairan
5.	Malaysia Timur	- Sandakan. - Kota Kinabalu - Keningau. - Labuan. - Tawau . - Kuching.	Jalan darat, udara dan perairan

Sumber: Jabatan Imigresen Putrajaya

Selain daripada lokasi dan kedudukan yang strategik, Malaysia kini juga telah dijadikan hub kepada segala aktiviti jenayah di rantau Asia Tenggara. Kenyataan ini disokong dengan kenyataan yang diberikan oleh R18 dari PDRM:

“...walaupun berbagai hukum telah dikenakan kepada para pesalah, namun kes perdagangan manusia ini masih terus berlaku. Negara kita bukan sahaja menghadapi masalah perdagangan manusia malah kes-kes jenayah lain pun banyak berlaku. Sebagai contoh yang nyata, di KLIA sudah beberapa kali tangkapan yang melibatkan kes penyeludupan dadah dilakukan tapi aktiviti ini masih juga rancak dilakukan melalui pintu KLIA. Keadaan ini menunjukkan bahawa Malaysia ini merupakan lokasi yang amat strategik untuk sebarang kerja-kerja penyeludupan, tidak kira ia sebagai negara destinasi atau sebagai negara transit. Ini juga membuktikan bahawa Malaysia telah dianggap sebagai hub kepada semua bentuk penyeludupan.”

Situasi ini berlaku adalah disebabkan oleh kelemahan penguatkuasaan dan keprihatinan rakyat tempatan terhadap keselamatan negara adalah kurang. Rasuah adalah merupakan penyebab utama kes ini sentiasa meningkat dari masa ke semasa. Sebagai contoh sebagaimana yang dilaporkan dalam Akhbar Berita Harian bertarikh 04 Oktober 2010, tujuh kakitangan imigresen ditahan Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia (SPRM), termasuk dua pegawainya ketika melakukan transaksi wang tunai sebanyak RM26,000.00 untuk sindiket membawa keluar masuk pendatang asing tanpa izin di Jeti Port Dickson, Negeri Sembilan. Dengan penahanan terbaru itu, jumlah keseluruhan kakitangan imigresen yang ditahan setakat ini ialah lapan orang termasuk enam di Jeti Penumpang Pulau Ketam, Pelabuhan Klang, Selangor ditahan kerana disyaki terbabit dalam kegiatan rasuah membabitkan sindiket berkenaan.

Pemerdagangan manusia juga adalah disebabkan faktor *Demand & Supply* iaitu manfaat daripada jenayah pemerdagangan manusia lebih besar daripada risikonya. Pemerdagangan manusia adalah salah satu industri yang paling menguntungkan dalam ekonomi pasaran gelap dunia selepas perdagangan dadah dan penjualan senjata api. Kenyataan ini disokong oleh kenyataan yang diberikan oleh R9 dari JIM iaitu:

“Proses jual beli orang ini adalah satu perniagaan yang boleh memberikeuntungan yang tinggi. Perkara ini memang tidak susah untuk dilakukan disebabkan sumber bekalannya banyak dan ramai pihak yang berkehendakkan tenaga mereka kerana modal yang perlu dikeluarkan hanya sekali sahaja dan kemudian mereka ini dipaksa bekerja tanpa gaji. Situasi ini memang memberi satu keuntungan yang besar. Lagi pun kesalahan menjual manusia ini bukan dihukum dengan hukuman tali gantung jika tertangkap....paling maksimum hukuman yang diterima adalah dipenjara atau denda sahaja...siapa yang tidak mahu buat kerja sebegini...untung yang tinggi dengan risiko yang rendah...”

Faktor-faktor lain yang menyebabkan kes ini berlaku adalah campurtangan pihak atasan yang berpengaruh dan campurtangan pegawai kanan yang ada kepentingan. Oleh yang demikian, tugas dan penguatkuasaan tidak dapat dijalankan dengan berkesan disebabkan oleh dasar, bidang tugas dan pertindihan undang-undang antara agensi penguatkuasa. Walaupun kebanyakan responden menyatakan kes pemerdagangan manusia ini telah menjadi satu isu besar kepada Malaysia tetapi sebahagian responden pula menegaskan bahawa Malaysia masih lagi dianggap tempat selamat untuk dilawati dan agak sukar ditembusi oleh para pedagang manusia disebabkan

terdapatnya kawalan yang ketat di setiap pintu masuk di mana pelbagai unit pakaian seragam seperti Pasukan Gerakan Am (PGA), tentera, kastam dan imigresen telah diaturgerak untuk mengawal segala pergerakan kemasukan ke Malaysia.

Persoalan seterusnya adalah mengapa pedagang manusia memilih Malaysia sebagai negara destinasi? Malaysia dipilih oleh para pedagang manusia sebagai negara transit dan destinasi adalah disebabkan oleh kestabilan ekonomi dan politik. Di samping itu juga, sistem jaringan perhubungan yang sistematik dan terbaik di kalangan anggota ASEANsertakelonggaran kawalan masuk di setiap pintu masuk negara adalah merupakan antara faktor yang menyumbang kepada berlakunya kes ini di Malaysia. Situasi sebegini telah memberi satu kesempatan kepada para pedagang manusia untuk menyelinap masuk ke Malaysia dengan mudah. Mangsa yang dibawa masuk ke Malaysia pada dasarnya adalah untuk lari dari kesempitan hidup di negara mereka dan Malaysia dianggap oleh kebanyakan migran sebagai syurga dunia bagi rantau Asia Tenggara. Peluang yang sedia terbuka ini telah digunakan sepenuhnya oleh para pedagang manusia untuk memujuk, menipu dan memanipulasikan mangsa bagi tujuan aktiviti pemerdagangan. Ada di kalangan responden mengatakan aktiviti ini menjadi lebih mudah untuk diuruskan kerana para pedagang telah mempunyai perhubungan rapat dengan orang dalam (anggota penguatkuasa) dengan memberi sogokan berupa wang tunai dan kebendaan bagi memudahkan aktiviti mereka menyeludup mangsa ke Malaysia.

Kenyataan ini disokong oleh keterangan yang diberi oleh R34 dari PDRM yang mengatakan:

“Sejak kebelakangan ini pihak kami sentiasa bekerjasama dengan pihak JIM dalam menangani masalah pemerdagangan orang ini. Sering kali operasi yang dilaksanakan tidak begitu memberangsangkan kerana jumlah mangsa yang diselamatkan adalah rendah berbanding dengan maklumat yang diterima. Berkemungkinan dan saya pasti mesti ada individu tertentu yang telah menyampaikan maklumat tentang operasi yang ingin dilaksanakan terlebih dahulu. Jadi dalam hal ini, kebanyakan operasi yang dilaksanakan selalu menemui jalan buntu sebab suspek yang diselamatkan atau ditangkap adalah mangsa bukan dalang yang mengurus hal jual beli orang...”

Pasaran untuk manusia (mangsa pemerdagangan) di Malaysia adalah tinggi terutamanya di sektor pertanian dan hiburan. Kebanyakan mangsa dari negara India, Bangladesh dan Pakistan dijual kepada majikan dalam sektor pertanian, sementara mangsa dari Indonesia, Filipina dan China digunapakai untuk bekerja di sektor hiburan khususnya di bandar-bandar besar seperti Kuala Lumpur, Johor Baru dan Pulau Pinang. Rentatan daripada aktiviti ini, maka muncullah percambahan pusat-pusat hiburan seperti karaoke, SPA dan pusat urut telah bertambah dengan drastik seperti pepatah Melayu menyebut “bak cendawan tumbuh selepas hujan”. Kenyataan ini disokong oleh keterangan yang diberi oleh R37 dari PDRM yang menegaskan:

“Daripada operasi-operasi pembanterasan yang dilaksanakan terutama di pusat-pusat hiburan dan istirehat, kebanyakan yang ditangkap merupakan warga asing yang bekerja sebagai GRO dan tukang urut. Mereka ini sebenarnya adalah mangsa penipuan oleh sindiket penyeludupan manusia. Akibat daripada perbuatan menggaji warga asing bekerja tanpa permit yang sah, premis tersebut disita. Tapi situasi ini mungkin boleh bertahan hanya dalam sebulan atau dua bulan sahaja, selepas itu, pemilik pusat yang sama akan membuka dan menjalankan aktiviti sedemikian semula tetapi di tempat atau lokasi yang lain pula...”

Sebilangan responden (25%) menyatakan modus operandi (MO) para pedagang manusia yang pernah ditangkap sewaktu operasi pencegahan dilakukan adalah dengan menggunakan jaringan perhubungan, sama ada melalui jalan darat, laut atau udara atau kombinasi jalan-jalan ini seperti darat-laut-darat-laut bagi tujuan mengaburi mata pihak penguatkuasa. Penggunaan jaringan perhubungan air adalah yang tertinggi kerana sebagaimana kita sedia maklum bahawa 80% sempadan Malaysia dikelilingi lautan. Ini secara tidak langsung telah memberi ruang kepada para pedagang manusia untuk menggunakan pelabuhan-pelabuhan haram sepertimana terdapat di sekitar Mersing (Johor/Pahang), Kukup (Johor) dan Kuala Selangor (Selangor) bagi tujuan membawa masuk mangsa ke Malaysia. Kenyataan ini disokong oleh pernyataan yang dibuat oleh R17 dari JIM yang menyatakan:

“Negara kita kalau dilihat dari faktor geografinya, memang sebuah negara yang dikelilingi oleh air. Adalah satu tugas yang sukar untuk membuat pemantauan kerana negara yang persempadanannya air memang terdedah kepada pencerobohan. Contoh yang nyata adalah di kawasan pelabuhan Klang.....wujudnya jeti-jeti persendirian yang pada asalnya digunakan untuk memunggah barang dagangan tapi lama kelamaan jeti ini diguna untuk membawa masuk mangsa pemerdagangan manusia...”

Kemasukan melalui jalan darat pula, kebanyakan mangsa disembunyi di dalam kontena barang untuk sementara waktu, sebelum ditransitkan ke tempat lain dengan menggunakan kenderaan yang telah diubahsuai. Kaedah memanipulasikan dokumen juga berlaku di mana, para pedagang manusia membuat pengisytiharan dokumen palsu (dalam invois atau “packing list”) semasa mengisytiharkan barangan muatan kepada pihak KDRM.

Seringkali juga kaedah penipuan digunakan oleh para pedagang manusia ini yang bermula dari negara asal mangsa. Peringkat awal pertemuan dengan bakal mangsa, berbagai janji telah diberikan kepada mangsa seperti menawarkan kerja berprestij serta gaji yang lumayan di negara destinasi. Apabila persetujuan telah dicapai, maka mangsa akan dibawa masuk secara sah (mempunyai kelengkapan dokumen yang sah), namun kemudiannya (setiba di negara destinasi) dipasarkan kepada pembeli-pembeli yang telah sedia ada menunggu di Malaysia.

Ada juga mangsa dibawa masuk dengan kaedah menggunakan pas pelancong yang sah di mana setiap pelancong yang masuk ke Malaysia pada dasarnya

diberi tempoh melancong selama 2 bulan untuk berada di Malaysia. Namun kebenaran ini telah disalahgunakan oleh para pedagang manusia untuk memperdagangkan mangsa yang telah tamat tempoh sah laku tempoh yang dibenarkan berada di Malaysia dan bagi mereka yang masih terus ingin berada di Malaysia. Kebanyakannya adalah wanita warganegara China, Indonesia, Uzbekistan, Vietnam dan Filipina yang dijual kepada pemilik pusat-pusat hiburan dan dipaksa bekerja sebagai pegawai khidmat pelanggan (GRO) dengan bayaran yang tidak setimpal bagi menampung kehidupan yang serba mewah semasa berada di Malaysia.

Selain daripada itu juga, terdapat juga kes-kes yang melibatkan pemerdagangan manusia ini dibawa masuk ke Malaysia menggunakan pas sementara pelajar. Mangsa yang dibawa masuk ke Malaysia melalui pas pelajar ini sebenarnya ditipu oleh agen para pedagang manusia yang berselindung dibalik agensi promosi pendidikan di Malaysia. Apa yang berlaku ialah bakal pelajar tersebut tidak pun mendaftar di IPTS berkenaan sebaliknya mereka menghilangkan diri dengan bekerja di pusat-pusat hiburan dan lain-lain tempat yang sedia memberi perlindungan sementara kepada mereka untuk sesuatu tempoh tertentu.

Manakala 12.5% responden berpendapat ada juga mangsa yang masuk ke Malaysia secara sukarela melalui agen atau tekong darat dengan menyelinap masuk melalui “lalu lintas tikus” diperbatasan Malaysia-Thailand khususnya. Mereka berbuat begitu disebabkan kesempitan hidup di negara asal mereka serta situasi politik menindas golongan minoriti oleh pemerintah (Rohingya

di perbatasan Myanmar-Thailand). Maka sebahagian daripadanya telah mengambil risiko dan keputusan untuk berhijrah ke Malaysia dengan niat mencari rezeki bagi menampung kedaifan keluarga di kampung negara asal. Kemakmuran serta kehidupan yang lebih selesa telah diberikan oleh mereka-mereka yang terdahulu berhijrah serta bekerja di Malaysia kepada rakan-rakan serta sanak saudara di kampung halaman dan ini merupakan daya penarik kepada mereka untuk berhijrah ke Malaysia. Keghairahan untuk mendapatkan kerja yang selesa serta kehidupan yang jauh lebih baik di negara Malaysia telah menjadi faktor penarik kepada para pedagang untuk melibatkan diri dalam aktiviti pemerdagangan manusia.

4.4.3 Langkah-langkah Pencegahan, Keberkesanan dan Kekangan Pelaksanaan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007.

Soalan seterusnya diajukan adalah berkaitan dengan langkah-langkah yang diambil dalam menangani masalah pemerdagangan manusia di Malaysia. Majoriti responden berpendapat bahawa pelbagai kaedah telah dilaksanakan oleh pihak penguatkuasa dalam mengawal serta membanteras kes-kes pemerdagangan manusia. Perkara ini disokong oleh kenyataan yang diberi oleh R14 dari JIM dan R33 dari PDRM yang menyatakan:

“Antara langkah-langkah yang telah dilaksanakan oleh agensi yang terlibat:

- (i) “Melakukan pemeriksaan secara terperinci di setiap pintu masuk ke Malaysia, memperketatkan sistem pemantauan dan rondaan sempadan.”(R14)**

- (ii) **“Menjalinkan kerjasama dengan pihak Interpol.”(R33)**
- (iii) **“Melaksanakan operasi pemutihan.”(R14 dan R33)**
- (iv) **“Mempertingkatkan penguatkuasaan, taklimat, ceramah kesedaran serta kursus pengurusan mangsa.”(R14)**
- (v) **“Unit *Task Force* ditubuhkan bagi menangani kes berkaitan pemerdagangan manusia dan juga penyeludupan migran yang diketuai oleh Ketua Polis Negeri.”(R33)**
- (vi) **“Penguatkuasaan Akta Anti Pemerdagangan Manusia dan Anti Penyeludupan Migran 2007. Penubuhan Majlis Anti Pemerdagangan Orang (MAPO) untuk menyelaraskan agensi penguatkuasaan yang terlibat seperti PDRM, Imigresen, Kastam, Agensi Penguatkuasa Maritim dan Jabatan Tenaga Kerja (JTK).”(R33)**

Seterusnya persoalan terhadap kuasa perundangan yang digunapakai sewaktu pelaksanaan tugas pihak penguatkuasa. Rata-rata para responden menyatakan bahawa penggunaan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007, Akta Imigresen 1959/63 dan arahan semasa merupakan asas kepada sumber kuasa yang digunakan untuk menjalankan tugas pencegahan dan pembanterasan kes-kes berkaitan pemerdagangan manusia ini. Klausula-klausula yang diperuntukkan dalam Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 telah menerangkan dengan lengkap segala kuasa-kuasa yang boleh digunapakai oleh anggota penguatkuasa sewaktu menjalankan tugas penguatkuasaan

mereka. Kenyataan ini disokong dengan kenyataan R16 dari JIM yang mengatakan:

“Peruntukan kuasa pegawai penguatkuasa yang ada dalam ATIP memanglah jelas dan terperinci. Apa yang perlu setiap pegawai yang terlibat adalah mesti mengetahui kuasa-kuasa mereka terutama kuasa untuk menyiasat dan menangkap. Dua seksyen ini amat penting kerana apabila terlibat dengan operasi, kedua-dua kuasa ini selalu digunakan. Para pedagang manusia juga mempelajari akta ATIP ini, jadi kalau kita tidak arif dengan akta ini, maka nanti kita pula yang di dakwa disebabkan tersalah membuat tangkapan”.

Daripada 40 responden, 35 responden (87.50%) menyatakan kefahaman mereka tentang keberkesanan penggunaan klausa-klausa Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 yang termaktub di dalam akta berkenaan. Ini dapat dikesan melalui jawapan-jawapan yang diberikan sewaktu sesi temubual dilaksanakan. Mereka menegaskan bahawa akta yang digunapakai adalah merupakan suatu bahan rujukan yang penting dengan memahami setiap baris klausa-klausa yang termaktub di dalam akta berkenaan. Kenyataan ini disokong oleh R8 dari JIM yang menegaskan bahawa:

“Akta ATIP ini umpama kita memandu di jalanraya, kalau kita tahu memandu tapi tidak tahu undang-undang, sudah semestinya kita disaman sekiranya melanggar peraturan jalanraya. Seandainya kalau kita tahu pasal undang-undang tetapi tidak tahu memandu, maknanya kerja itu sia-sia. Kita sepatutnya mesti tahu kedua-duanya sekali. Sama juga dengan peruntukan yang ada dalam ATIP, kalau kita menguatkuasa undang-undang tanpa usul periksa dengan menangkap

seseorang yang disyaki pedagang manusia tanpa siasatan terlebih dahulu, maka akhirnya kita akan jerut tengkok kita sendiri (maksudnya kita dipersalahkan akhirnya). Jadi, sebagai pegawai penguatkuasa kita perlu tahu kuasa-kuasa kita untuk melaksanakan tugas kita, contohnya, Seksyen 28 ATIP iaitu kuasa untuk siasat dan Seksyen 29 ATIP iaitu kuasa untuk menangkap. Sebenar kita tidak perlu hafal tapi perlu tahu di mana hendak mencari sumber kuasa (maklumat berkaitan) itu...”

Pemerhatian sewaktu sesi temubual menunjukkan para responden tahu akan kuasa-kuasa dan kesalahan yang melibatkan kes pemerdagangan manusia sewaktu menjalankan tugas atau operasi pencegahanyang diperuntukkan kepada mereka. Sebagai contoh, seksyen 12 Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 menjelaskan mana-mana orang yang memperdagangkan orang yang bukan merupakan seorang kanak-kanak bagi maksud eksploitasi, telah melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima belas tahun dan boleh juga dikenakan denda dengan jumlah yang ditetapkan di atas budi bicara hakim yang mengendalikan kes tersebut (Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007).

Hanya sejumlah 5 orang responden (12.5%) mampu untuk menerangkan tugas yang perlu dilaksanakan oleh mereka tanpa memperkuat hujah mereka dengan bidangkuasa yang diperuntukkan kepada mereka.

Menjawab kepada persoalan keberkesanan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 dalam menangani isu pemerdagangan

manusia di Malaysia, kesemua responden menegaskan bahawa akta ini mampu untuk mencegah dan membanteras kes-kes berkaitan perdagangan manusia. Keterangan ini disokong oleh kenyataan yang dibuat oleh R15 dari JIM yang menerangkan:

“Kalau pihak tuan lihat dalam akta ATIP, semua kuasa dan kesalahan telah ada, malah bentuk hukuman pun telah juga dimasukkan. Kalau kesemua perkara yang ada dalam akta ini dapat kita kuatkuasakan, saya rasa, aktiviti jual orang ini tidak berlaku di negara kita. Memang, kalau kita hendak kuatkuasakan perkara ini secara menyeluruh ianya amat susah tetapi jika kita tidak mulakanmaka tidak ada akhirnya. Saya percaya akta ini mampu untuk menghalang kegiatan ini tetapi masalahnya orang kita sendiri yang terlibat, jadi apa yang patut kita buat sekarang...”

Masalah yang timbul apabila akta ini ingin dikuatkuasakan adalah terdapatnya campurtangan individu berpengaruh yang mempunyai kepentingan tertentu terutamanya campurtangan daripada pihak yang mempunyai kuasa dan pegawai kerajaan yang berkedudukan. Ini adalah merupakan kekangan paling besar dan sukar untuk dielakkan. Responden ada menjelaskan masih terdapat pegawai-pegawai penguatkuasa yang dijadikan mangsa khianat akibat daripada tindakan tegas mereka menguatkuasakan undang-undang sedia ada. Selain itu wujud juga pegawai dan anggota penguatkuasa yang tidak berintegriti, bertanggungjawab serta berpengaruh menjalankan kegiatan perdagangan manusia bagi mengaut keuntungan sepertimana di negeri Sabah suatu ketika dahulu. Mereka ini seolah-olah kebal daripada dikenakan

sebarang tindakan undang-undang kerana dilindungi oleh seseorang yang mempunyai pengaruh serta kuasa yang kuat di dalam organisasi tersebut.

4.4.4 Punca dan Kesan Terhadap Isu Keselamatan di Malaysia.

Seterusnya, persoalan perkaitan antara pemerdagangan manusia dengan isu keselamatan di Malaysia. Majoriti responden menegaskan bahawa punca utama peningkatan kes pemerdagangan manusia ini berlaku di Malaysia disebabkan oleh kelonggaran sistem kawalan di pintu-pintu masuk Malaysia dan dasar pelancongan Malaysia yang menganggap semua warga asing yang ingin masuk ke Malaysia adalah pelancong yang bakal memberi anjakan ekonomi negara, maka pihak JIM telah dikehendaki dan diarahkan untuk menggunakan budi bicara serta kebijaksanaan dalam menangani masalah kemasukan pelancong asing ke Malaysia seperti memberi kelonggaran dalam menguatkuasakan syarat-syarat semasa kemasukan ke Malaysia. Kenyataan ini disokong oleh R18 dari JIM yang mengatakan:

“Memang sewaktu bertugas di kaunter kemasukan, SOP (Standard Operating Procedure) memang bahan rujukan kami tapi kadang-kadang kami terpaksa mengabaikan SOP kami disebabkan dasar kemasukan pelancong lebih diutamakan daripada dasar-dasar lain. Kami faham...pelancongan merupakan sumber pendapatan negara tapi soal keselamatan kita tidak boleh kompromi...hendak atau tidak, kita mesti ikut dasar keselamatan negara terlebih dahulu, kemudian baru dasar-dasar lain...”

Segelintir responden mempersoalkan kelonggaran kemasukan pelancong asing ke Malaysia walaupun terdapat anggota keselamatan Malaysia

berkawal di pintu sempadan seperti anggota tentera, polis, imigresen dan kastam. Jadi untuk itu, siapa perlu dipersalahkan dalam menguatkuasakan undang-undang berkaitan kemasukan pelancong asing ini? Jika berlaku di perairan atau laut, siapakah harus di persalahkan, adakah anggota tentera, APNM, Polis Marin, KDRM atau JIM? Seandainya berlakudi lapangan terbang; siapa perlu dipersalahkan sama ada JIM, PDRM, KDRM atau mana-mana agensi penguatkuasa di lapangan terbang? Responden percaya bahawa kes-kes ini bukan sahaja melibatkan agensi penguatkuasa sahaja tetapi melibatkan pihak kerajaan serta individu tertentu yang cuba mengambil kesempatan untuk mengaut keuntungan dengan cepat hasil daripada penglibatan haram mereka dalam aktiviti ini. Mereka akhirnya akan menjejaskan integriti serta kewibawaan pegawai kerajaan yang bertugas dengan jujur dan penuh dedikasi untuk menjaga keselamatan serta kedaulatan negara Malaysia tercinta.

Jadual 4.3 - Warganegara Kes Pemerdagangan Manusia Tahun 2010

Bil	Warganegara	Mangsa Pemerdagangan Manusia				Jumlah
		Perempuan		Lelaki		
		Dewasa	Bawah Umur	Dewasa	Bawah Umur	
1.	Indonesia	16		37		53
2.	Thailand			5		5
3.	Vietnam	4		1		5
4.	Filipina	8		1		9
5.	China	1		3		4
6.	Singapura	1		1		2

Bil	Warganegara	Mangsa Pemerdagangan Manusia				Jumlah
		Perempuan		Lelaki		
		Dewasa	Bawah Umur	Dewasa	Bawah Umur	
7.	Myanmar			1		1
8.	Nigeria			1		1
9.	India	1		1		2
10.	Bangladesh			1		1
11.	Pakistan			2		2
12.	Uganda	1		2		3
13.	Malaysia	28		79		107
	Jumlah	60		135		195

Sumber: Jabatan Imigresen Putrajaya

**Jadual 4.4 - Pecahan Warganegara Kes Pemerdagangan Manusiadi
01 Jan 2011 hingga 31 Ogos 2011**

Bil	Warganegara	Mangsa Pemerdagangan Manusia				Jumlah
		Perempuan		Lelaki		
		Dewasa	Bwh Umur	Dewasa	Bwh Umur	
1.	Indonesia	24	3	99		126
2.	Filipina	60				60
3.	Myanmar	7	8	19	7	41
4.	Afghanistan	1		3	2	6
5.	Bangladesh			16		16
6.	Pakistan			7	1	8

Bil	Warganegara	Mangsa Pemerdagangan Manusia				Jumlah
		Perempuan		Lelaki		
		Dewasa	Bawah Umur	Dewasa	Bawah Umur	
7.	Sri Lanka			6		6
		92	11	150	10	263

Sumber : Jabatan Siasatan Jenayah D7, Bukit Aman

Persoalan yang seterusnya adalah ancaman terhadap keselamatan negara disebabkan peningkatan jumlah kes pemerdagangan manusia. Kebanyakan responden menyatakan bahawa aktiviti pemerdagangan manusia ini boleh mengancam keselamatan negara tetapi tidak secara menyeluruh. Berkemungkinan besar masalah yang bakal timbul sekiranya aktiviti ini tidak dikawal adalah peningkatan kes-kes sosial di Malaysia. Kemasukan mangsa ke Malaysia bakal membawa pelbagai masalah sosial seperti masalah budaya, politik, agama dan sebagainya yang dibawa dari negara asal mereka. Masalah sosial yang bakal wujud antaranya adalah peningkatan kegiatan pelacuran (warga China dan Filipina), dadah (warga Afrika dan Iran), sosial (warga berkulit hitam khususnya warganegara dari benua Afrika) dan jenayah kolar putih (warga Afrika, Indonesia dan Filipina). Timbul rasa kebimbangan dikalangan penduduk tempatan dan setempat seperti di sekitar Cheras (Selangor) seandainya kes sebegini terus berlaku, maka kesempatan akan diambil mereka untuk melibatkan warga tempatan dalam mengeksploitasi seks bebas dikalangan muda mudi tempatan. Disamping itu, jika mangsa diambil bekerja tanpa pas kerja yang sah, ia akan mengakibatkan kerugian

kepada ekonomi negara di mana penduduk setempat tiada peluang pekerjaan serta secara tidak langsung merompak peluang pekerjaan penduduk setempat. Dengan bayaran gaji yang rendah disertakan peningkatan kos sara hidup, secara tidak langsung memaksa mangsa melakukan pelbagai kegiatan tidak bermoral demi untuk meneruskan kelangsungan hidup dalam dunia serba mencabar ini.

4.4.5 Cadangan Mengurangkan Kegiatan Pemerdagangan Manusia

Pelbagai cadangan dan pandangan telah diberikan oleh responden dalam menangani kes-kes pemerdagangan manusia ini. Antara cadangan yang telah diutarakan oleh responden meliputi perkara-perkara seperti berikut:

- (i) Melaksanakan semak kaji terhadap klausa-klausa yang ada di dalam Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 agar ianya tiada pertindihan kuasa bagi pihak penguatkuasa yang terlibat.
- (ii) Mengetatkan dasar/peraturan kemasukan pelawat asing ke Malaysia dengan meletakkan keutamaan faktor keselamatan mengatasi kepentingan pelancongan negara.
- (iii) Pegawai SPRM ditugaskan bersama pegawai penguatkuasa di sempadan perairan negara dan semua pintu masuk Malaysia bagi memastikan prinsip amanah, bertanggungjawab dan integriti sentiasa dipatuhi oleh semua pihak berkuasa yang terlibat. Ini juga

merupakan kaedah pengawalan selia bagi semua agensi penguatkuasa yang terlibat agar unsur-unsur rasuah dapat dihindarkan.

(iv) Hukuman berat dikenakan terhadap sesiapa sahaja yang didapati terlibat dalam kes pemerdagangan manusia seperti mengenakan hukuman mati mandatori terhadap pesalah yang terbukti kesalahannya serta mengancam atau mengganggu gugat keselamatan negara. Di samping itu juga bagi menggalakan penglibatan rakyat dalam membasmi kes ini, setiap pemberi maklumat hingga terbongkarnya kes pemerdagangan manusia ini harus diberi habuan yang setimpal sebagai satu bentuk penghargaan dan sentiasa diberi jaminan keselamatan dari sebarang bentuk ancaman.

(v) Mengambil tindakan penguatkuasaan yang serius di samping mengetatkan kawalan masuk ke Malaysia serta memudahkan urusan penguatkuasaan seperti menyediakan rumah perlindungan sementara kepada mangsa di setiap negeri.

(vi) Mengehadkan campurtangan pihak tertentu dalam menyelesaikan masalah pemerdagangan manusia.

4.5 Kesimpulan

Pada keseluruhannya kajian mendapati rata-rata responden yang terlibat jelas nyata berpengalaman luas di bahagian yang bertanggungjawab dalam kes-kes pemerdagangan manusia. Namun begitu, ada sebahagian kecil responden masih baru dalam bahagian masing-masing, akan tetapi berkemampuan untuk menerangkan

perihal berkenaan pemerdagangan manusia ini walaupun tidak begitu terperinci dan lengkap. Pengetahuan kebanyakan responden adalah di tahap yang boleh dibanggakan dimana mereka berupaya untuk memberi penerangan serta menjawab persoalan yang diajukan dengan jelas dan terang.

Pemerdagangan manusia ini adalah merupakan satu aktiviti yang bertentangan dengan norma-norma dan hak asasi manusia. Aktiviti ini merangkumi aktiviti yang melibatkan pengrekrutan, pergerakan atau migrasi manusia secara haram dengan tujuan untuk dieksploitasikan bagi tujuan perdagangan seks, perhambaan, kerja paksa dan pemerdagangan organ.

Sebilangan besar responden (87.50%) nyatakan bahawa pemerdagangan manusia ini telah menjadi isu besar di Malaysia apabila Malaysia telah disenaraikan oleh PBB sebagai *Tier 2WL*. Sistem *Tier* ini diperkenalkan oleh PBB bertujuan untuk mengenalpasti negara-negara di dunia yang mempunyai kes pemerdagangan manusia serta satu kaedah pengawalan berpusat bagi pencegahan dan pembanterasan. Sekiranya sesebuah negara itu diletakkan di tahap *Tier 3*, sekatan terhadap negara tersebut boleh dikenakan terutama sekatan ekonomi. *Tier 2WL* yang dikenakan kepada Malaysia merupakan satu indikasi bahawa kes pemerdagangan manusia di Malaysia adalah di peringkat berjaga-jaga. Sekiranya tiada langkah atau usaha dilaksanakan oleh pihak kerajaan, berkemungkinan besar Malaysia akan diletakkan pada tahap *Tier 3*.

Dalam persoalan tentang laluan, kelemahan, penyebab dan modus operandi pemerdagangan manusia di Malaysia, 35 orang responden (87.5%) menyatakan bahawa Malaysia telah dijadikan laluan dan pusat transit bagi aktiviti

pemerdagangan manusia di rantau ini. Ini disebabkan oleh kedudukan negara yang strategik serta kemudahan asas yang disediakan oleh kerajaan Malaysia telah memudahkan aktiviti ini berleluasa di Malaysia. Situasi ini berlaku disebabkan terdapatnya kelemahan dari segi penguatkuasaan. Di samping itu juga sikap tidak prihatin rakyat Malaysia terhadap gejala pemerdagangan manusia ini juga merupakan faktor yang boleh dijadikan alasan mengapa kes ini meningkat di Malaysia.

Faktor-faktor lain yang menyumbang kepada berlakunya kes ini adalah amalan rasuah, campur tangan pihak berpengaruh dan pegawai kanan kerajaan yang mempunyai kepentingan tersendiri. Responden yang tidak bersetuju dengan kenyataan ini, menegaskan bahawa Malaysia masih lagi dianggap selamat dan agak sukar ditembusi oleh para pedagang manusia disebabkan terdapatnya kawalan yang ketat di setiap pintu masuk ke Malaysia.

Persoalan berkenaan impak terhadap keselamatan di Malaysia, rata-rata responden menegaskan ianya akan menggugat keselamatan negara terutama dari segi keselamatan sosial. Kemasukkan mangsa pemerdagangan manusia yang tidak terkawal ini boleh menyebabkan peningkatan dalam kes-kes sosial di dalam negara. Pusat-pusat hiburan yang memerlukan khidmat professional GRO bagi tujuan menarik pelanggan akan dengan mudah untuk mendapatkan khidmat tersebut dari para pedagang manusia ini. Percambahan pusat hiburan yang tidak terkawal dengan sumber pekerja yang mudah serta murah bakal merosakkan institusi dan keharmonian sosial di Malaysia.

BAB 5

PERBINCANGAN DAN CADANGAN

5.0 Pengenalan

Bab 4 telah menjelaskan hasil dapatan kajian bagi menjawab persoalan serta objektif kajian. Hasil analisis mendapati bahawa unsur sikap, kaedah yang digunapakai bagi menyeludup manusia dan penguatkuasaan Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 mempunyai pertalian dengan isu keselamatan di Malaysia. Walau bagaimanapun impak daripada peningkatan kes perdagangan manusia ini terhadap keselamatan di Malaysia adalah tidak secara menyeluruh namun ianya memberi kesan yang amat ketara kepada isu keselamatan sosial. Kes-kes perdagangan manusia ini boleh dikatakan sebagai salah satu unsur penyumbang kepada keruntuhan moral dan akhlak generasi Y zaman sekarang. Keruntuhan moral dan akhlak ini bukan hanya merangkumi orang-orang awam tetapi melibatkan anggota penguatkuasa itu sendiri. Pengaruh kebendaan yang berpunca dari kes-kes perdagangan manusia ini telah menarik minat anggota penguatkuasa untuk melakukan perbuatan-perbuatan yang boleh menjejaskan kredibiliti setiap individu berkenaan atau organisasi yang terlibat secara langsung atau tidak langsung dalam menangani masalah ini. Memandangkan kes perdagangan manusia di Malaysia merupakan suatu kes yang baru, tiada sebarang bentuk kajian yang terperinci dilaksanakan oleh individu mahupun organisasi tertentu. Sepanjang kajian ini dilaksanakan hanya beberapa artikel dan laporan yang menyebut berkenaan kes perdagangan manusia ini di Malaysia diperolehi dan digunakan sebagai rujukan.

Kertas kajian berkenaan kes pemerdagangan manusia ini adalah merupakan kertas kajian eksplorasi yang mana ianya mungkin boleh digunakan oleh pengkaji di masa - masa hadapan. Dalam bab ini, dapatan kajian tersebut akan dibincangkan secara lebih terperinci dan hasil daripada dapatan kajian ini juga, beberapa cadangan akan dikemukakan.

5.1 Perbincangan Dapatan Kajian

Segala dapatan kajian yang telah diperolehi daripada penganalisaan yang telah dibuat akan diperbincangkan dengan lebih terperinci di dalam perenggan berikut. Perbincangan mengenai rumusan kajian serta cadangan kepada pihak penguatkuasa khususnya JIM dan PDRM ada dijelaskan dibahagian berikutnya. Beberapa halatuju kajian masa hadapan juga akan turut dicadangkan serta diketengahkan.

5.1.1 Fenomena dan Situasi Kes Pemerdagangan Manusia di Malaysia.

Secara keseluruhannya, fenomena pemerdagangan manusia di Malaysia telah menjadi satu isu yang besar di mana terdapat peningkatan jumlah kes dari tahun ke tahun. Situasi ini telah membuktikan bahawa kes ini telah menular dan menjadi satu ancaman kepada isu keselamatan di Malaysia.

Daripada temubual yang dijalankan, 87.5% berpandangan bahawa isu pemerdagangan manusia ini telah menjadi serius dan mula menular ke dalam masyarakat di Malaysia. Berdasarkan kepada kajian yang dilaksanakan oleh Kesatuan Eropah (EU) dan Jabatan Negara Amerika Syarikat (USA) menunjukkan bahawa kegiatan pemerdagangan manusia ini telah melibatkan wang hingga mencecah angka USD33 bilion setahun. Kajian tersebut juga

menyatakan bahawa kegiatan ini bukan sahaja berlaku di negara-negara mundur atau miskin, malah ianya juga berlaku kepada negara-negara sedang membangun dan maju.

Penyataan yang dibuat oleh para responden terhadap keseriusan kes perdagangan manusia di Malaysia ini boleh dibuktikan berdasarkan kepada Laporan Perdagangan Manusia 2009 dan 2010 di mana Malaysia telah diletakkan di tahap *Tier 2* WL oleh PBB disebabkan oleh kegagalan kerajaan Malaysia memenuhi piawaian minimum yang ditetapkan di dalam TVPA.

5.1.2 Pencegahan, Keberkesanan dan Kekangan Dalam Menguatkuasakan Akta Anti Perdagangan Manusia dan Anti Penyeludupan Migran 2007.

Berdasarkan kepada seksyen 27, badan yang diberi kuasa bagi melaksanakan serta menguatkuasakan akta ini adalah terdiri daripada JIM, PDRM, KDRM, APMR dan JTK, Kementerian Sumber Manusia. Namun begitu responden bagi kajian ini hanyalah JIM dan PDRM. Kedua-dua organisasi ini adalah merupakan organisasi yang benar-benar terlibat secara langsung dalam soal pembanterasannya perdagangan manusia di Malaysia.

Kedua-dua badan penguatkuasa ini telah dibekalkan dengan Akta Anti Perdagangan Manusia dan Anti Penyeludupan Migran 2007 bagi melaksanakan tugas mereka. Hasil daripada temubual, hanya 36 orang responden atau 90% yang benar-benar faham berkenaan dengan klausa-klausa yang termaktub di dalam Akta Anti Perdagangan Manusia dan Anti

Penyeludupan Migran 2007. Ini membuktikan bahawa mereka ini amat peka dan berpengetahuan dalam tugas mereka bagi membasmi dan mencegah aktiviti pemerdagangan manusia. Namun begitu terdapat beberapa kekangan yang terpaksa mereka hadapi. Antara kekangan tersebut adalah aktiviti rasuah yang merupakan teras utama mengapa akta ini gagal dikuatkuasakan sepenuhnya. Dalam laporan yang telah dikeluarkan oleh Kongres Kesatuan Pekerja-pekerja Di Dalam Perkhidmatan Awam 2010 (CUEPACS), menyatakan bahawa sejumlah 418,200 orang (41%) daripada 1.2 juta orang penjawat awam dikesan terbabit dengan aktiviti penerimaan rasuah sepanjang tahun 2009 (Laporan CUEPACS 2010). Jumlah ini meliputi pelbagai kes di dalam hal-hal berkenaan pengurusan, pentadbiran dan penguatkuasaan. Angka ini merupakan satu jumlah yang amat besar dan membimbangkan banyak pihak.

Antara faktor lain adalah campurtangan pihak yang mempunyai pengaruh dan kuasa di dalam perkhidmatan. Kenyataan daripada responden, mereka menegaskan bahawa terdapat pegawai atasan dan penguatkuasa yang tidak amanah dan berintegriti terlibat sama dalam menjalankan kegiatan pemerdagangan manusia ini. Kebanyakan mereka ini seolah-olahnya kebal daripada tindakan undang-undang kerana sentiasa dilindungi oleh seseorang yang berpengaruh dan berkedudukan.

5.1.3 Laluan, Modus Operandi serta Impak Kes Pmerdagangan Manusia kepada Isu Keselamatan di Malaysia.

Malaysia sebagai sebuah negara yang aman, stabil dan sedang membangun telah menjadi daya tarikan utama kepada warga asing dari seluruh pelusuk dunia untuk datang ke negara ini. Situasi ini telah membuka ruang dan peluang kepada kerancakan aktiviti penyeludupan dan pmerdagangan manusia untuk terus merebak, walaupun era perhambaan telah lama berlalu. Kedudukan di tengah-tengah negara anggota ASEAN dan persempadanan negara kebanyakan dikelilingi oleh air, telah menjadikan Malaysia antara lokasi paling strategik sama ada sebagai negara destinasi atau transit bagi aktiviti pmerdagangan manusia. Berdasarkan kepada maklumat responden, laluan untuk masuk ke Malaysia melalui pelbagai kaedah sama ada melalui jalan darat, laut, udara atau kombinasi seperti darat-laut-darat-laut. Disebabkan penguatkuasaan dan dasar pelancongan negara yang sentiasa berkompromi dengan pelancong adalah faktor penyebab laluan ini mudah ditembusi.

Akibat dari kelonggaran sistem kemasukan di Malaysia inilah yang menjadikan Malaysia sebagai sebuah negara transit dan laluan bagi para pedagang manusia. Impak yang bakal diterima oleh kerajaan Malaysia adalah dari segi isu keselamatan. Walaupun isu ini tidak melibatkan secara total terhadap keselamatan dan bukan berbentuk militer, namun begitu ianya boleh memberi kesan yang besar terhadap isu keselamatan sosial.

Antara unsur perlakuan yang terlibat di dalam keselamatan sosial adalah seperti penipuan, pelacuran, penyeludupan, peras ugut, pelaburan haram, aktiviti seks bebas, rogol, penyalahgunaan dadah dan sebagainya. Pada dasarnya tiada jalan singkat untuk menangani masalah sosial yang tercetus akibat daripada banjiriran kes pemerdagangan manusia ini, melainkan pembabitkan semua pihak berwajib seperti JIM, PDRM, KDRM, APMM, masyarakat serta badan-badan kerajaan dan badan bukan kerajaan. Pendekatan melalui pelaksanaan dan penguatkuasaan undang-undang merupakan jalan yang sepatutnya diambil oleh pihak kerajaan bagi membantu dalam menangani permasalahan ini di samping operasi dan program kesedaran yang telah dilaksanakan oleh kerajaan.

5.2 Rumusan Kajian

Berdasarkan kepada hasil kajian yang telah dijalankan, didapati bahawa kajian ini telah berjaya mencapai objektif yang ditetapkan iaitu:

(i) Untuk melihat gambaran sebenar tahap keseriusan fenomena pemerdagangan manusia di Malaysia.

Berdasarkan kepada maklumat responden dan data-data yang diperolehi daripada jabatan-jabatan yang terlibat secara langsung dalam usaha membanteras kes pemerdagangan manusia ini, menunjukkan bahawa kes pemerdagangan manusia di Malaysia adalah di peringkat yang serius. Tahap keseriusan ini dapat dibuktikan dengan data-data kes mulai tahun 2008 hingga 2011 seperti yang dibentangkan dalam Bab Empat. Selain daripada data-data kes, Laporan Pemerdagangan Manusia 2010 yang dikeluarkan oleh

pihak PBB meletakkan Malaysia pada tahap *Tier 2* WL, menunjukkan bahawa kes ini memang suatu kes yang serius. Sekiranya perbandingan dibuat antara Malaysia dan Indonesia, situasi kes di Malaysia lebih serius. Berikut adalah data perbandingan bagi menyokong keterangan tersebut:

Jadual 5.1 **Perbandingan Status Perdagangan Manusia**

Tahun	Malaysia	Indonesia
2008	Tier 2WL	Tier 2
2009	Tier 3	Tier 2
2010	Tier 2WL	Tier 2

Sumber: Laporan Perdagangan Manusia 2010 (PBB)

(ii) **Untuk mengenalpasti sejauh mana keberkesanan Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 yang diimplementasikan di negara ini.**

Daripada pemerhatian dan penelitian yang dibuat, Akta Anti Perdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 adalah merupakan sumber perundangan yang utama digunapakai dalam proses membanteras dan mencegah masalah perdagangan manusia di Malaysia. Tahap keberkesanan akta boleh dikatakan berkesan sekiranya pengamalan peruntukan yang termaktub didalamnya dikuatkuasakan sepenuhnya. Namun faktor kemanusiaan terutama dari segi integriti dan ketelusan menjadi persoalan pokok samada ianya benar-benar berkesan atau tidak. Ini disebabkan oleh terdapatnya unsur-unsur rasuah (wang dan kuasa) yang menjadi penghalang utama kepada akta ini untuk dikuatkuasakan sepenuhnya.

(iii) Untuk mengenalpasti impak akibat dari kegiatan perdagangan manusia terhadap keselamatan di Malaysia.

Amnya, kes perdagangan manusia ini tidak memberi impak yang serius kepada isu keselamatan di Malaysia. Namun ianya memberi kesan yang amat buruk kepada isu keselamatan sosial rakyat Malaysia. Ini disebabkan kebanyakan mangsa perdagangan manusia yang dibawa masuk, diekplotasikan sebagai pelacur dan buruh paksa. Dalam kes pelacuran, ianya memberi kesan yang negatif terutama kepada institusi kekeluargaan. Berkenaan dengan pengeksploitasian sebagai buruh paksa, ianya boleh menjejaskan peluang pekerjaan rakyat tempatan khasnya dan ekonomi rakyat Malaysia amnya. Kebanjiran buruh paksa yang bekerja secara paksa di sektor pembinaan dan perladangan boleh menutup peluang rakyat Malaysia untuk menjana ekonomi keluarga. Justeru daripada itu, jenayah-jenayah seperti penyeludupan dadah, rogol, penipuan dan lain-lain jenayah berat bakal wujud dan akan memberi kesan kepada kemakmuran negara.

(iv) Untuk mengenalpasti kaedah bagaimana pihak kerajaan Malaysia dapat mengurangkan kegiatan perdagangan manusia.

Bagi menangani masalah perdagangan manusia ini, kerajaan Malaysia telah mengambil beberapa langkah bagi mengekang kes ini daripada terus menular. Antara langkah-langkah yang telah diambil adalah melancarkan kempen pencegahan perdagangan manusia melalui media massa secara meluas. Di samping itu juga, talian *hotline* perdagangan manusia juga diperkenalkan di mana setiap panggilan untuk melaporkan kes perdagangan manusia ini akan disambung terus kepada pihak polis.

Tambahan kepada langkah-langkah yang telah dilaksanakan, responden dalam kajian ini juga mengutarakan beberapa cadangan bagi membanteras kes pemerdagangan manusia ini. Antara cadangan yang telah diutarakan oleh responden meliputi perkara-perkara seperti berikut:

- (a) Melaksanakan semak kaji terhadap peruntukan yang ada di dalam Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 agar ianya tiada pertindihan kuasa bagi pihak penguatkuasa yang terlibat.
- (b) Mengetatkan dasar/peraturan kemasukan pelawat asing ke Malaysia dengan meletakkan keutamaan faktor keselamatan mengatasi kepentingan pelancongan negara.
- (c) Pegawai SPRM ditugaskan bersama pegawai penguatkuasa di sempadan perairan negara dan semua pintu masuk Malaysia bagi memastikan prinsip amanah, bertanggungjawab dan integriti sentiasa dipatuhi oleh semua pihak berkuasa yang terlibat. Ini juga merupakan kaedah pengawalan selia bagi semua agensi penguatkuasa yang terlibat agar unsur-unsur rasuah dapat dihindarkan.
- (d) Hukuman berat dikenakan terhadap sesiapa sahaja yang didapati terlibat dalam kes pemerdagangan manusia seperti mengenakan hukuman mati mandatori terhadap pesalah

yang terbukti kesalahannya serta mengancam atau mengganggu gugat keselamatan negara.

(e) Mengambil tindakan penguatkuasaan yang serius di samping mengetatkan kawalan masuk ke Malaysia.

(f) Mengehadkan campurtangan pihak yang tidak mempunyai tanggungjawab secara langsung atau tidak langsung dalam membanteras kes pemerdagangan manusia

5.3 Cadangan

Berdasarkan kepada perbincangan dan dapatan, beberapa pendekatan boleh diambil oleh pihak berwajib terutama pihak kerajaan sendiri bagi membanteras dan mencegah pemerdagangan manusia dari terus menular di Malaysia. Pendekatan ini adalah penting kerana sekiranya tiada usaha atau langkah-langkah diambil oleh kerajaan, status pemerdagangan Malaysia pada masa sekarang di tahap *Tier 2WL* boleh bertukar kepada tahap *Tier 3*. Sekiranya ini berlaku, pihak PBB boleh mengenakan sekatan terhadap negara Malaysia sehingga isu ini benar-benar dapat ditangani dan diatasi. Antara pendekatan-pendekatan yang dicadangkan adalah:

(i) Memperketat semua aspek yang boleh membuka ruang kepada para pedagang membawa masuk mangsa ke Malaysia termasuklah dari segi kemasukan pelancong asing. Di samping itu juga kawalan yang lebih ketat terhadap kesemua 262 pintu masuk ke sempadan Malaysia yang mana dipercayai boleh menyumbang kepada peningkatan kes jenayah pemerdagangan manusia. Kementerian-kementerian yang berkenaan perlulah

menjalin dan mengadakan kerjasama dengan badan antarabangsa untuk melatih anggota penguatkuasaan bagi menangani semua kemungkinan kemasukan mangsa pemerdagangan manusia. Untuk mempertingkatkan lagi kemampuan menangani masalah ini, latihan dan pemahaman terhadap penggunaan Akta Anti Pemerdagangan Orang dan Anti Penyeludupan Migran 2007 terutama kepada pegawai penguatkuasa, pendakwa raya, hakim dan majistret dipergiatkan supaya mereka bersiap sedia berdepan dengan isu terbabit.

(ii) Menyelaras dan mengemaskinikan semua sistem data maklumat kemasukan dan rekod keluar masuk di pintu sempadan terutama di lapangan terbang, pelabuhan dan pintu sempadan jalan darat diperlukan bagi mengembeleng usaha membasmi kes pemerdagangan manusia yang tidak berperikemanusiaan ini.

(iii) Mewujudkan kerjasama dengan negara jiran terutama negara yang bersempadan dengan Malaysia. Di samping itu juga hubungan antarabangsa antara negara-negara pengedar manusia perlu diwujudkan bagi proses pertukaran maklumat berkenaan kegiatan oleh para pedagang diperolehi dan tindakan serta merta dapat diambil. Contoh hubungan bilateral yang telah diwujudkan oleh kerajaan bagi mengatasi kes ini adalah jalinan hubungan antara Malaysia dan Australia yang telah bersetuju untuk memperkukuhkan serta meningkatkan kerjasama bagi membasmi dan membanteras jenayah penyeludupan manusia melalui kaedah diplomatik dan operasi yang lebih efektif. Negara-negara jiran yang lain seperti Singapura, Indonesia dan

Thailand juga sepatutnya menjalinkan usahasama serantau melalui perkongsian pintar dan bijak terutamanya dari aspek komunikasi dan keselamatan. Usahasama yang perlu diamalkan adalah menerusi pertukaran maklumat terutama dari aspek mengenalpasti negara yang dijadikan transit utama mangsa pemerdagangan manusia, modus operandi para pedagang manusia serta kaedah menyeludup mangsa dalam usaha menangani isu ini.

(iv) Mempertingkatkan lagi rondaan bersama di peringkat sempadan perairan negara dengan melaksanakan operasi rondaan secara lebih agresif oleh pasukan keselamatan Malaysia dengan negara-negara jiran. Contoh usahasama yang telah dilaksanakan di perairan Selat Melaka adalah Operasi *Eye in the Sky*, yang melibatkan Malaysia, Singapura, Indonesia dan Thailand. Kerjasama ini adalah merupakan operasi rondaan udara maritim bagi membanteras kegiatan lanun dan keganasan di Selat Melaka. Operasi ini merupakan satu kaedah baru yang dipersetujui oleh semua negara terlibat bagi meningkat serta menjamin keselamatan di kawasan perairan Selat Melaka. Operasi ini boleh dikembangkan menjadi satu operasi pembanterasan pemerdagangan manusia yang menggunakan perairan sebagai salah satu kaedah membawa masuk mangsa ke sesebuah negara di rantau ini. Di dalam operasi sebegini, negara-negara yang terlibat dapat berkongsi maklumat tentang taktik/teknik, lokasi negara pembekal dan negara transit di samping berusaha mengenalpasti “lubang-lubang tikus” yang digunakan oleh para pedagang manusia.

(v) Mengadakan program atau kempen-kempen untuk menyemaikan kesedaran dan maklumat agar setiap individu mengetahui hak-hak asasi milik mereka dan tidak mudah untuk menjadi mangsa kepada para pedagang manusia.

(vi) Pihak berkuasa perlu berusaha mengatasi masalah rasuah yang telah menjadi “duri dalam daging” bagi kebanyakan unit penguatkuasa di Malaysia. Pembanterasan gejala rasuah yang sentiasa menghantui badan-badan penguatkuasa di setiap negara adalah merupakan agenda utama dalam usaha membanteras gejala pemerdagangan manusia ini. Gejala ini haruslah terlebih dahulu dibasmi agar penguatkuasaan akta yang ada dapat dilaksanakan dengan sempurna dan berkesan. Campurtangan pihak atasan dan pihak berpengaruh haruslah dihadkan agar usaha penguatkuasaan dan tangkapan dapat dilaksanakan dan pendakwaan yang telus terhadap pertuduhan dapat dijalankan.

5.4 Kajian Akan Datang

Kajian terhadap pemerdagangan manusia ini, pada amnya adalah merupakan satu kajian yang baru dan masih belum diterokai sepenuhnya secara lebih mendalam di dalam kajian sebelum. Kajian ini adalah merupakan kajian ekplorasi kepada kajian-kajian yang akan datang. Dalam kajian ini penyelidik hanya memfokuskan kepada dua faktor, penguatkuasaan akta dan impak terhadap keselamatan. Pemilihan kedua-dua faktor ini dibuat adalah berdasarkan kepada pemerhatian dan pembacaan penyelidik mengenai kajian-kajian yang telah dilakukan oleh pengkaji-pengkaji terdahulu. Kebanyakan kajian yang telah dilaksanakan adalah hanya berkaitan

dengan pemerdagangan manusia di negara mereka sebagai contoh kes pemerdagangan manusia di sempadan Mexico-Amerika Syarikat. Manakala kajian yang telah dilaksanakan di Malaysia hanya tertumpu kepada banjir pendatang haram sahaja. Oleh itu kajian akan datang dicadangkan memberi tumpuan kepada faktor-faktor lain yang mungkin lebih berkait rapat dan relevan dengan jenayah pemerdagangan manusia di Malaysia.

Dalam kajian yang telah dilakukan oleh penyelidik hanya melibatkan responden yang kecil jumlahnya dan hanya tertumpu kepada dua organisasi penguatkuasa yang terlibat membanteras jenayah pemerdagangan manusia. Berkemungkinan hasil kajian yang berbeza diperolehi seandainya responden dan populasi yang terlibat merangkumi kelima-lima agensi yang terlibat sebagaimana yang termaktub di dalam akta. Bentuk kajian kuantitatif juga dicadangkan dibuat bagi tajuk ini dengan tujuan mengetahui hubungkait antara *variable-variable* yang menyebabkan kes pemerdagangan manusia berlaku.

Adalah dicadangkan juga agar faktor rasuah dan campurtangan pihak berpengaruh terhadap peningkatan kes pemerdagangan manusia menjadi agenda utama kepada pengkajian yang akan datang. Unsur rasuah bukan sahaja tertumpu kepada kebendaan tetapi juga kepada rasuah kuasa. Rasuah kuasa yang berlaku didalam kes pemerdagangan manusia ini amat berkait rapat dengan campurtangan orang yang mempunyai kuasa dan pengaruh di dalam sesebuah organisasi dan mereka ini berkemungkinan mempunyai kepentingan atau habuan dalam menjayakan aktiviti pemerdagangan manusia ini.

RUJUKAN

Buku

Bales, Kevin (1999) *Slavery in the New Global Economy*. World Affairs Council.

Bales, Kevin (2004) *Disposable People: New Slavery in the Global Economy*. University of California Press.

Creswell, John W (2007) *Qualitative Inquiry & Research Design*, SAGE Publication, London.

Flick, Uwe (1998) *Introduction to Qualitative Research*. SAGE Publications Ltd.

Goodall Brian (1987) *The Fact on File Dictionary of Human Geography*. UK: Facts on File

Kassim, Azizah (2002) *Recruitment and employment of foreign workers in Malaysia*. Petaling Jaya, Pelanduk Publications.

Kyle, David (2007) *Global Human Smuggling: Comparative Perspectives*. Johns Hopkins University Press.

McCall, G. J. and Simmons, J. L. (1969) *Issues in Participant Observation*, Reading, Mass.: Addison Wesley.

Matthew B, Miles & A. Micheal, Hubberman (1994) *Qualitative Data Analysis*, Sage Publication Inc.

Platt, Richard (2009) *Smuggling in the British Isles: A History*. Tempus Publishing Ltd.

K. Yin Robert (1994) *Case Study Research: Design and Methods*. 4th Ed. London: Sage Publications

Shelley, Louise (2007) *Human Trafficking: A Global Perspective*. Cambridge University Press.

Singh, Hari (2000) *Comprehensive Security In The Asia-Pacific Region: Conceptualization And Overview*, Asian Political and International Studies Association (APISA).

Sulaiman, Sulhairil Hafiz & CheJumaat Yang, Mohd Ashraf (2011) *Pemerdagangan Manusia Gugat Keselamatan*. Pemikir, Utusan Karya Sdn Bhd.

Journal

- Ajis, Mohd. Na'eim (2009) Dilema Pemerdagangan Manusia, Kolej Undang-Undang, Kerajaan dan Pengajian Antarabangsa, *UUM Press*.
- Bastick, M. and Grimm, K (2007) Security Sector Response to Trafficking in Human Beings, *Geneva: Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces(DCAF)*, Policy Paper 21.
- Colin, Thomas J& David Masci (2004) Human Trafficking and Slavery, *CQ Researcher*, Volume 14, page 275.
- Calvert, Tommy JR (2004) If the Trafficking Victims Protection Act Tough Enough. *CQ Researcher*, Volume 14, page 289.
- Enriquez, Jean (2004) Gender and Human Security : Trafficking of Woman in Asia. *18th Asia Pacific Roundtable* ,Volume 37, Kuala Lumpur.
- Fahy, Stephanie (2007) Understanding Law Enforcement Responses to Human Trafficking, *Research Integrity*. Northeastern University.
- Institute for Defence Security and Peace Studies (2008) Keamanan Nasioanal, IDSPS, Jakarta, Indonesia. Dilayari dari <http://www.idsp.org>. (Retrieved Oct. 2011)
- Johansen, Pamela Stowers (2006) Human Trafficking, Illegal Immigrants and HIV/AIDS: Personal Rights, *Public Protection*,California State University.
- Jorge-Birol, Alline Pedra (2008) Empowering Victims of Human Trafficking: the Role of Support, Assistance and Protection Policies.*HUMSEC Journal*, Issue 2.
- Kainth, Gursharan Singh (2009) Push and Pull Factors of Migran.*Asia Pasific Journal of Social Science*, Jan-Jun, Volume 1.
- Kangaspunta, Kristiina (2008) An Introduction to Human Trafficking Vulnerability, Impact and Action, *Office On Drugs and Crime*, Vienna.
- Kangaspunta, Kristiina (2006) Trafficking in Persons: Global Patterns, *International Symposium on International Migration and Development Paper*, Turin.
- Keefer, Colonel Sandra L (2006) Human Trafficking And The Impact On National Security For The United States. *U.S. Army War College*, Carlisle Barracks, Pennsylvania.
- Lobasz, Jeniffer K. (2009) Beyond Border Security: Feminist Approaches to Human Trafficking, *Taylor & Francis Group*.

- Miho Watanabe and Kana Takamatsu (2005) Combating Human Trafficking in the East/Southeast Asia, Situations and Governments' Actions in Source, Transit and Destination Countries. Dilayari dari <http://www.welfareasia.org>. (Retrieved on Sept 2011)
- Mihai, Toader, (2009) Law Enforcement Best Practice Anti-Trafficking Manual, *Country Office Romania*.
- Mustafa, Hasan (2000) Teknik Sampling. Dilayari dari <http://home.unpar.ac.id/hasan>. (Retrieved on Sept 2011)
- Gemmell, Nico A (2009) The Effects of Modern Day Slavery on the Global Economy. Dilayari dari <http://cndls.georgetown.edu/applications>. (Retrieved on Sept 2011)
- Odigie, Dave (2008) Human Trafficking Trends in Nigeria and Strategies for Combating the Crime, *Peace Studies Journal*, Volume 1 Issue 1.
- Othman, Zarina (2006) Human Security In Islam. Faculty of Humanities and Social Sciences, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Othman, Zarina (2004) Human (In)security, Human Trafficking and Security in Malaysia. Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Ratnawati Yuni Suryandari (2011) Harga Sebuah Kebebasan : Isu Perdagangan Perempuan, Universitas Indonesia Esa Unggul, Jakarta.
- Tigno, Jorge (2003) Trafficking in Human Beings from the Philippines: Examining the Experiences and Perspectives of Victims and Non-Governmental Organisations, Institute for Strategic and Development Studies.
- Vidal, William (2007) Uncovering the Use of Human Rights in Trade Negotiations, *Student Capstone Journal*, Project No. 06/07-06

Surat Khabar Online dan Surat Khabar

- Arkib(Mac 31, 2011)Kematangan KDN tempohi cabaran. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.
- Arkib(Sept19, 2011)Perjanjian jenayah transnasional Malaysia, China, Vietnam,*Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.
- Arkib (Sept 17, 2011) Kita komited pelan pertukaran pelarian. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Mohd. Khuzairi Ismail(2011 Sept 15) Malaysia destinasi pilihan. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Sept 11) Gelap mata kerana wang. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Sept 26) Malaysia kekal tahap 2 Laporan Pemerdagangan. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Ogos 23) Siasat segera sindiket dalam UNCHR. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Ogos 18) Tangani PATI dan pemerdagangan manusia. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Ogos 12) Dua anggota tentera dilepas, dibebaskan tuduhan perdagangan manusia. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arif Atan (2011, Ogos 12) Perangi modus operandi sindiket penyeludupan manusia. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Ogos 01). Sindiket dagang manusia untung RM5 bilion. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2007, Jun 14) Seludup manusia : Malaysia sangkal dakwaan Washington. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/search>.

Arkib (2011, Sept 11) Terus perangi negara transit. *Utusan Malaysia*. Dilayari dari <http://www.utusan.com.my/utusan/info>.

Global Fight Against : Woman for export 22 September 2006, *New Straits Times*.

Slave Trade inefficient, 22 September 2006, *New Straits Times*.

Do more to combat human Trafficking, 24 November 2006, *The Sun*.

It boils down to enforcement, 28 February 2005, *The Star*.

Laporan

Bangkok Declaration on Irregular Migration 1999.

Laporan CUEPAC 2010.

Laporan Tahunan Jabatan Imigresen Malaysia 2010.

Laporan Tahunan Jabatan Imigresen Malaysia 2000 - 2009.

Laporan US Department of State 2007 dalam Trafficking in Persons.

Laporan US Department of State 2008 dalam Trafficking in Persons.

Laporan US Department of State 2009 dalam Trafficking in Persons.

Laporan US Department of State 2010 dalam Trafficking in Persons.

Protokol Palermo tahun 2000.

Trafficking Victims Protection Act tahun 2000.

UNHCR Report 2009.

UNHCR Report 2004, "Rohingyas flock to UNHCR in Kuala Lumpur following Malaysia government pledge".

Trafficking in Person Report 2009.

Trafficking in Person Report 2010.

Wilton Park Conference Report 2003.

Sumber Internets

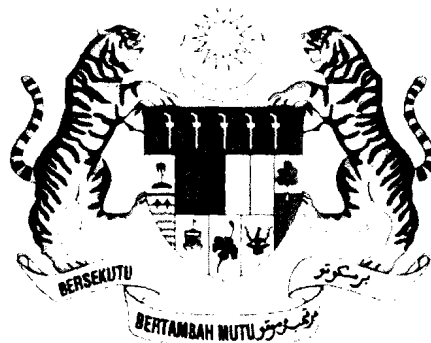
<http://www.VillageNet.co.uk>. *Smuggling - 1300AD - 1833AD*, dilayari pada 26hb Februari 2011.

[http:// www.humantrafficking.org](http://www.humantrafficking.org). *Approaches to Combat Trafficking*, dilayari pada 26hb Februari 2011.

LAMPIRAN A

Bahasa Malaysia/ English

[PN(U)2573]

UNDANG-UNDANG MALAYSIA *LAWS OF MALAYSIA*

AKTA 670 *ACT 670*

AKTA ANTIPEMERDAGANGAN ORANG DAN ANTIPENYELUDUPAN MIGRAN 2007 *ANTI-TRAFFICKING IN PERSONS AND ANTI-SMUGGLING OF MIGRANTS ACT 2007*

Tarikh Persetujuan Diraja 18 Julai 2007
Date of Royal Assent 18 July 2007

Tarikh diterbitkan dalam *Warta* 26 Julai 2007
Date of publication in the Gazette ... 26 July 2007

Pindaan Akta A1385 (2010)

Tarikh Persetujuan Diraja 08 September 2010
Date of Royal Assent 08 September 2010

Tarikh diterbitkan dalam *Warta* 30 September 2010
Date of publication in the Gazette ... 30 September 2010

(Pindaan berkuatkuasa mulai 15-11-2010 [P.U.(B) 500 2010])

Disediakan oleh;

Prepared by;

TPPI [II] MOHAMAD ZAIDI BIN CHE MORAD

UNDANG-UNDANG MALAYSIA
LAWS OF MALAYSIA

AKTA 670
ACT 670

AKTA ANTIPEMERDAGANGAN ORANG DAN ANTIPENYELUDUPAN MIGRAN 2007
ANTI-TRAFFICKING IN PERSONS AND ANTI-SMUGGLING OF MIGRANTS ACT 2007

SUSUNAN SEKSYEN
ARRANGEMENT OF SECTIONS

BAHAGIAN I
PART I

PERMULAAN
PRELIMINARY

Seksyen
Section

1. Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
Short title and commencement
2. Tafsiran
Interpretation
3. Ruang lingkup pemakaian
Scope of application
4. Peluasan Akta kepada kesalahan luar wilayah
Extension of Act to extra territorial offences
5. Undang-undang yang terpakai
Prevailing law

BAHAGIAN II
PART II

MAJLIS BAGI ANTIPEMERDAGANGAN ORANG DAN ANTIPENYELUDUPAN MIGRAN
COUNCIL FOR ANTI-TRAFFICKING IN PERSONS AND ANTI-SMUGGLING OF MIGRANTS

Seksyen
Section

6. Majlis bagi Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran
Council for Anti-Trafficking in Persons and Anti-Smuggling of Migrants
7. Fungsi dan kuasa Majlis
Functions and powers of Council
8. Kuasa Menteri untuk memberikan arahan
Power of Minister to issue directions
9. Mesyuarat Majlis
Meetings of Council
10. Penubuhan Jawatankuasa
Establishment of committees
11. Setiausaha Majlis dan pegawai-pegawai lain
Secretary of the Council and other officers

BAHAGIAN III
PART III

KESALAHAN PEMERDAGANGAN ORANG, KEKEBALAN, DSB.
TRAFFICKING IN PERSONS OFFENCES, IMMUNITY, ETC.

12. Kesalahan pemerdagangan orang
Offence of trafficking in persons
13. Kesalahan pemerdagangan orang dengan cara ancaman, kekerasan, dsb.
Offence of trafficking in persons by means of threat, force, etc.
14. Kesalahan pemerdagangan kanak-kanak
Offence of trafficking in children
15. Kesalahan mendapatkan keuntungan daripada eksploitasi orang yang diperdagangkan
Offence of profiting from exploitation of a trafficked person
16. Kesalahan berhubung dengan pemerdagangan orang dalam transit
Offence in relation to trafficked person in transit

Seksyen
Section

16. Kerelaan orang yang diperdagangkan tidak relevan
Consent of trafficked person irrelevant
17. Kelakuan seksual lampau tidak relevan
Past sexual behaviour irrelevant
- 17A. Bergerakan atau penangkutan orang yang diperdagangkan tidak relevan
Movement or conveyance of trafficked person irrelevant
18. Dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud
Fraudulent travel or identity documents
19. Merekrut orang
Recruiting persons
20. Menyediakan kemudahan bagi membantu pemerdagangan orang
Providing facilities in support of trafficking in persons
21. Menyediakan perkhidmatan bagi maksud pemerdagangan orang
Providing services for purposes of trafficking in persons
22. Melindungi orang
Harbouring persons
23. Obligasi pemilik, operator atau nakhoda pengangkutan
Obligation of owner, operator or master of conveyance
24. Peninggalaan sengaja untuk memberi maklumat
Intentional omission to give information
25. Kekebalan daripada pendakwaan jenayah
Immunity from criminal prosecution
26. Perlindungan pemberi maklumat
Protection of informers

BAGIAN IIIA
PART IIIA

PENYECLUDUPAN MIGRAN
SMUGGLING OF MIGRANTS

- 26A. Kesalahan penyecludupan migrant
Offence of smuggling of migrants

Seksyen
Section

- 26A. Kesalahan penyeludupan migran yang berkebalan
Offence and offence of smuggling of migrants
- 26B. Kesalahan berkaitan dengan migran yang diseludup dalam transit
Offence in relation to smuggled migrant in transit
- 26D. Kesalahan mendapat keuntungan daripada kesalahan penyeludupan migran
Offence of profiting from the offence of smuggling of migrants
- 26E. Dokumen perjalanan atau pengenalan yang palsu
Fraudulent travel or identity documents
- 26F. Menyediakan kemudahan bagi membantu penyeludupan migran
Providing facilities in support of smuggling of migrants
- 26G. Menyediakan perkhidmatan bagi maksud penyeludupan migran
Providing services for purposes of smuggling of migrants
- 26H. Menyembunyikan atau melindungi migran yang diseludup dan penyeludup migran
Concealing or harbouring smuggled migrants and migrant smugglers
- 26I. Menyokong kesalahan penyeludupan migran
Supporting offence of smuggling of migrants
- 26J. Kesalahan mengangkut migran yang diseludup
Offence of conveyance of smuggled migrants
- 26K. Obligasi pemunya, dsb., pengangkut
Obligation of owner, etc., of conveyance

BAHAGIAN IV
PART IV

PENGUATKUASAAN
ENFORCEMENT

27. Pegawai penguat kuasa
Enforcement officers
28. Kuasa penyiasatan
Power of investigation
29. Kuasa penangkapan
Power of arrest
30. Penggeledahan dan penyitaan dengan waran
Search and seizure with warrant

Seksyen
Section

31. Penggeledahan dan penyitaan tanpa waran
Search and seizure without warrant
32. Capaian kepada data berkomputer
Access to computerized data
33. Senarai benda yang disita
List of things seized
34. Kuasa untuk memeriksa orang
Power to examine persons
35. Kebolehcrinaan pernyataan
Admissibility of statement
36. Pelucuthakan pengangkutan, harta alih, dsb.
Forfeiture of conveyance, moveable property, etc.
37. Kos memegang pengangkutan, harta alih, dsb. yang disita
Cost of holding conveyance, removeable property, etc., seized
38. Tiada kos atau ganti rugi yang berbangkit daripada kemasukan, penggeledahan atau penyitaan boleh didapatkan
No costs or damages arising from entry, search or seizure to be recoverable
39. Halangan
Obstruction
40. Pemberian maklumat
Tipping-off
41. Pemulaan pendakwaan
Institution of prosecution

BAHAGIAN V
PART V

JAGAAN DAN PERLINDUNGAN ORANG YANG DIPERDAGANGKAN
CARE AND PROTECTION OF TRAFFICKED PERSONS

- 41A. Ketidapkukaran
Non application
42. Tempat perlindungan
Place of refuge

Seksyen
Section

43. Pelantikan Pegawai Pelindung
Appointment of Protection Officers
44. Mengambil orang ke dalam jagaan sementara
Taking a person into temporary custody
45. Orang dalam jagaan sementara yang memerlukan pemeriksaan atau rawatan perubatan
Person in temporary custody in need of medical examination or treatment
46. Pemeriksaan dan rawatan perubatan
Medical examination and treatment
47. Kebenaran untuk dimasukkan ke hospital
Authorization for hospitalization
48. Kawalan ke atas orang yang dimasukkan ke hospital
Control over hospitalized person
49. Langkah yang perlu diambil selepas pemeriksaan atau rawatan perubatan
Steps to be taken after medical examination or treatment
50. Tiada liabiliti ditanggung kerana memberikan kebenaran
No liability incurred for giving authorization
51. Penyiasatan, siasatan dan Perintah Perlindungan
Investigation, enquiry and Protection Order
52. Perakaman keterangan orang yang diperdagangkan
Recording of evidence of trafficked person
53. Permohonan oleh ibu atau bapa, penjaga atau saudara
Application by parent, guardian or relative
54. Pelepasan orang yang diperdagangkan
Release of trafficked person
55. Orang yang diperdagangkan yang melarikan diri atau dipindahkan dari tempat perlindungan
Trafficked person who escapes or is removed from place of refuge
56. Kesalahan memindahkan atau membantu orang yang diperdagangkan melarikan diri dari tempat perlindungan
Offence of removing or helping a trafficked person to escape from place of refuge

Seksyen
Section

57. Kuasa Menteri untuk memindahkan orang yang diperdagangkan dari satu tempat perlindungan ke tempat perlindungan yang lain
Power of Minister to remove trafficked person from one place of refuge to another

BAHAGIAN VI
PART VI

PELBAGAI
MISCELLANEOUS

58. Sekatan ke atas laporan dan penyiaran media
Restriction on media reporting and publication
59. Keterangan *agent provocateur* boleh diterima
Evidence of agent provocateur admissible
60. Kebolehterimaan keterangan dokumentar
Admissibility of documentary evidence
61. Kebolehterimaan terjemahan dokumen
Admissibility of translation of documents
- 61A. Kebolehterimaan deposisi orang yang diperdagangkan atau migran yang diseludup yang tidak dapat dikesan
Admissibility of deposition of trafficked person or smuggled migrant who cannot be found
62. Tanggung rugi
Indemnity
63. Penalti am dan penalti lebih berat
General and enhanced penalties
64. Kesalahan oleh pertubuhan perbadanan
Offence by body corporate
65. Kesalahan oleh pekerja atau ejen
Offence by employee or agent
66. Peraturan-peraturan
Regulations
67. Pencegahan anomali
Prevention of anomalies

UNDANG-UNDANG MALAYSIA
LAWS OF MALAYSIA

RANG UNDANG-UNDANG
be r n a m a

AKTA ANTIPEMERDAGANGAN ORANG DAN ANTIPENYELUDUPAN MIGRAN 2007
ANTI-TRAFFICKING IN PERSONS AND ANTI-SMUGGLING OF MIGRANTS ACT 2007

AKTA 670
Act 670

Suatu Akta untuk mencegah dan memerangi pemerdagangan orang dan penyeludupan migran dan untuk mengadakan peruntukan mengenai perkara yang berkaitan dengannya

DIPERBUAT oleh Parlimen Malaysia seperti yang berikut:

An Act to prevent and combat trafficking in persons and smuggling of migrants and to provide for matters connected therewith.

ENACTED by the Parliament of Malaysia as follows:

BAHAGIAN I
PART I

PERMULAAN
PRELIMINARY

[Seksyen 1 mengandungi tajuk ringkas dan memberi Menteri kuasa untuk menetapkan tarikh permulaan kuatkuasa Akta ini]

Seksyen 1
Section 1

Tajuk ringkas dan permulaan kuat kuasa
Short title and commencement

- (1) Akta ini bolehlah dinamakan Akta Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran 2007.
This Act may be cited as the Anti-Trafficking in Persons and Anti-smuggling of Migrants Act 2007.
- (2) Akta ini mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta*, dan Menteri boleh menetapkan tarikh yang berlainan bagi mula berkuat kuasanya peruntukan yang berlainan Akta ini.
This Act comes into operation on a date to be appointed by the Minister by notification in the Gazette, and the Minister may appoint different dates for the coming into operation of different provisions of this Act.

1 Seksyen 2 mengandungi terjemahan bahasa Inggeris rasmi daripada teks asal dalam bahasa Melayu.

Seksyen 2 **Section 2**

Tafsiran **Interpretation**

Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain —
In this Act, unless the context otherwise requires-

"Akta ini" termasuklah apa-apa perundangan subsidiari yang dibuat di bawah Akta ini;
"this Act" includes any subsidiary legislation made under this Act;

"ditetapkan" ertinya ditetapkan oleh Menteri melalui peraturan-peraturan;
"prescribed" means prescribed by the Minister by regulations;

"dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud" ertinya sesuatu dokumen perjalanan atau pengenalan diri yang —
"fraudulent travel or identity document" means a travel or identity document that-

- (a) telah dibuat, atau diubah dalam bentuk yang material, oleh seseorang selain orang atau agensi yang diberi kuasa yang sah untuk membuat atau mengeluarkan dokumen perjalanan atau pengenalan diri bagi pihak sesebuah negara;
has been made, or altered in a material way, by a person other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a country;
- (b) telah dikeluarkan atau telah diperoleh melalui salah nyataan, rasuah atau dures atau dalam apa-apa cara lain yang menyalahi undang-undang; atau
has been issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
- (c) sedang digunakan dengan salah oleh seseorang selain pemegang yang sah;
is being improperly used by a person other than the rightful holder;

"eksploitasi" termasuklah segala bentuk eksploitasi seks, kerja atau perkhidmatan paksa, perhambaan atau amalan yang menyerupai perhambaan, pengabdian, apa-apa aktiviti yang menyalahi undang-undang atau pemindahan organ manusia;
"exploitation" means all forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude, any illegal activity or the removal of human organs;

"kanak-kanak" ertinya seseorang yang di bawah umur lapan belas tahun;
"child" means a person who is under the age of eighteen years;

"Mahkamah" ertinya Mahkamah Sesyen;
"Court" means Sessions Court;

"Majlis" ertinya Majlis bagi Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran yang ditubuhkan di bawah seksyen 6;
"Council" means the Council for Anti-Trafficking in Persons and Anti-Smuggling of Migrants established under section 6;

"Menteri" ertinya Menteri yang dipertanggungjawabkan dengan tanggungjawab bagi keselamatan dalam negeri;
"Minister" means the Minister charged with the responsibility for internal security;

"orang yang diperdagangkan" ertinya mana-mana orang yang menjadi mangsa atau objek perbuatan pemerdagangan orang; atau mana-mana orang yang menjadi mangsa atau objek perbuatan penyeledupan migran; atau

"trafficked person" means any person who is the victim or object of an act of trafficking in persons; or any person who is the victim or object of an act of smuggling of migrants;

"negara penempatan" ertinya suatu negara yang ke dalamnya orang yang diperdagangkan atau migran yang diseludup dibawa sebagai sebahagian daripada perbuatan pemerdagangan orang atau penyeledupan migran mengikut mana-mana yang berkenaan;

"receiving country" means a country to or which trafficked person or a smuggled migrant is brought as part of an act of trafficking in persons or smuggling of migrants, as the case may be;

"negara transit" ertinya suatu negara yang darinya, atau yang ke dalam atau melaluinya, orang yang diperdagangkan atau migran yang diseludup, mengikut mana-mana yang berkenaan, dibawa atau membuat perjalanan melalui darat, laut atau udara atau tinggal secara sementara di dalamnya sebagai sebahagian daripada perbuatan pemerdagangan orang atau penyeledupan migran;

"transit country" means a country from which, or into or through which, a trafficked person or a smuggled migrant, as the case may be, is brought or travels through by land, sea or air or temporarily remains in as part of an act of trafficking in persons or smuggling of migrants;

"orang yang diperdagangkan" ertinya mana-mana orang yang menjadi mangsa atau objek perbuatan pemerdagangan orang;

"trafficked person" means any person who is the victim or object of an act of trafficking in persons;

"paksaan" ertinya—

"coercion" means -

(a) ancaman kecederaan berat kepada atau sekatan fizikal terhadap mana-mana orang;
threat of serious harm to or physical restraint against any person;

(b) apa-apa skim, rancangan, atau corak yang diniatkan untuk menyebabkan seseorang untuk mempercayai bahawa kegagalan untuk menjalankan sesuatu perbuatan akan mengakibatkan kecederaan berat kepada atau sekatan fizikal terhadap mana-mana orang; atau
any scheme, plan, or pattern intended to cause a person to believe that failure to perform an act would result in serious harm to or physical restraint against any person; or

(c) penyalahgunaan atau ancaman penyalahgunaan proses undang-undang;
the abuse or threatened abuse of the legal process;

"pegawai Agensi Penguatkuasaan Maritim Malaysia" mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya oleh Akta Agensi Penguatkuasaan Maritim Malaysia 2004 [Akta 633];

"officer of the Malaysian Maritime Enforcement Agency" has the same meaning assigned to it by the Malaysian Maritime Enforcement Agency Act 2004 [Act 633];

"Pegawai Tenaga Kerja" ertinya Pegawai Tenaga Kerja yang dilantik di bawah seksyen 3 Akta Kerja 1955 [Akta 265] atau seksyen 3 Ordinan Buruh (Sabah Bab 67) atau seksyen 3 Ordinan Buruh (Sarawak Bab 76);
"Labour Officer" means a Labour Officer appointed under section 3 of the Employment Act 1955 [Act 265] or section 3 of the Sabah Labour Ordinance [Sabah Cap. 67] or section 3 of the Sarawak Labour Ordinance [Sarawak Cap. 76];

"pegawai imigresen" mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya oleh Akta Imigresen 1959/63 [Akta 155];

"immigration officer" has the same meaning assigned to it by the Immigration Act 1959/63 [Act 155];

"Pegawai kastam" mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya oleh Akta Kastam 1967 [Akta 235];

"Officer of customs" has the same meaning assigned to it by the Customs Act 1967 [Act 235];

"Pegawai Kebajikan Masyarakat" ertinya mana-mana Pegawai Kebajikan Masyarakat kementerian atau jabatan yang bertanggungjawab bagi perkhidmatan kebajikan dan termasuklah mana-mana Pegawai Kebajikan Masyarakat;

"Social Welfare Officer" means any Social Welfare Officer in the ministry or department responsible for welfare services and includes any Assistant Social Welfare Officer;

"Pegawai Pelindung" ertinya mana-mana pegawai yang dilantik di bawah seksyen 43;

"Protection Officer" means any officer appointed under section 43;

"pegawai penguat kuasa" ertinya mana-mana pegawai yang dinyatakan dalam seksyen 27;

"enforcement officer" means any officer specified in section 27;

"pegawai perubatan" ertinya pengamal perubatan berdaftar dalam perkhidmatan Kerajaan dan termasuklah seseorang pengamal perubatan berdaftar di mana-mana hospital pelatih perubatan sesuatu Universiti;

"medical officer" means a registered medical practitioner in the service of the Government and includes a registered medical practitioner in any teaching hospital of a University;

"pemastautin tetap" mempunyai erti yang sama yang diberikan kepadanya oleh Akta Mahkamah Kehakiman 1964 [Akta 91];

"permanent resident" has the same meaning assigned to it by the Courts of Judicature Act 1964 [Act 91];

"pemerdagangan orang" ertinya segala perbuatan yang melibatkan pemerolesan atau pengendalian tenaga kerja atau perkhidmatan seseorang melalui paksaan, dan termasuklah perbuatan merekrut, mengangkut, memindahkan, melindungi, menyediakan atau menerima seseorang bagi maksud Akta ini;

"trafficking in persons" means all actions involved in acquiring, or maintaining the labour or services of a person through coercion, and includes the act of recruiting, conveying, transferring, harbouring, providing or receiving a person for the purposes of this Act;

"pengangkutan" ertinya mana-mana kenderaan, vesel, kapal, kapal udara, atau apa-apa cara pengangkutan lain sama ada melalui udara, laut atau darat;

"conveyance" means any vehicle, vessel, ship, aircraft, or any other mode of transport whether by air, sea or land;

"penyeledupan migran" ertinya

"smuggling of migrants" means—

(a) mengatur, memudahkan atau merancang, secara langsung atau tidak langsung, kemasukan seseorang secara tidak sah ke dalam atau melalui, atau pengeluaran seseorang secara tidak sah dari mana-mana negara yang orang itu bukan warganegara atau pemastautin tetap sama ada dengan mengetahui atau mempunyai sebab untuk memperkirakan bahawa kemasukan atau pengeluaran orang itu adalah tidak sah; dan

arranging, facilitating or organising, directly or indirectly, a person's unlawful entry into or through, or unlawful exit from, any country of which the person is not a citizen or permanent resident either knowing or having reason to believe that the person's entry or exit is unlawful; and

(b) merekrut, mengangkut, memindahkan, menyembunyikan, melindungi atau menyediakan apa-apa bantuan atau perkhidmatan bagi tujuan melaksanakan perbuatan yang disebut dalam perenggan (a);

recruiting, conveying, transferring, concealing, harbouring or providing any other assistance or service for the purpose of carrying out the acts referred to in paragraph (a);

"Perintah Perlindungan" ertinya suatu perintah yang dibuat oleh Majistret bagi jagaan dan perlindungan orang yang diperdagangkan di bawah perenggan 51(3)(a);

"Protection Order" means an order made by a Magistrate for the care and protection of a trafficked person under paragraph 51(3)(a);

"premis" ertinya rumah, bangunan, kilang, tanah, tenemen, isemen mana-mana pemegangan, sama ada terbuka atau tertutup, sama ada dibina di dalamnya atau tidak, sama ada awam atau persendirian, dan sama ada disenggarakan atau tidak di bawah pihak berkuasa berkanun dan termasuklah mana-mana kontena.

"premises" means house, building, factory, land, tenement, easement of any tenure, whether open or enclosed, whether built on or not, whether public or private, and whether maintained or not under statutory authority, and includes any container.

[Seksyen 3 memperuntukkan bahawa Akta ini terpakai tidak kira sama ada perbuatan yang memulakan kesalahan pemerdagangan orang berlaku di dalam atau di luar Malaysia dalam keadaan yang dinyatakan dalam seksyen ini]

Seksyen 3

Section 3

Ruang lingkup pemakaian

Scope of application

Kesalahan di bawah Akta ini terpakai, tidak kira sama ada perbuatan memulakan kesalahan itu berlaku di dalam atau di luar Malaysia dan apa jua kerakyatan atau kewarganegaraan pesalah itu, dalam hal keadaan yang berikut—

The offences under this Act apply, regardless of whether the conduct constituting the offence took place inside or outside Malaysia, and whatever the nationality or citizenship of the offender in the following circumstances:

- (a) jika Malaysia adalah negara penerima atau negara transit atau eksploitasi berlaku di dalam Malaysia; atau*
if Malaysia is the receiving country or transit country or the exploitation occurs in Malaysia; or
- (b) jika negara penerima atau negara transit ialah negara asing tetapi pemerdagangan orang atau penyeludupan migran bermula di dalam Malaysia atau transit di Malaysia.*
if the receiving country is a foreign country but the trafficking in persons starts in Malaysia or transits Malaysia.

[Seksyen 4 bertujuan untuk meluaskan Akta ini kepada kesalahan luar wilayah]

Seksyen 4

Section 4

Peluasan Akta kepada kesalahan luar wilayah

Extension of Act to extra territorial offences

Apa-apa kesalahan di bawah Akta ini yang dilakukan—

Any offence under this Act committed-

- (a) di laut lepas dalam mana-mana kapal atau dalam mana-mana kapal udara yang didaftarkan di Malaysia;*
on the high seas on board any ship or on any aircraft registered in Malaysia;

- (b) oleh mana-mana warganegara atau pemastautin tetap Malaysia di laut lepas dalam mana-mana kapal atau dalam mana-mana kapal udara; atau
by any citizen or permanent resident of Malaysia on the high seas on board any ship or on any aircraft; or
- (c) oleh seseorang warganegara atau seseorang pemastautin tetap di mana-mana tempat di luar kawasan dan melewati Malaysia, boleh diuruskan seolah-olah telah dilakukan di mana-mana tempat di dalam Malaysia.
by any citizen or any permanent resident in any place outside and beyond the limits of Malaysia, may be dealt with as if it had been committed at any place within Malaysia.

[Seksyen 5 mempernyatakan bahawa Akta ini hendaklah dibaca bersama dengan undang-undang bertulis lain dan menjadi tambahan kepada, dan tidak mengurangkan, undang-undang bertulis lain. Sekiranya terdapat apa-apa percanggahan atau ketidakselarasan antara Akta ini dengan mana-mana undang-undang bertulis lain, Akta ini hendaklah mengatasi setakat percanggahan atau ketidakselarasan itu.]

Seksyen 5 **Section 5**

Undang-undang yang terpakai *Prevailing law*

- (1) Peruntukan Akta ini hendaklah menjadi tambahan kepada, dan tidak mengurangkan, peruntukan mana-mana undang-undang bertulis lain yang berhubungan dengan pemerdagangan orang dan penyeludupan migran.
The provisions of this Act shall be in addition to, and not in derogation of, the provisions of any other written law relating to trafficking in persons and smuggling of migrants.
- (2) Sekiranya terdapat apa-apa percanggahan atau ketidakselarasan antara peruntukan Akta ini dengan peruntukan mana-mana undang-undang bertulis lain, peruntukan Akta ini hendaklah terpakai dan peruntukan mana-mana undang-undang bertulis lain yang bercanggah atau tidak selaras itu hendaklah, setakat percanggahan atau ketidakselarasan itu, disifatkan digantikan.
In the event of any conflict or inconsistency between the provisions of this Act and those of any other written laws, the provisions of this Act shall prevail and the conflicting or inconsistent provisions of such other written laws shall, to the extent of the conflict or inconsistency, be deemed to be superseded.

BAHAGIAN II
PART II

MAJLIS BAGI ANTIPEMERDAGANGAN ORANG DAN ANTI PENYELUDUPAN MIGRAN
COUNCIL FOR ANTI-TRAFFICKING IN PERSONS AND ANTI-SMUGGLING OF MIGRANTS

[Seksyen ini mengemukakan tentang pendirian Majlis bagi Antipemerdagangan Orang ("Majlis") dan komposisinya. Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi keselamatan dalam negeri] hendaklah menjadi Pengerusinya]

Seksyen 6
Section 6

Majlis bagi Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran
Council for Anti-Trafficking in Persons and Anti-Smuggling of Migrants

- (1) Suatu badan yang dikenali sebagai Majlis bagi Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran hendaklah ditubuhkan bagi maksud Akta ini.
A body to be known as Council for Anti-Trafficking in Persons and Anti-Smuggling of Migrants shall be established for the purpose of this Act.
- (2) Majlis hendaklah terdiri daripada anggota yang berikut—
The Council shall consist of the following members:
 - (a) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi keselamatan dalam negeri, yang hendaklah menjadi Pengerusi;
the Secretary General of the Ministry responsible for internal security, who shall be the Chairman;
 - (b) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi hal ehwal luar negeri, atau wakilnya;
the Secretary General of the Ministry responsible for foreign affairs, or his representative;
 - (c) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi hal ehwal dalam negeri, atau wakilnya;
the Secretary General of the Ministry responsible for home affairs, or his representative;
 - (d) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi pembangunan wanita, keluarga dan masyarakat, atau wakilnya;
the Secretary General of the Ministry responsible for women, family and community development or his representative;
 - (e) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi sumber manusia, atau wakilnya;
the Secretary General of the Ministry responsible for human resources, or his representative;
 - (f) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi pengangkutan, atau wakilnya;
the Secretary General of the Ministry responsible for transport, or his representative;
 - (g) Ketua Setiausaha Kementerian yang bertanggungjawab bagi penerangan, atau wakilnya;
the Secretary General of the Ministry responsible for information, or his representative;
 - (h) Peguam Negara Malaysia, atau wakilnya;
the Attorney General of Malaysia, or his representative;
 - (i) Ketua Polis Negara, atau wakilnya;
the Inspector General of Police, or his representative;

- (j) Ketua Pengarah Imigresen, atau wakilnya;
the Director-General of Immigration or his representative;
- (k) Ketua Pengarah Kastam, atau wakilnya;
the Director-General of Customs, or his representative;
- (l) Ketua Pengarah Penguatkuasaan Maritim Malaysia, atau wakilnya;
the Director-General of Malaysian Maritime Enforcement, or his representative;
- (m) seorang wakil Kementerian yang bertanggungjawab bagi keselamatan dalam negeri;
a representative of the Ministry responsible for internal security;
- (n) tidak lebih daripada tiga orang daripada pertubuhan bukan kerajaan atau organisasi lain yang berkaitan yang mempunyai pengalaman, pengetahuan dan kepakaran yang sesuai dalam masalah dan tentang isu yang berhubungan dengan pemerdagangan orang termasuk perlindungan dan bantuan orang yang diperdagangkan, yang dilantik oleh Menteri; dan
not more than three persons from non-governmental organization or other relevant organizations having appropriate experience, knowledge and expertise in problems and on issues relating to trafficking in persons including the protection and support of trafficked persons, to be appointed by the Minister; and
- (o) tidak lebih daripada dua orang daripada pertubuhan bukan kerajaan atau organisasi lain yang berkaitan yang mempunyai pengalaman, pengetahuan dan kepakaran yang sesuai dalam masalah dan isu yang berhubungan dengan penyeledupan migran, yang dilantik oleh Menteri.
not more than two persons from non-governmental organizations or other relevant organizations with appropriate experience, knowledge and expertise on problems and issues relating to smuggling of migrants, to be appointed by the Minister.
- (3) Setiap anggota Majlis yang dilantik di bawah perenggan (2)(n) dan (o) hendaklah, melainkan jika dia meletakkan jawatan terlebih dahulu, memegang jawatan selama suatu tempoh yang tidak melebihi dua tahun dan layak untuk dilantik semula.
Each member of the Council appointed under paragraph (2)(n) and (o) shall, unless he sooner resigns, hold office for a period not exceeding two years and is eligible for re-appointment.
- (4) Mana-mana anggota Majlis yang dilantik di bawah perenggan (2)(n) dan (o) boleh, pada bila-bila masa meletakkan jawatannya, dengan memberi notis secara bertulis kepada Menteri.
Any member of the Council appointed under paragraph (2)(n) and (o) may, at any time resign his office, by giving notice in writing to the Minister.
- (5) Anggota Majlis yang dinyatakan di bawah subseksyen (2) boleh dibayar apa-apa elaun sebagaimana yang ditentukan oleh Menteri.
The members of the Council specified under subsection (2) may be paid such allowances as the Minister may determine.

(Section 7 empowers the Council of Ministers to, in the best of its discretion, appoint any individual or individuals to discharge the duties of the Council, and to remove any individual appointed pursuant to this section from office at any time.)

Seksyen 7

Section 7

Fungsi dan kuasa Majlis

Functions and powers of Council

(1) Majlis hendaklah melaksanakan tugas-tugas yang berikut:

The Council shall perform the following functions:

- (a) menyelaraskan pelaksanaan Akta ini;
coordinating the implementation of this Act;
- (b) merumuskan dasar dan program untuk mencegah dan memerangi pemerdagangan orang dan penyeludupan migran;
formulating policies and programmes to prevent and combat trafficking in persons and smuggling of migrants;
- (c) merumuskan program perlindungan untuk orang yang diperdagangkan;
formulating protective programmes for trafficked persons;
- (d) memulakan program pendidikan untuk meningkatkan kesedaran awam terhadap punca dan akibat perbuatan pemerdagangan orang dan penyeludupan migran;
initiating education programmes to increase public awareness of the causes and consequences of the act of trafficking in persons and smuggling of migrants;
- (e) memantau corak imigrasi dan emigrasi di Malaysia bagi bukti pemerdagangan orang dan penyeludupan migran dan mendapatkan respons segera daripada agensi kerajaan yang berkaitan dan pertubuhan bukan kerajaan tentang masalah pemerdagangan orang dan penyeludupan migran yang dibawa kepada perhatiannya;
monitoring the immigration and emigration patterns in Malaysia for evidence of trafficking in persons and smuggling of migrants and to secure the prompt response of the relevant government agencies and non-governmental organizations to problems on trafficking in persons and smuggling of migrants brought to its attention;
- (f) menasihati Kerajaan mengenai isu pemerdagangan orang dan penyeludupan migran termasuk perkembangan di peringkat antarabangsa terhadap perbuatan pemerdagangan orang dan penyeludupan migran;
advising the Government on the issues of trafficking in persons and smuggling of migrants including developments at the international level against trafficking in persons and smuggling of migrants;
- (g) membuat syor kepada Menteri tentang segala aspek mencegah dan memerangi pemerdagangan orang dan penyeludupan migran;
making recommendations to the Minister on all aspects of the prevention and combating of trafficking in persons and smuggling of migrants;
- (h) menyelaraskan perumusan dasar dan memantau pelaksanaan dasar sedemikian ke atas isu-isu pemerdagangan orang dan penyeludupan migran dengan agensi kerajaan yang berkaitan dan pertubuhan bukan kerajaan;
coordinating the formulation of policies and monitoring the implementation of such policies on issues of trafficking in persons and smuggling of migrants with relevant government agencies and non-governmental organizations;

- [Seksyen 8 bertujuan untuk memberikan M. meri kuasa untuk mengeluarkan arahan kepada Majlis mengenai pelaksanaan fungsi dan kuasanya]*

Kuasa Menteri untuk memberikan arahan
Power of Minister to issue directions

[Seksyen 9 memperuntukkan bagi mesyuarat Majlis. Tujuh anggota hendaklah membentuk kaorum bagi mesyuarat Majlis dan Pengerusi hendaklah memimpin pengurusan semua mesyuarat. Seksyen ini juga bertujuan untuk memberikan Majlis kuasa untuk membuat kaedah bagi mengawal selia mesyuarat dan prosidingnya]

Mesyuarat Majlis
Meetings of Council

- Mohammad Zaid bin Che Morad ●

- (4) Jika Pengerusi tidak berupaya atas apa jua sebab untuk mempengerusikan mana-mana mesyuarat Majlis, mesyuarat itu hendaklah dipengerusikan oleh seorang anggota yang dipilih daripada kalangan anggota yang hadir.
If the Chairman is unable for any reason to preside any meeting of the Council, the meeting shall be presided by a member elected from amongst the members present.
- (5) Majlis boleh mengundang mana-mana orang untuk menghadiri mana-mana mesyuarat atau pertimbangtelitian Majlis bagi maksud menasihatinnya tentang apa-apa perkara yang dibincangkan, tetapi orang itu tidak berhak untuk mengundi pada mesyuarat itu.
The Council may invite any person to attend any meeting or deliberation of the Council for the purpose of advising it on any matter under discussion, but that person shall not be entitled to vote at the meeting.
- (6) Dalam mana-mana mesyuarat Majlis, Pengerusi hendaklah mempunyai suatu undi biasa dan hendaklah, sekiranya terdapat bilangan undi yang sama banyak, mempunyai undi pemutus.
At any meeting of the Council, the Chairman shall have a deliberative vote and shall, in the event of an equality of votes, have a casting vote.
- (7) Mana-mana orang yang diundang di bawah subseksyen (5) boleh dibayar apa-apa elaun sebagaimana yang ditentukan oleh Menteri.
Any person invited under subsection (5) may be paid such allowance as the Minister may determine.
- (8) Tertakluk kepada peruntukan Akta ini, Majlis boleh membuat kaedah untuk mengawal selia mesyuarat dan prosidingnya.
Subject to the provisions of this Act, the Council may make rules for regulating its meetings and proceedings.

[Seksyen 10 bertujuan untuk membolehkan Majlis menubuhkan jawatankuasa, sebagaimana yang disifatkan suai manfaat, untuk membantu pelaksanaan fungsinya]

Seksyen 10

Section 10

Penubuhan Jawatankuasa

Establishment of committees

- (1) Majlis boleh menubuhkan jawatankuasa yang difikirkannya perlu atau suai manfaat untuk membantunya melaksanakan fungsinya dan menjalankan kuasanya di bawah Akta ini.
The Council may establish such committees as it deems necessary or expedient to assist it in the performance of its functions and the exercise of its powers under this Act.
- (2) Suatu jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah subseksyen(1)—
A committee established under subsection (1)—
- (a) hendaklah dipengerusikan oleh mana-mana anggota Majlis yang dinyatakan di bawah perenggan 6(2)(b) hingga (m);
shall be chaired by any member of the Council specified under paragraphs 6(2)(b) to (m);
 - (b) hendaklah mematuhi dan bertindak mengikut apa-apa arahan yang diberikan kepadanya oleh Majlis; dan
shall conform to and act in accordance with any direction given to it by the Council; and
 - (c) boleh menetapkan tatacaranya sendiri.
may determine its own procedure.

- (3) Anggota jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah subseksyen (1) boleh dilantik daripada kalangan anggota Majlis atau mana-mana orang lain sebagaimana yang difikirkan patut oleh Majlis.
Members of the committees established under subsection (1) may be appointed from amongst members of the Council or such other persons as the Council thinks fit.
- (4) Kecuali bagi anggota Jawatankuasa yang dilantik daripada kalangan anggota Majlis, mana-mana orang lain yang dilantik sebagai anggota Jawatankuasa boleh dibayar apa-apa elaun sebagaimana yang ditentukan oleh Menteri.
Except for members of the committees appointed from amongst members of the Council, any other persons appointed as members of the committees may be paid such allowance as the Minister may determine.
- (5) Anggota sesuatu jawatankuasa hendaklah memegang jawatan selama apa-apa tempoh sebagaimana yang dinyatakan dalam surat pelantikannya dan layak untuk dilantik semula.
A member of a committee shall hold office for such term as may be specified in his letter of appointment and is eligible for reappointment.
- (6) Majlis boleh membatalkan pelantikan mana-mana anggota sesuatu jawatankuasa tanpa memberi apa-apa sebab bagi pembatalan itu.
The Council may revoke the appointment of any member of a committee without assigning any reason therefor.
- (7) Anggota sesuatu jawatankuasa boleh, pada bila-bila masa, meletakkan jawatan dengan memberikan notis secara bertulis kepada pengerusi jawatankuasa itu.
A member of a committee may, at any time, resign by giving notice in writing to the chairman of the committee.
- (8) Majlis boleh, pada bila-bila masa, memberhentikan atau mengubah keanggotaan sesuatu jawatankuasa.
The Council may, at any time discontinue or alter the constitution of a committee.
- (9) Suatu jawatankuasa hendaklah mengadakan mesyuaratnya pada masa dan di tempat sebagaimana yang ditentukan oleh pengerusi jawatankuasa.
A committee shall hold its meetings at such times and places as the chairman of the committee may determine.
- (10) Suatu jawatankuasa boleh mengundang mana-mana orang untuk menghadiri mesyuarat jawatankuasa bagi maksud menasihatinya tentang apa-apa perkara yang dibincangkan tetapi orang itu tidak berhak untuk mengundi pada mesyuarat tersebut.
A committee may invite any person to attend any meeting of the committee for the purpose of advising it on any matter under discussion but that person shall not be entitled to vote at the meeting.
- (11) Mana-mana orang yang diundang di bawah subseksyen (10) boleh dibayar apa-apa elaun sebagaimana yang ditentukan oleh Menteri.
Any person invited under subsection (10) may be paid such allowance as the Minister may determine.

[Seksyen 11 bertujuan untuk mengadakan perantukan bagi Setiausaha Majlis dan pegawai-pegawai lain yang diperlukan untuk membantu Majlis.]

Seksyen 11

Section 11

Setiausaha Majlis dan pegawai-pegawai lain

Secretary of the Council and other officers

Menteri hendaklah melantik seorang pegawai awam sebagai Setiausaha Majlis dan pegawai awam lain sebagaimana yang perlu untuk membantu Majlis.

The Minister shall appoint a public officer to be the Secretary of the Council and such other public officers as may be necessary to assist the Council.

BAHAGIAN III

PART III

KESALAHAN PEMERDAGANGAN ORANG, KEKEBALAN, DSB.

TRAFFICKING IN PERSONS OFFENCES, IMMUNITY, ETC

[Seksyen 12 bertujuan untuk mengadakan perantukan bagi kesalahan pemerdagangan orang bagi maksud eksploitasi, ia membawa hukuman pemenjaraan bagi tempoh tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga didenda, apabila disabitkan.]

Seksyen 12 [KESALAHAN seksyen 12]

Section 12

Kesalahan pemerdagangan orang

Offence of trafficking in persons

Mana-mana orang, yang memperdagangkan orang yang bukan merupakan seorang kanak-kanak, bagi maksud eksploitasi, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga didenda.

Any person, who traffics in persons not being a child, for the purpose of exploitation, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding fifteen years, and shall also be liable to fine.

[Seksyen 13 bertujuan untuk mengadakan perantukan bagi kesalahan pemerdagangan orang bagi maksud eksploitasi dengan cara ancaman, kekerasan, paksaan, fraud, perdayaan, dsb. ia membawa hukuman pemenjaraan bagi tempoh tidak kurang dari tiga tahun tetapi tidak melebihi dua puluh tahun, dan boleh juga didenda, apabila disabitkan.]

Seksyen 13 [KESALAHAN seksyen 13 (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h)]

Section 13

Kesalahan pemerdagangan orang dengan cara ancaman, kekerasan, dsb.

Offence of trafficking in persons by means of threat, force, etc.

Mana-mana orang, yang memperdagangkan orang yang bukan merupakan seorang kanak-kanak, bagi maksud eksploitasi, dengan satu atau lebih cara yang berikut:

Any person, who traffics in persons not being a child, for the purpose of exploitation, by one or more of the following means:

- (a) ancaman;
threat;
- (b) penggunaan kekerasan atau bentuk paksaan yang lain;
use of force or other forms of coercion;
- (c) pemelarian;
abduction;
- (d) fraud;
fraud;
- (e) perdayaan;
deception;
- (f) penyalahgunaan kuasa;
abuse of power;
- (g) penyalahgunaan kedudukan orang yang mudah terdedah kepada bahaya perbuatan pemerdagangan orang; atau
abuse of the position of vulnerability of a person to an act of trafficking in persons; or
- (h) pemberian atau penerimaan bayaran atau faedah bagi memperoleh kerelaan seseorang yang mempunyai kawalan ke atas orang yang diperdagangkan, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak kurang daripada tiga tahun tetapi tidak melebihi dua puluh tahun, dan boleh juga didenda.
the giving or receiving of payments or benefits to obtain the consent of a person having control over the trafficked person, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not less than three years but not exceeding twenty years, and shall also be liable to fine.

[Seksyen 14 bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi kesalahan pemerdagangan kanak-kanak bagi maksud eksploitasi. Ia membawa hukuman pemenjaraan bagi tempoh tidak kurang daripada tiga tahun tetapi tidak melebihi dua puluh tahun, dan boleh juga didenda, apabila disabitkan]

Seksyen 14 [KESALAHAN seksyen 14] **Section 14**

Kesalahan pemerdagangan kanak-kanak *Offence of trafficking in children*

Mana-mana orang, yang memperdagangkan orang yang merupakan seorang kanak-kanak, bagi maksud eksploitasi, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak kurang daripada tiga tahun tetapi tidak melebihi dua puluh tahun, dan boleh juga didenda.

Any person, who traffics in persons being a child, for the purpose of exploitation, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not less than three years but not exceeding twenty years, and shall also be liable to fine.

[Seksyen 15 bertujuan untuk memperuntukkan hukuman penjara untuk kesalahan mendapatkan keuntungan daripada perbodohan orang yang diperdagangkan]

Seksyen 15 [KESALAHAN seksyen 15]

Section 15

Kesalahan mendapatkan keuntungan daripada eksploitasi orang yang diperdagangkan

Offence of profiting from exploitation of a trafficked person

Mana-mana orang yang mendapatkan keuntungan daripada eksploitasi orang yang diperdagangkan melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga didenda tidak kurang daripada lima ratus ribu ringgit tetapi tidak melebihi satu juta ringgit dan boleh juga dilucutkan keuntungan daripada kesalahan itu.

Any person who profits from the exploitation of a trafficked person commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding fifteen years, and shall also be liable to a fine of not less than five hundred thousand ringgit but not exceeding one million ringgit and shall also be liable to forfeiture of the profits from the offence.

Seksyen 15A [KESALAHAN seksyen 15A]

Section 15A

Kesalahan berhubung dengan pemerdagangan orang dalam transit

Offence in relation to trafficked person in transit

Mana-mana orang yang membawa dalam transit orang yang diperdagangkan melalui Malaysia melalui darat, laut atau udara, atau selainnya mengaturkan atau memudalakan perbuatan itu melakukan suatu kesalahan dan boleh, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi tujuh tahun, dan boleh juga dikenakan denda.

Any person who brings in transit a trafficked person through Malaysia by land, sea or air, or otherwise arranges or facilitates such act commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding seven years, and shall also be liable to fine.

[Seksyen 16 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa kerelaan orang yang diperdagangkan kepada perbuatan pemerdagangan orang adalah tidak relevan]

Seksyen 16

Section 16

Kerelaan orang yang diperdagangkan tidak relevan

Consent of trafficked person irrelevant

Dalam sesuatu pendakwaan bagi kesalahan di bawah seksyen 12, 13 atau 14, tidaklah menjadi suatu pembelaan bahawa orang yang diperdagangkan itu merelakan perbuatan pemerdagangan orang.

In a prosecution for an offence under section 12, 13 or 14, it shall not be a defence that the trafficked person consented to the act of trafficking in persons.

[Seksyen 17 bertujuan untuk menetapkan bahawa seksua lampau orang yang diperdagangkan itu tidak relevan untuk membuktikan kecenderungan seksual orang yang diperdagangkan itu. Seksua lampau orang yang diperdagangkan itu tidak boleh diterima sebagai bukti untuk membuktikan bahawa orang yang diperdagangkan itu telah terlibat dalam seksua lampau atau untuk membuktikan bahawa orang yang diperdagangkan itu mempunyai kecenderungan seksual.]

Seksyen 17

Section 17

Kelakuan seksual- lampau tidak relevan

Past sexual behavior irrelevant

Kelakuan seksual lampau orang yang diperdagangkan adalah tidak relevan dan tidak boleh diterima bagi maksud membuktikan bahawa orang yang diperdagangkan itu terlibat dengan kelakuan seksual lain atau untuk membuktikan kecenderungan seksual orang yang diperdagangkan itu.

A trafficked person's past sexual behavior is irrelevant and inadmissible for the purpose of proving that the trafficked person was engaged in other sexual behavior or to prove the trafficked person's sexual predisposition.

Seksyen 17A

Section 17A

Pergerakan atau pengangkutan orang yang diperdagangkan tidak relevan

Movement or conveyance of trafficked person irrelevant

Dalam suatu pendakwaan bagi apa-apa kesalahan di bawah Bahagian ini, pihak pendakwa tidak perlu membuktikan pergerakan atau pengangkutan orang yang diperdagangkan itu tetapi bahawa orang yang diperdagangkan itu telah dieksploitasi.

In a prosecution for any offence under this Part, the prosecution need not prove the movement or conveyance of the trafficked person but that the trafficked person was subject to exploitation.

[Seksyen 18, 19, 20, 21 dan 22 bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi kesalahan bersampingan]

[Seksyen 18 memperuntukkan bahawa mana-mana orang yang membuat, memperoleh, memberi, menjual atau memiliki suatu dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud bagi maksud memudahkan suatu perbuatan pemerdagangan orang, melakukan suatu kesalahan]

Seksyen 18

Section 18

[KESALAHAN seksyen 18]

Dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud

Fraudulent travel or identity documents

Mana-mana orang yang membuat, memperoleh, memberi, menjual atau memiliki suatu dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud bagi maksud memudahkan suatu perbuatan pemerdagangan orang melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga didenda tidak kurang daripada lima puluh ribu ringgit tetapi tidak melebihi lima ratus ribu ringgit.

Any person who makes, obtains, gives, sells or possesses a fraudulent travel or identity document for the purpose of facilitating an act of trafficking in persons commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to a fine of not less than fifty thousand ringgit but not exceeding five hundred thousand ringgit.

[Seksyen 18, 19, 20, 21 dan 22 bertujuan untuk mengodakan peruntukan bagi kesalahan, kesalahan, dan rampasan]

[Seksyen 19 mengesetabkan bahawa mana-mana orang yang dengan diketahuannya memerekrut orang lain untuk menyertai pelakuan suatu perbuatan, pemerdagangan orang, perdagangan, atau lain sebagainya]

Seksyen 19 [KESALAHAN seksyen 19]

Section 19

Merekrut orang

Recruiting persons

Mana-mana orang yang dengan diketahuinya merekrut, atau bersetuju untuk merekrut, orang lain untuk menyertai pelakuan suatu perbuatan pemerdagangan orang melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga didenda.

Any person who knowingly recruits, or agrees to recruit, another person to participate in the commission of an act of trafficking in persons, commits an offence and shall, on conviction be punished, with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to fine.

[Seksyen 18, 19, 20, 21 dan 22 bertujuan untuk mengodakan peruntukan bagi kesalahan bersampingan]

[Seksyen 20 memperuntukkan bahawa mana-mana orang yang menyediakan kemudahan bagi maksud melakukan kesalahan di bawah Akta ini, melakukan suatu kesalahan]

Seksyen 20 [KESALAHAN seksyen 20 (a), (b)]

Section 20

Menyediakan kemudahan bagi membantu pemerdagangan orang

Providing facilities in support of trafficking in persons

Mana-mana orang yang merupakan—

Any person being—

- (a) pemunya, penghuni, penerima pajak atau orang yang bertanggungjawab ke atas mana-mana premis, bilik atau tempat, dengan diketahuinya membenarkan suatu mesyuarat diadakan di premis, bilik atau tempat itu; atau
the owner, occupier, lessee or person in charge of any premises, room or place, knowingly permits a meeting to be held in that premises, room or place; or

- (b) pemunya, penerima pajak atau orang yang bertanggungjawab ke atas apa-apa kelengkapan atau kemudahan yang membolehkan perakaman, persidangan atau mesyuarat melalui teknologi, dengan diketahuinya membenarkan kelengkapan atau kemudahan itu digunakan, bagi maksud melakukan apa-apa kesalahan di bawah Akta ini, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga didenda.

the owner, lessee or person in charge of any equipment or facility that allows for recording, conferencing or meetings via technology, knowingly permits that equipment or facility to be used, for the purpose of committing an offence under this Act, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to fine.

[Seksyen 19(1)(b) dan 22(b) mengandungi ayat yang bertentangan dengan prinsip kesetaraan, kesempurnaan]

[Seksyen 21 mengandungi bahasa yang tidak munasabah yang mengandungi perkataan atau frasa yang tidak mengandungi makna yang jelas, dan bahasa yang tidak munasabah yang mengandungi perkataan atau frasa yang tidak mengandungi makna yang jelas, dan bahasa yang tidak munasabah yang mengandungi perkataan atau frasa yang tidak mengandungi makna yang jelas]

Seksyen 21 [KESALAHAN seksyen 21(1) (a), (b)]

Section 21

Menyediakan perkhidmatan bagi maksud pemerdagangan Orang

Providing services for purposes of trafficking in persons

- (1) Mana-mana orang yang, secara langsung atau tidak langsung, menyediakan atau mengadakan perkhidmatan atau kemudahan kewangan—

Any person who, directly or indirectly, provides or makes available financial services or facilities—

(a) dengan niat bahawa perkhidmatan atau kemudahan itu akan digunakan, atau mengetahui atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa perkhidmatan atau kemudahan itu akan digunakan, secara keseluruhan atau sebahagian, bagi maksud melakukan atau memudahkan pelakuan suatu perbuatan pemerdagangan orang, atau bagi maksud memanfaatkan mana-mana orang yang melakukan atau memudahkan pelakuan suatu perbuatan pemerdagangan orang; atau *intending that the services or facilities will be used, or knowing or having reasonable grounds to believe that the services or facilities will be used, in whole or in part, for the purpose of committing or facilitating the commission of an act of trafficking in persons, or for the purpose of benefiting any person who is committing or facilitating the commission of an act of trafficking in persons; or*

(b) mengetahui atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa, secara keseluruhan atau sebahagian, perkhidmatan atau kemudahan itu akan digunakan oleh atau akan memanfaatkan mana-mana orang yang terlibat dalam suatu perbuatan pemerdagangan orang, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga didenda.

knowing or having reasonable grounds to believe that, in whole or in any part, the services or facilities will be used by or will benefit any person involved in an act of trafficking in persons, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to fine.

- (2) Bagi maksud subseksyen (1), "perkhidmatan atau kemudahan kewangan" termasuklah perkhidmatan atau kemudahan yang ditawarkan oleh peguam atau akauntan yang bertindak sebagai penama atau ejen kepada klien mereka.

For the purpose of subsection (1), "financial services or facilities" include the services or facilities offered by lawyers or accountants acting as nominees or agents for their clients.

[Seksyen 21 (1), (2) dan (3) bertujuan untuk menggariskan perantaraan bagi kesalahan, i.e. pengalangan]

[Seksyen 22 menggariskan suatu kesalahan untuk melindungi atau membantu orang yang telah melakukan atau sedang merancang atau mungkin melakukan suatu perbuatan pemerdagangan orang]

Seksyen 22 [KESALAHAN seksyen 22(1) (a), (b)] **Section 22**

Melindungi orang **Harbouring persons**

(1) Mana-mana orang yang— *Any person who-*

(a) melindungi seseorang; atau
harbours a person; or

(b) menghalang, menggalang atau mengganggu penangkapan seseorang, dengan mengetahui atau mempunyai sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa orang itu telah melakukan atau sedang merancang atau berkemungkinan melakukan suatu perbuatan pemerdagangan orang, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga didenda.
prevents, hinders or interferes with the arrest of a person, knowing or having reason to believe that such person has committed or is planning or is likely to commit an act of trafficking in persons, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to fine.

(2) Dalam seksyen ini, "melindung" ertinya memberi seseorang tempat berlindung, makanan, minuman, wang atau pakaian, senjata, amunisi atau pengangkut, atau membantu seseorang dengan apa-apa cara bagi mengelakkan daripada ditangkap.
In this section, "harbour" means supplying a person with shelter, food, drink, money or clothes, arms, ammunition or means of conveyance, or assisting a person in any way to evade apprehension.

[Seksyen 23 mengenakan suatu kewajipan ke atas pemunya, operator atau nakhoda mana-mana pengangkut untuk memastikan bahawa orang yang menaiki pengangkut memiliki dokumen perjalanan bagi kemasukan sah orang itu ke dalam negara penerima]

Seksyen 23 [KESALAHAN seksyen 23(2)] **Section 23**

Obligasi pemunya, operator atau nakhoda pengangkut *Obligation of owner, operator or master of conveyance*

(1) Mana-mana orang yang merupakan pemunya, operator atau nakhoda mana-mana pengangkut, yang mengambil bahagian dalam pengangkutan barang atau orang bagi keuntungan komersil hendaklah memastikan bahawa setiap orang yang menaiki pengangkut memiliki dokumen perjalanan bagi kemasukan sah orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit.
Any person being the owner, operator or master of any conveyance, that engages in the transportation of goods or people for commercial gain shall ensure that every person travelling on board is in possession of travel documents for lawful entry of that person into the receiving country or transit country.

- (2) Mana-mana pemunya, operator atau nakhoda mana-mana pengangkut yang disebut dalam subseksyen (1) yang—
Any owner, operator or master of any conveyance mentioned in subsection (1) who—
- (a) dengan diketahuinya membenarkan atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa pengangkut itu digunakan bagi maksud membawa seseorang ke dalam negara penerima atau negara transit tanpa dokumen perjalanan yang dikehendaki bagi kemasukan sah orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit itu; atau
knowingly permits or has reasonable grounds to believe that such conveyance is used for purposes of bringing a person into a receiving country or transit country without travel documents required for the lawful entry of that person into the receiving country or transit country; or
- (b) dengan diketahuinya membenarkan atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa pengangkut itu digunakan bagi maksud melakukan apa-apa kesalahan pemerdagangan orang, melakukan suatu kesalahan dan boleh, apabila disabitkan, didenda tidak melebihi dua ratus lima puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.
knowingly permits or has reasonable grounds to believe that such conveyance is being used for purposes of committing any offence of trafficking in persons, commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding two hundred and fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both.
- (3) Dalam mana-mana prosiding bagi suatu kesalahan di bawah seksyen ini, adalah menjadi suatu pembelaan bagi pemunya, operator atau nakhoda itu untuk membuktikan bahawa—
In any proceedings for an offence under this section, it shall be a defence for such owner, operator or master to prove that—
- (a) dia mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa dokumen perjalanan orang yang menaiki pengangkut adalah dokumen perjalanan yang dikehendaki bagi kemasukan sah orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit;
he has reasonable grounds to believe that the travel documents of the person travelling on board are travel documents required for lawful entry of that person into the receiving country or transit country;
- (b) orang yang menaiki pengangkut memiliki dokumen perjalanan yang dikehendaki bagi kemasukan sah ke negara penerima apabila orang itu menaiki, atau terakhir menaiki, pengangkut itu untuk perjalanan ke negara penerima atau negara transit; atau
the person travelling on board possessed travel documents required for lawful entry into the receiving country when that person boarded, or last boarded, the conveyance to travel to the receiving country or transit country; or
- (c) kemasukan orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit berlaku semata-mata oleh sebab penyakit atau kecederaan pada orang itu, tekanan cuaca atau apa-apa keadaan lain yang di luar kawalan pemunya, operator atau nakhoda.
the entry of the person into the receiving country or transit country occurred only because of illness or injury to that person, stress of weather or any other circumstances beyond the control of such owner, operator or master.
- (4) Mana-mana orang yang disabitkan atas suatu kesalahan di bawah seksyen ini boleh dikehendaki membayar kos penahanan orang yang diperdagangkan di, dan pemindahan orang yang diperdagangkan dari, negara penerima atau negara transit.
Any person convicted of an offence under this section shall be liable to pay the costs of the trafficked person's detention in, and removal from, the receiving country or transit country.

(5) Jika tidak pernah dituntut secara rasmi di bawah seksyen ini, pentadbir, operator atau kakitanga pengangkutan yang dituntut hendaklah bertanggungjawab secara berseorangan dan berasingan untuk semua perbelanjaan yang ditanggung oleh kerajaan berkenaan dengan penahanan dan pengangkutan orang yang diperdagangkan atau penubuhannya dan Malaysia akan membelanjakan sedemikian untuk kakitangannya sebagai hutang yang kena dibayar kepada Kerajaan.

Where there is no prosecution or conviction under this section, the owner, operator or master of the conveyance used shall be jointly and severally liable for all expenses incurred by the Government in respect of the detention and maintenance of the trafficked person and his removal there. Malaysia and such expense shall be recoverable and be due to the Government.

[Seksyen 24 bertujuan untuk meniadakan suatu kesalahan bagi mana-mana orang yang sengaja tidak memberi apa-apa maklumat yang berkaitan dengan kesalahan di bawah Akta ini]

Seksyen 24 [KESALAHAN seksyen 24] **Section 24**

Peninggalan sengaja untuk memberi maklumat **Intentional omission to give information**

Mana-mana orang yang mengetahui atau mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa apa-apa kesalahan di bawah Akta ini telah atau akan dilakukan, dengan sengaja tidak memberi apa-apa maklumat berkenaan dengan kesalahan itu, melakukan suatu kesalahan dan boleh, apabila disabitkan, didenda tidak melebihi dua ratus lima puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun, atau kedua-duanya.

Any person who knowing or having reason to believe, that any offence under this Act has been or will be committed, intentionally omits to give any information respecting that offence, commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding two hundred and fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years, or to both.

[Seksyen 25 bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi kekebalan daripada pendakwaan jenayah kepada orang yang diperdagangkan berkenaan dengan kemasukannya secara haram, tempoh pemastautinan yang tidak sah dan pemilikan dokumen perjalanan atau pengenalan diri palsu]

Seksyen 25 **Section 25**

Kekebalan daripada pendakwaan jenayah **Immunity from criminal prosecution**

Orang yang diperdagangkan tidak boleh dikenakan pendakwaan jenayah berkenaan dengan—
A trafficked person shall not be liable to criminal prosecution in respect of—

- (a) kemasukan secara haram orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit;
his illegal entry into the receiving country or transit country;
- (b) tempoh pemastautinan orang itu yang tidak sah di negara penerima atau negara transit; atau
his period of unlawful residence in the receiving country or transit country; or

- (c) pemerolehan atau pemilikan apa-apa dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud yang diperolehnya, atau apa-apa dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud yang dibekalkan kepadanya, bagi maksud memasuki negara penerima *receiving country*, jika perbuatan sedemikian adalah akibat langsung daripada sesuatu perbuatan peraerdagangan orang yang dikatakan dilakukan atau telah dilakukan. *his procurement or possession of any fraudulent travel or identity document which he obtained, or with which he was supplied, for the purpose of entering the receiving country or countries, where such acts are the direct consequence of an act of trafficking in persons that is alleged to have been committed or was committed.*

[Seksyen 26 bertujuan untuk menyediakan perantukan bagi perlindungan pemberi maklumat]

Seksyen 26 [KESALAHAN seksyen 26(4)] **Section 26**

Perlindungan pemberi maklumat *Protection of informers*

- (1) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam seksyen ini, tiada aduan bagi suatu kesalahan di bawah Akta ini boleh diterima menjadi keterangan dalam mana-mana prosiding sivil atau jenayah, dan tiada saksi boleh dikehendaki atau dibenarkan untuk menzahirkan nama atau alamat mana-mana pemberi maklumat, atau menyatakan apa-apa perkara yang mungkin menyebabkan pemberi maklumat diketahui. *Except as provided in this section, no complaint as to an offence under this Act shall be admitted in evidence in any civil or criminal proceedings whatsoever, and no witness shall be obliged or permitted to disclose the name or address of any informer, or state any matter which might lead to his discovery.*
- (2) Jika apa-apa buku, dokumen atau kertas yang menjadi keterangan atau yang boleh diperiksa dalam mana-mana prosiding sivil atau jenayah mengandungi apa-apa catatan yang dalamnya mana-mana pemberi maklumat dinamakan atau diperihalkan atau yang mungkin menyebabkan dia diketahui, mahkamah yang ke hadapannya prosiding itu diadakan hendaklah menyebabkan semua catatan sedemikian ditutup daripada penglihatan atau dipadam setakat yang perlu untuk melindungi pemberi maklumat itu daripada diketahui. *If any book, document or paper which is in evidence or liable to inspection in any civil or criminal proceedings whatsoever contains any entry in which any informer is named or described or which might lead to his discovery, the court before which the proceedings is had shall cause all such entries to be concealed from view or to be obliterated so far as is necessary to protect the informer from discovery.*
- (3) Jika dalam perbicaraan bagi apa-apa kesalahan di bawah Akta ini, Mahkamah, selepas siasatan penuh tentang kes itu, berpendapat bahawa pemberi maklumat itu dengan sengaja membuat dalam aduannya suatu pernyataan material yang dia tahu atau percaya adalah palsu atau tidak percaya adalah benar, atau jika dalam apa-apa prosiding lain mahkamah berpendapat bahawa keadilan tidak dapat dilaksanakan sepenuhnya antara pihak-pihak dalam prosiding itu tanpa mengetahui siapa pemberi maklumat itu, Mahkamah boleh menghendaki pengemukaan aduan asal, jika bertulis, dan membenarkan siasatan dan menghendaki penzahiran sepenuhnya tentang pemberi maklumat itu. *If in a trial for any offence under this Act, the Court, after full enquiry into the case, is of the opinion that the informer willfully made in his complaint a material statement which he knew or believe to be false or did not believe to be true, or if in any other proceedings the court is of the opinion that justice cannot be fully done between the parties without the discovery of the informer, the Court may require the production of the original complaint, if in writing, and permit enquiry and require full disclosure concerning the informer.*

- (4) Mana-mana orang yang memberikan apa-apa maklumat yang disebut dalam seksyen ini, sedangkan dia tahu bahawa maklumat itu adalah palsu, melakukan suatu kesalahan.

Any person who gives the information referred to in this section, knowing that the information is false, commits an offence.

KATAKALAN JELAS

PART IIIA

PENYELEDUPAN MIGRAN SMUGGLING OF MIGRANTS

Seksyen 26A [KESALAHAN seksyen 26A]

Section 26A

Kesalahan penyeledupan migrant

Offence of smuggling of migrants

Mana-mana orang yang menjalankan penyeledupan migran melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga dikenakan denda, atau kedua-duanya.

Any person who carries out smuggling of migrants commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding fifteen years, and shall also be liable to fine, or to both.

Seksyen 26B [KESALAHAN seksyen 26B (a), (b), (c)]

Section 26B

Kesalahan penyeledupan migran yang lebih berat

Aggravated offence of smuggling of migrants

Mana-mana orang yang menjalankan kesalahan penyeledupan migran yang perkara yang berikut terpakai baginya:

Any person who commits an offence of smuggling of migrants where any of the following applies:

- (a) dalam melakukan kesalahan itu, orang itu berniat untuk mengeksploitasi migran yang diseludup itu selepas masukannya ke dalam negara penerima atau negara transit sama ada oleh orang itu sendiri atau oleh seorang yang lain;

in committing the offence, the person intends that the smuggled migrant will be exploited after entry into the receiving country or transit country whether by the person himself or by another person;

- (b) dalam melakukan kesalahan itu, orang itu memperlakukan migran yang diseludup itu dengan layanan yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau menjatuhkan maruah, atau

in committing the offence, the person subjects the smuggled migrant to cruel, inhuman or degrading treatment; or

- (c) dalam melakukan kesalahan itu, kelakuan orang itu menimbulkan risiko kematian atau kemudaratan yang serius terhadap migran yang diseludup itu, hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak kurang daripada tiga tahun tetapi tidak melebihi dua puluh tahun, dan boleh juga dikenakan denda, atau kedua-duanya

in committing the offence, the person's conduct gives rise to a risk of death or serious harm to the smuggled migrant, shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not less than three years but not exceeding twenty years, and shall also be liable to fine, or to both.

Seksyen 26C [KESALAHAN seksyen 26C]

Section 26C

Kesalahan berhubung dengan migran yang diseludup dalam transit

Offence in relation to smuggled migrant in transit

Mana-mana orang yang membawa dalam transit seorang migran yang diseludup memasuki Malaysia melalui darat, laut atau udara atau selalunya mengatorkan atau memudahkan perbuatan itu melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak kurang daripada tujuh tahun, dan boleh juga dikenakan denda atau kedua-duanya.

Any person who brings in transit a smuggled migrant through Malaysia by land, sea or air or otherwise arranges or facilitates such act commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding seven years, and shall also be liable to fine or to both.

Seksyen 26D [KESALAHAN seksyen 26D]

Section 26D

Kesalahan mendapat keuntungan daripada kesalahan penyeludupan migran

Offence of profiting from the offence of smuggling of migrants

Mana-mana orang yang mendapat keuntungan daripada kesalahan penyeludupan migran melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak kurang daripada tujuh tahun tetapi tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga dikenakan denda tidak kurang daripada lima ratus ribu ringgit tetapi tidak melebihi satu juta ringgit, atau kedua-duanya, dan boleh juga dihucuthakkan keuntungan yang daripada kesalahan itu.

Any person who profits from the offence of smuggling of migrants commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term of not less than seven years but not exceeding fifteen years, and shall also be liable to a fine of not less than five hundred thousand ringgit but not exceeding one million ringgit, or to both, and shall also be liable to forfeiture of the profits from the offence.

Seksyen 26E [KESALAHAN seksyen 26E]

Section 26E

Dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud

Fraudulent travel or identity documents.

Mana-mana orang yang membuat, memperolehi, memberi, menjual, atau memiliki suatu dokumen perjalanan atau pengenalan diri fraud bagi maksud memudahkan suatu perbuatan penyeludupan migran melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak kurang daripada tujuh tahun tetapi tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga dikenakan denda tidak kurang daripada lima puluh ribu ringgit tetapi tidak melebihi lima ratus ribu ringgit, atau kedua-duanya.

Any person who makes, obtains, gives, sells or possesses a fraudulent travel or identity document for the purpose of facilitating an act of smuggling of migrants commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term of not less than seven years but not exceeding fifteen years, and shall also be liable to a fine of not less than fifty thousand ringgit but not exceeding five hundred thousand ringgit, or to both.

Seksyen 26F [KESALAHAN seksyen 26F (a), (b)]
Section 26F

Menyediakan kemudahan bagi membantu penyeledupan migran

Providing facilities to support or facilitate of migrants

Mana-mana orang yang merupakan—

Any person, being

(a) pemunya, penghuni, penerima pajak atau orang yang bertanggungjawab ke atas mana-mana premis, bilik atau tempat, dengan diketahuinya membenarkan suatu mesyuarat diadakan di premis, bilik atau tempat itu, atau

the owner, occupier, lessee or person in charge of any premises, room or place, knowingly permits a meeting of persons to be held in that premises, room or place, or

(b) pemunya, penerima pajak atau orang yang bertanggungjawab ke atas apa-apa kelengkapan atau kemudahan yang membolehkan perakaman, persidangan atau mesyuarat melalui teknologi, dengan diketahuinya membenarkan kelengkapan atau kemudahan itu digunakan, bagi maksud melakukan suatu kesalahan di bawah Bahagian ini, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga dikenakan denda, atau kedua-duanya

the owner, lessee or person in charge of any equipment or facility that allows for recording, conferences or meetings via technology, knowingly permits that equipment or facility to be used, for the purpose of committing an offence under this Part, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to fine, or to both

Seksyen 26G [KESALAHAN seksyen 26G(1) (a), (b)]
Section 26G

Menyediakan perkhidmatan bagi maksud penyeledupan migrant

Providing services for purposes of smuggling of migrants.

(1) Mana-mana orang yang, secara langsung atau tidak langsung, menyediakan atau mengadakan perkhidmatan atau kemudahan kewangan—

Any person who, directly or indirectly, provides or makes available financial services or facilities—

(a) dengan niat bahawa perkhidmatan atau kemudahan itu digunakan, atau dengan mengetahui atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa perkhidmatan atau kemudahan itu akan digunakan, secara keseluruhan atau sebahagiannya, bagi maksud melakukan atau memudahkan pelakuan suatu perbuatan penyeledupan migran, atau bagi maksud memanfaatkan mana-mana orang yang melakukan atau memudahkan pelakuan suatu perbuatan penyeledupan migran; atau
intending that the services or facilities be used, or knowing or having reasonable grounds to believe that the services or facilities will be used, in whole or in part, for the purpose of committing or facilitating the commission of an act of smuggling of migrants, or for the purpose of benefiting any person who is committing or facilitating the commission of an act of smuggling of migrants, or

(b) dengan mengetahui atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa, secara keseluruhan atau sebahagiannya, perkhidmatan atau kemudahan itu akan digunakan oleh atau akan memanfaatkan mana-mana orang yang terlibat dalam suatu perbuatan penyeledupan migran, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga dikenakan denda, atau kedua-duanya.
knowing or having reasonable grounds to believe that, in whole or in part, the services or facilities will be used by or will benefit any person involved in an act of smuggling of migrants, commits an offence

and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding three years or a fine or both.

- (2) Bagi maklumat, data, dokumen, atau perkhidmatan atau kemudahan keuangannya termasuk info perkhidmatan atau kemudahan yang disediakan oleh pegawai atau kakitangan yang bertindak sebagai perantara atau agen kepada klien mereka

For the purpose of sub-section (1), financial services or facilities include the services and facilities offered by lawyers or accountants acting as intermediaries or agents for their clients.

Seksyen 26H [KESALAHAN seksyen 26H(1) (a), (b)]

Section 26H

Menyembunyikan atau melindungi migran yang diseludup dan penyeludup migrant

Concealing or harbouring smuggled migrants and migrant smugglers

- (1) Mana-mana orang yang menyembunyikan atau melindungi, atau menghalang, menghalang atau mengganggu penangkapan mana-mana orang dengan mengetahui atau mempunyai sebab yang munasabah untuk dipercayai bahawa orang itu ialah—

Any person who conceals or harbours, or prevents, hinders or interferes with the arrest of any person knowing or having reason to believe that such person is

- (a) migran yang diseludup; atau
a smuggled migrant, or

- (b) orang yang telah melakukan atau sedang merancang atau berkemungkinan untuk melakukan suatu perbuatan penyeledupan migran, melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun, dan boleh juga dikenakan denda, atau kedua-duanya,

a person who has committed or is planning or is likely to commit an act of smuggling of migrants, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding ten years, and shall also be liable to fine, or to both.

- (2) Dalam seksyen ini, “melindungi” termasuklah memberikan seseorang tempat perlindungan, makanan, minuman, wang atau pakaian, senjata, amunisi atau pengangkutan, atau membantu seseorang dengan apa-apa cara untuk mengelakkan daripada ditangkap

In this section, “harbour” includes supplying a person with shelter, food, drink, money or clothes, arms, ammunition or means of conveyance, or assisting a person in any way to evade apprehension.

Seksyen 26I [KESALAHAN seksyen 26I(1)]

Section 26I

Menyokong kesalahan penyeledupan migran

Supporting offence of smuggling of migrants

- (1) Mana-mana orang yang memberikan sokongan material atau sumber kepada seorang yang lain dan sokongan dan sumber itu membantu penerima itu atau mana-mana orang lain untuk terlibat dalam kelakuan yang merupakan kesalahan penyeledupan migran melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima belas tahun, dan boleh juga dikenakan denda, atau kedua-duanya

Any person who provides material support or resources to another person and the support and resources aid the receiver or any other person to engage in conduct constituting the offence of smuggling of migrants

convicted an offence shall, on conviction, be liable to the imprisonment for a term not exceeding five years, or to a fine not exceeding two hundred and fifty thousand ringgit, or to both.

- (2) Bagi mengesahkan kesalahan seseorang melakukan suatu kesalahan di bawah subseksyen (1) walaupun jika kesalahan penyeludupan migran tidak dilakukan.
- For the avoidance of doubt, a person commits an offence under subsection (1) even if the offence of smuggling of migrants is not committed.*

Seksyen 26J [KESALAHAN seksyen 26J] Section 26J

Kesalahan mengangkut migran yang diseludup *Offence of conveyance of smuggled migrants.*

Mana-mana orang yang merupakan pemunya, operator atau nakhoda mana-mana pengangkut yang terlibat dalam pengangkutan migran yang diseludup melakukan suatu kesalahan dan hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima tahun, dan boleh juga dikenakan denda tidak melebihi dua ratus lima puluh ribu ringgit atau kedua-duanya.

Any person being the owner, operator or master of any conveyance who engages in the conveyance of smuggled migrants commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding five years and shall also be liable to a fine not exceeding two hundred and fifty thousand ringgit, or to both.

Seksyen 26K [KESALAHAN seksyen 26K(2)] Section 26K

Obligasi pemunya, dsb. pengangkut *Obligation of owner, etc., of conveyance*

- (1) Mana-mana orang yang merupakan pemunya, operator atau nakhoda mana-mana pengangkut yang terlibat dalam pengangkutan barang atau orang bagi keuntungan komersil hendaklah memastikan bahawa tiap-tiap orang yang menaiki pengangkutan itu memiliki dokumen perjalanan bagi memasuki sah orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit dan jika tidak, hendaklah menolak untuk mengangkut orang itu.
- Any person being the owner, operator or master of any conveyance that engages in the conveyance of goods or people for commercial gain shall ensure that every person travelling on board is in possession of valid documents for the lawful entry of that person into the receiving country or transit country and if not, shall refuse to convey such person.*
- (2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan boleh, apabila disabitkan, dikenakan denda tidak melebihi dua ratus lima puluh ribu ringgit atau pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi lima tahun, atau kedua-duanya.
- Any person who contravenes subsection (1) commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding two hundred and fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years, or to both.*
- (3) Dalam mana-mana prosiding untuk suatu kesalahan di bawah seksyen ini, hendaklah menjadi suatu pembelaan bagi pemunya, operator atau nakhoda itu untuk membuktikan bahawa—
- In any proceeding for an offence under this section, it shall be a defence for such owner, operator or master to prove that—*

(c) jika mana-mana orang yang ditahan di bawah seksyen ini mempunyai kerosakan atau kehilangan dokumen perjalanan yang disebut dalam subseksyen (1) atau mempunyai dokumen perjalanan yang ditukar-tukar atau kemasukan sah orang itu ke dalam negara penerima atau negara transit itu;
if there is a loss or damage to the travel documents of the person referred to in subsection (1) or if the documents required for lawful entry of that person into the receiving country or transit country;

(d) orang yang disebut dalam subseksyen (1) memiliki dokumen perjalanan yang dikehendaki bagi kemasukan sah ke dalam negara penerima atau negara transit itu semasa orang itu menaiki, atau pada kali terakhir menaiki, pengangkutan itu untuk perjalanan ke negara penerima atau negara transit itu; atau
the person referred to in subsection (1) possesses a travel documents required for lawful entry to the receiving country or transit country when that person boarded or last boarded the conveyance to travel to the receiving country or transit country; or

(e) kemasukan orang yang disebut dalam subseksyen (1) ke dalam negara penerima atau negara transit itu berlaku hanya kerana orang itu sakit atau mengalami kecederaan, tekanan cuaca atau apa-apa hal keadaan lain yang berada di luar kawalan pemunya, operator atau nakhoda itu;
the entry of the person referred to in subsection (1) into the receiving country or transit country occurred only because of illness or injury to that person, stress of weather or any other circumstances beyond the control of such owner, operator or master;

(4) Mana-mana orang yang disabitkan atas suatu kesalahan di bawah seksyen ini boleh dikehendaki membayar kos penahanan orang yang diseludup di dalam, dan pemindahan dari, negara penerima atau negara transit itu.

Any person convicted of an offence under this section shall be liable to pay the costs of the smuggled migrant's detention in, and removal from, the receiving country or transit country.

(5) Jika tiada pendakwaan atau sabitan di bawah seksyen ini, pemunya, operator atau nakhoda pengangkutan yang digunakan hendaklah bertanggungjawab secara bersesama dan berasingan untuk segala perbelanjaan yang ditanggung oleh Kerajaan berkenaan dengan penahanan dan penyenggaraan migran yang diseludup itu dan pemindahannya dari Malaysia dan perbelanjaan itu hendaklah didapatkan semula sebagai hutang yang kena dibayar kepada Kerajaan.

Where there is no prosecution or conviction under this section, the owner, operator or master of the conveyance used shall be jointly and severally liable for all expenses incurred by the Government in respect of the detention and maintenance of the smuggled migrant and his removal from Malaysia and such expenses shall be recoverable as a debt due to the Government.

BAHAGIAN IV
PART IV

PENGUATKUASAAN
ENFORCEMENT

[Seksyen 27 bertujuan untuk mengenal pasti pegawai penguat kuasa bagi maksud melaksanakan kuasa penguatkuasaan di bawah Akta ini. Setiap pegawai penguat kuasa hendaklah mengisytiharkan jawatannya dan hendaklah mengemukakan kad kuasa yang dikeluarkan kepadanya semasa bertindak di bawah Akta ini]

Seksyen 27
Section 27

Pegawai penguat kuasa
Enforcement officers

- (1) Pegawai yang berikut hendaklah menjadi pegawai penguat kuasa bagi maksud Akta ini dan bolehlah menjalankan segala kuasa penguatkuasaan—

The following officers shall be enforcement officers for the purpose of this Act and may exercise all powers of enforcement—

- (a) mana-mana pegawai polis;*
any police officer;
- (b) mana-mana pegawai imigresen;*
any immigration officer;
- (c) mana-mana Pegawai kastam;*
any Officer of customs; and
- (d) mana-mana pegawai Agensi Penguatkuasaan Maritim Malaysia; dan*
any officer of the Malaysian Maritime Enforcement Agency; and
- (e) mana-mana Pegawai Tenaga Kerja;*
any Labour Officer;

- (2) Seseorang pegawai penguat kuasa apabila bertindak terhadap mana-mana orang di bawah Akta ini, hendaklah menyatakan jawatannya dan hendaklah mengemukakan kepada orang yang terhadapnya dia bertindak apa-apa kad kuasa yang telah dikeluarkan kepadanya.

An enforcement officer when acting against any person under this Act, shall declare his office and shall produce to the person against whom he is acting any authority card which has been issued to him.

[Seksyen 27 bertepatan untuk memberikan kuasa penyelidikan kepada pegawai penguat kuasa]

Seksyen 28

Section 28

Kuasa penyiasatan

Power of investigation

Seseorang pegawai penguat kuasa hendaklah mempunyai segala kuasa yang perlu untuk menjalankan penyiasatan bagi apa-apa kesalahan di bawah Akta ini.

An enforcement officer shall have all the powers necessary to carry out an investigation for any offence under this Act.

[Seksyen 29, seseorang pegawai penguat kuasa diberikan kuasa untuk menangkap tanpa waran mana-mana orang yang didapati melakukan atau cuba melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini. Dia juga diberi kuasa untuk menjalankan penggeledahan dan penyitaan dengan waran di bawah seksyen 30 dan penggeledahan dan penyitaan tanpa waran di bawah seksyen 31]

Seksyen 29

Section 29

Kuasa penangkapan

Power of arrest

(1) Seseorang pegawai penguat kuasa boleh menangkap tanpa waran mana-mana orang—

An enforcement officer may arrest without warrant any person-

(a) yang didapati melakukan atau cuba melakukan atau bersubahat dalam melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini; atau

found committing or attempting to commit or abetting the commission of an offence under this Act; or

(b) yang dengan semunasabahnya disyaki oleh pegawai penguat kuasa sebagai terlibat dalam melakukan atau cuba melakukan atau bersubahat dalam melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini.

whom the enforcement officer reasonably suspects of being engaged in committing or attempting to commit or abetting the commission of an offence under this Act.

(2) Seseorang pegawai penguat kuasa yang membuat penangkapan di bawah subseksyen (1) hendaklah, tanpa kelengahan yang tidak perlu, membawa orang yang ditangkap itu ke balai polis yang paling hampir, dan selepas itu orang itu hendaklah diperlakukan mengikut undang-undang yang berhubungan dengan tatacara jenayah yang sedang berkuat kuasa.

An enforcement officer making an arrest under subsection (1) shall, without unnecessary delay, bring the person arrested to the nearest police station, and thereafter the person shall be dealt with in accordance with the law relating to criminal procedure for the time being in force.

(4) Seseorang pegawai penguat kuasa boleh, pada menjalankan kuasanya di bawah seksyen ini, jika perlu—
An enforcement officer may, in the exercise of his powers under this section, if necessary-

- (a) memecah buka mana-mana pintu luar atau dalam premis atau pengangkut itu atau apa-apa halangan kepada premis atau pengangkut itu untuk masuk ke dalam premis atau pengangkut itu;
break open any outer or inner door of the premises or conveyance or any obstruction to the premises or conveyance in order to effect entry into the premises or conveyance;
- (b) mengalihkan dengan kekerasan apa-apa halangan kepada kemasukan, penggeledahan, penyitaan atau pengalihan sebagaimana yang dia diberi kuasa untuk melaksanakan di bawah seksyen ini; dan
remove by force any obstruction to entry, search, seizure or removal as he is empowered to effect under this section; and
- (c) menahan mana-mana orang yang dijumpai di dalam premis atau pengangkut itu sehingga penggeledahan itu selesai.
detain any person found in the premises or conveyance until the search has been completed.

(5) Jika, oleh sebab jenis, saiz atau amaunnya, adalah tidak munasabah untuk mengalihkan apa-apa harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau apa-apa organ manusia yang disita di bawah seksyen ini, pegawai penguat kuasa itu hendaklah, dengan apa-apa cara, mengelak harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau apa-apa organ manusia itu dalam premis atau pengangkut yang di dalamnya ia dijumpai.

Where, by reason of its nature, size or amount, it is not practicable to remove any moveable property, book, record, report or document or any human organ seized under this section, the enforcement officer shall, by any means, seal such moveable property, book, record, report or document or any human organ in the premises or conveyance in which it is found.

(6) Seseorang yang, tanpa kuasa sah, memecahkan, mengganggu atau merosakkan lak yang disebut dalam subseksyen (5) atau mengalihkan harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau apa-apa organ manusia yang dilak atau cuba berbuat demikian, melakukan suatu kesalahan.

A person who, without lawful authority, breaks, tampers with or damages the seal referred to in subsection (5) or removes the moveable property, book, record, report or document or any human organ under seal, or attempts to do so, commits an offence.

[Seksyen 31 memperuntukkan kuasa kepada pegawai penguat kuasa untuk menjalankan penggeledahan tanpa memerlukan waran penggeledahan yang dikeluarkan oleh Mahkamah sekiranya terdapat kepercayaan bahawa kelengahan untuk mendapat waran akan mengakibatkan bukti terjejas]

Seksyen 31 **Section 31**

Pengeledahan dan penyitaan tanpa waran **Search and seizure without warrant**

(1) Jika seseorang pegawai penguat kuasa mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa oleh sebab kelengahan dalam memperoleh waran geledah di bawah seksyen 30, penyiasatan akan terjejas atau keterangan mengenai pelakuan kesalahan itu mungkin diganggu, dialihkan, dirosakkan atau dimusnahkan, dia boleh, tanpa waran, dengan apa-apa bantuan dan kekerasan sebagaimana yang perlu—

Where an enforcement officer has reasonable grounds to believe that by reason of delay in obtaining a search warrant under section 30, the investigation would be adversely affected or evidence of the commission of an offence is likely to be tampered with, removed, damaged or destroyed, he may, without warrant, with such assistance and force as is necessary-

- (a) memasuki dan menggeledah mana-mana premis;
enter and search any premises;
 - (b) memberhentikan dan memeriksa mana-mana pengangkut atau orang;
stop and search any conveyance or person;
 - (c) menyita dan menahan pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau organ manusia; atau
seize and detain such conveyance, moveable property, book, record, report or document or human organ; or
 - (d) memeriksa, membuat salinan atau mengambil cabutan daripada apa-apa buku, rekod, laporan atau dokumen yang dijumpai dalam premis atau pengangkut itu.
inspect, make copies of or take extract from any book, record, report or document found in the premises or conveyance.
- (2) Pada menjalankan kuasanya di bawah seksyen ini, seseorang pegawai penguat kuasa hendaklah mempunyai segala kuasa yang diberikan kepadanya di bawah subseksyen 30(3), (4) dan (5).
In exercising his powers under this section, an enforcement officer shall have all the powers conferred upon him under subsections 30(3), (4) and (5).

[Seksyen 32 bertujuan untuk membolehkan seseorang pegawai penguat kuasa untuk mempunyai capaian kepada data berkomputer]

Seksyen 32

Section 32

Capaian kepada data berkomputer

Access to computerized data

- (1) Mana-mana pegawai penguat kuasa yang menjalankan penggeledahan di bawah Akta ini hendaklah diberi capaian kepada data berkomputer sama ada yang distorkan dalam suatu computer atau selainnya.
Any enforcement officer conducting a search under this Act shall be given access to computerized data whether stored in a computer or otherwise.
- (2) Bagi maksud subseksyen (1), pegawai penguat kuasa itu hendaklah diberikan kata laluan, kod penyulitan, kod penyahsulitan, perisian atau perkakasan yang perlu atau apa-apa cara lain yang dikehendaki untuk capaiannya bagi membolehkan pemahaman data berkomputer itu.
For the purpose of subsection (1), the enforcement officer shall be provided with the necessary password, encryption code, decryption code, software or hardware or any other means required for his access to enable comprehension of the computerized data.

[Seksyen 33 bertujuan untuk mengenakan kewajipan ke atas pegawai penguat kuasa untuk menyita senarai barang yang disita]

Seksyen 33

Section 33

Senarai benda yang disita

List of things seized

- (1) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen (2), jika apa-apa pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau apa-apa organ manusia disita di bawah Bahagian ini, pegawai

penguat kuasa hendaklah menyediakan suatu senarai benda yang disita dan dengan serta-merta menghantarkan satu salinan yang ditandatangani olehnya kepada penghuni premis atau pemunya pengangkutan yang telah digeledah, atau kepada ejen atau pekerjaanya, di premis atau pengangkutan itu.
Except as provided in subsection (2), where any conveyance, moveable property, book, record, report or document or any human organ is seized under this Part, the enforcement officer shall prepare a list of the things seized and immediately deliver a copy signed by him to the occupier of the premises or the owner of the conveyance which has been searched or to his agent or servant, at the premises or conveyance.

- (2) Jika premis itu tidak berpenghuni, pegawai penguat kuasa itu hendaklah, bila-bila masa mungkin, menampalkan suatu senarai benda yang disita itu di tempat yang mudah dilihat pada atau di tempat atau premis itu.

Where the premises is unoccupied, the enforcement officer shall, whenever possible, post a list of the things seized conspicuously at or on the place or premises.

[Seksyen 34 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa pegawai penguat kuasa boleh memeriksa mana-mana orang yang mengetahui fakta dan hal keadaan sesuatu kes dan mengemukakan ke hadapannya apa-apa harta alih, rekod, laporan atau dokumen atau memberinya pernyataan bertulis yang dibuat dengan bersumpah yang menyatakan apa-apa maklumat sebagaimana yang dikehendakinya]

Seksyen 34 [KESALAHAN seksyen 34(2)]

Section 34

Kuasa untuk memeriksa orang

Power to examine persons

- (1) Seseorang pegawai penguat kuasa boleh, melalui notis secara bertulis, menghendaki mana-mana orang yang dipercayainya mengetahui fakta dan hal keadaan sesuatu kes itu untuk—

An enforcement officer may, by notice in writing, require any person whom he believes to be acquainted with the facts and circumstances of the case to—

- (a) hadir di hadapannya bagi pemeriksaan;
attend before him for examination;
- (b) mengemukakan ke hadapannya apa-apa harta alih, rekod, laporan atau dokumen; atau
produce before him any moveable property, record, report or document; or
- (c) memberinya pernyataan bertulis yang dibuat dengan bersumpah atau berikrar yang menyatakan apa-apa maklumat sebagaimana yang dikehendakinya.
furnish him a statement in writing made on oath or affirmation setting out such information as he may require.

- (2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan.

Any person who contravenes subsection (1) commits an offence.

- (3) Orang yang diperiksa di bawah subseksyen (1) hendaklah terikat di sisi undang-undang untuk menjawab semua soalan yang berhubungan dengan kes itu yang diajukan kepadanya oleh pegawai penguat kuasa, tetapi dia boleh enggan menjawab mana-mana soalan yang jawapannya berkecenderungan mendedahkannya kepada suatu pertuduhan jenayah atau penalti atau pelucuthakan.
The person examined under subsection (1) shall be legally bound to answer all questions relating to such case put to him by the enforcement officer, but he may refuse to answer any question the answer to which would have a tendency to expose him to a criminal charge or penalty or forfeiture.

- (4) Orang yang membuat pernyataan di bawah perenggan (1)(c) hendaklah terikat di sisi undang-undang untuk menyatakan yang benar, sama ada atau tidak pernyataan itu dibuat kesemuanya atau sebahagiannya dalam menjawab soalan pegawai penguat kuasa itu.
A person making a statement under paragraph (1)(c) shall be legally bound to state the truth, whether or not such statement is made wholly or partly in answer to the questions of the enforcement officer.
- (5) Seseorang pegawai penguat kuasa yang memeriksa seseorang di bawah subseksyen (1) hendaklah terlebih dahulu memaklumkan orang itu mengenai peruntukan subseksyen (3) dan (4).
An enforcement officer examining a person under subsection (1) shall first inform that person of the provisions of subsections (3) and (4).
- (6) Suatu pernyataan yang dibuat oleh mana-mana orang di bawah subseksyen (3) atau (4) hendaklah dijadikan dalam bentuk bertulis dan ditandatangani oleh orang yang membuatnya atau dicapkan dengan cap ibu jarinya—
A statement made by any person under subsection (3) or (4) shall be reduced into writing and signed by the person making it or affixed with his thumb print—
- (a) selepas pernyataan itu dibacakan kepadanya dalam bahasa dia membuatnya; dan
after it has been read to him in the language in which he made it; and
- (b) selepas dia diberi peluang untuk membuat apa-apa pembetulan yang dia mahu.
after he has been given an opportunity to make any correction he may wish.

[Seksyen 35 memperincikan hal keadaan yang sesuatu pernyataan itu boleh diterima semasa perbicaraan]

Seksyen 35 **Section 35**

Kebolehterimaan pernyataan *Admissibility of statement*

- (1) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam seksyen ini, tiada pernyataan yang dibuat oleh mana-mana orang kepada seseorang pegawai penguat kuasa semasa penyiasatan dibuat di bawah Akta ini boleh digunakan dalam keterangan.
Except as provided in this section, no statement made by any person to an enforcement officer in the course of an investigation made under this Act shall be used in evidence.
- (2) Apabila mana-mana saksi dipanggil bagi pihak pendakwa atau pembela, selain tertuduh, dan terdapat suatu asas untuk mencabar kebolehpercayaan saksi itu, Mahkamah hendaklah, tertakluk kepada peruntukan Akta Keterangan 1950 [Akta 56], merujuk kepada mana-mana pernyataan yang dibuat oleh saksi itu kepada seseorang pegawai penguat kuasa dalam perjalanan suatu penyiasatan di bawah Akta ini dan boleh kemudiannya menggunakan pernyataan itu untuk mencabar kebolehpercayaan saksi itu.
When any witness is called for the prosecution or for the defence, other than the accused, and there is a basis for impeaching the credit of that witness, the Court shall, subject to the provisions of the Evidence Act 1950 [Act 56], refer to any statement made by that witness to an enforcement officer in the course of an investigation under this Act and may then use that statement to impeach the credit of the witness.
- (3) Jika tertuduh telah membuat suatu pernyataan semasa sesuatu penyiasatan, pernyataan itu boleh diterima sebagai keterangan bagi menyokong pembelaannya semasa perbicaraan.
Where the accused had made a statement during the course of an investigation, such statement may be admitted in evidence in support of his defence during the course of the trial.

- (4) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan terpakai bagi mana-mana pernyataan yang dibuat semasa suatu perbarisan cam atau terangkum dalam seksyen 27 atau perenggan 32(1)(a), (i) dan (j) Akta Keterangan 1950.

Nothing in this section shall be deemed to apply to any statement made in the course of an identification parade or falling within section 27 or paragraphs 32(1)(a), (i) and (j) of the Evidence Act 1950.

- (5) Apabila mana-mana orang dipertuduh atas apa-apa kesalahan berhubung dengan—

When any person is charged with any offence in relation to—

(a) pembuatan; atau
the making; or

(b) kandungan,
the contents,

apa-apa pernyataan yang dibuat olehnya kepada seseorang pegawai penguat kuasa semasa sesuatu penyiasatan yang dibuat di bawah Akta ini, pernyataan itu boleh digunakan sebagai keterangan dalam kes pendakwaan.

of any statement made by him to an enforcement officer in the course of an investigation made under this Act, that statement may be used as evidence in the prosecution's case.

[Seksyen 36 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa barang yang disita semasa penyiasatan boleh dilucuthakkan oleh mahkamah pada akhir perbicaraan mana-mana orang yang dipertuduh atas suatu kesalahan di bawah Akta ini. Jika tiada pendakwaan, seksyen ini menyatakan tatacara bagi mahkamah untuk menentukan sama ada barang yang disita dilucuthakkan atau dilepaskan kepada orang yang berhak kepadanya]

Seksyen 36

Section 36

Pelucuthakan pengangkut, harta alih, dsb.

Forfeiture of conveyance, moveable property, etc.

- (1) Semua pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen, atau mana-mana organ manusia yang disita pada menjalankan apa-apa kuasa yang diberikan di bawah Akta ini boleh dilucuthakkan.
All conveyance, moveable property, book, record, report or document, or any human organ seized in the exercise of any power conferred under this Act are liable to forfeiture.

- (2) Mahkamah yang membicarakan mana-mana orang yang dituduh atas suatu kesalahan di bawah Akta ini boleh pada akhir perbicaraan itu, sama ada dia disabitkan atau tidak, memerintahkan supaya pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau mana-mana organ manusia yang disita daripada orang itu dilucuthakkan.

The Court trying any person accused of an offence under this Act may at the conclusion of the trial, whether he is convicted or not, order that the conveyance, moveable property, book, record, report or document or any human organ seized from that person be forfeited.

- (3) Jika tiada pendakwaan berkenaan dengan apa-apa kesalahan di bawah Akta ini—

Where there is no prosecution with regard to any offence under this Act—

(a) dalam hal organ manusia yang disita, organ manusia yang disita itu hendaklah disifatkan dilucuthakkan; dan
in the case of human organ seized, it shall be deemed to be forfeited; and

- (b) dalam hal pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen yang disita, pegawai penguat kuasa hendaklah menyampaikan suatu notis secara bertulis ke alamat terakhir yang diketahui orang yang daripadanya pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu disita.
in the case of the conveyance, moveable property, book, record, report or document seized, the enforcement officer shall serve a notice in writing to the last known address of the person from whom the conveyance, moveable property, book, record, report or document was seized.
- (4) Notis di bawah perenggan (3)(b) hendaklah menyatakan bahawa tiada pendakwaan berkenaan dengan pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu dan bahawa pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu akan dilucuthakkan apabila tamat tempoh satu bulan kalendar dari tarikh penyampaian notis melainkan jika suatu tuntutan dibuat oleh orang yang daripadanya pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu disita.
The notice in paragraph (3)(b) shall specify that there is no prosecution in respect of such conveyance, moveable property, book, record, report or document and that such conveyance, moveable property, book, record, report or document will be forfeited at the expiration of one calendar month from the date of service of the notice unless a claim is made by the person from whom the conveyance, moveable property, book, record, report or document was seized.
- (5) Apabila notis yang dikeluarkan di bawah perenggan (3)(b) diterima, mana-mana orang yang menegaskan bahawa dia adalah pemunya apa-apa pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen yang disita di bawah Akta ini yang tidak boleh dilucuthakkan boleh, secara sendiri atau melalui ejennya yang diberi kuasa secara bertulis olehnya, memberikan notis bertulis kepada pegawai penguat kuasa yang dalam milikannya pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu dipegang.
Upon receipt of the notice issued under paragraph (3)(b), any person asserting that he is the owner of any conveyance, moveable property, book, record, report or document seized under this Act which is not liable to forfeiture may, personally or by his agent authorized in writing by him, give written notice to the enforcement officer in whose possession the conveyance, moveable property, book, record, report or document is held.
- (6) Apabila suatu notis di bawah subseksyen (5) diterima, pegawai penguat kuasa yang membuat penyitaan hendaklah merujuk perkara itu kepada Mahkamah bagi penentuannya.
Upon receipt of a notice under subsection (5), the enforcement officer who made the seizure shall refer the matter to the Court for its determination.
- (7) Mahkamah yang kepadanya perkara itu dirujuk hendaklah mengeluarkan suatu saman menghendaki orang yang menegaskan bahawa dia ialah pemunya pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen dan orang yang daripadanya ia disita hadir ke hadapan Mahkamah itu, dan apabila mereka hadir atau ingkar untuk hadir, tetapi penyampaian saman dengan sewajarnya telah dibuktikan, Mahkamah hendaklah meneruskan pemeriksaan perkara itu, dan apabila terbukti bahawa pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu ialah hal perkara atau telah digunakan dalam pelakuan sesuatu kesalahan di bawah Akta ini, hendaklah memerintahkan supaya pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu dilucuthakkan atau boleh, semasa ketiadaan bukti sedemikian, memerintahkan pelepasan pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen itu kepada orang yang berhak kepadanya.
The Court to which the matter is referred shall issue a summons requiring the person asserting that he is the owner of the conveyance, moveable property, book, record, report or document and the person from whom it was seized to appear before the Court, and upon their appearance or default to appear, due service of the summons being proved, the Court shall proceed to the examination of the matter, and on proof that such conveyance, moveable property, book, record, report or document was the subject matter of or was used in the commission of an offence under this Act, shall order the conveyance, moveable property, book, record, report or document to be forfeited or may, in the absence of such proof, order the release of such conveyance, moveable property, book, record, report or document to the person entitled to it.

- (8) Mana-mana pengangkut, harta alih, buku, rekod, laporan atau dokumen atau mana-mana organ manusia yang dilucuthakkan atau disifatkan dilucuthakkan hendaklah dilupuskan mengikut apa-apa cara sebagaimana yang difikirkan patut oleh pegawai penguat kuasa.

Any conveyance, moveable property, book, record, report or document or any human organ forfeited or deemed to be forfeited shall be disposed of in any manner as the enforcement officer deems fit.

[Seksyen 37 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa kos memegang apa-apa barang yang disita di bawah Akta ini menjadi hutang sivil yang kena dibayar kepada Kerajaan oleh orang yang disita barang itu.]

Seksyen 37

Section 37

Kos memegang pengangkut, harta alih, dsb., yang disita

Cost of holding conveyance, moveable property, etc., seized

Jika apa-apa pengangkut, harta alih, rekod, laporan atau dokumen atau organ manusia yang disita di bawah Akta ini dipegang dalam jagaan pegawai penguat kuasa sementara menunggu penyelesaian apa-apa prosiding yang berkenaan dengan sesuatu kesalahan di bawah Akta ini, kos bagi memegang pengangkut, harta alih, rekod, laporan atau dokumen atau mana-mana organ manusia itu dalam jagaan hendaklah, sekiranya mana-mana orang didapati bersalah atas suatu kesalahan, menjadi hutang sivil yang kena dibayar kepada Kerajaan oleh orang itu dan hendaklah didapatkan dengan sewajarnya.

Where any conveyance, moveable property, record, report or document or human organ seized under this Act is held in the custody of the enforcement officer pending completion of any proceedings in respect of an offence under this Act, the cost of holding such conveyance, moveable property, record, report or document or any human organ in custody shall, in the event of any person being found guilty of an offence, be a civil debt due to the Government by such person and shall be recoverable accordingly.

[Seksyen 38 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa tiada kos atau ganti rugi yang berbangkit daripada penyitaan apa-apa barang pada menjalankan mana-mana kuasa di bawah Akta ini boleh didapatkan melainkan jika penyitaan itu dibuat tanpa sebab yang munasabah.]

Seksyen 38

Section 38

Tiada kos atau ganti rugi yang berbangkit daripada kemasukan, pengeledahan atau penyitaan boleh didapatkan

No costs or damages arising from entry, search or seizure to be recoverable

Tiada seorang pun, berkenaan dengan mana-mana kemasukan atau pengeledahan, atau penyitaan mana-mana pengangkut, harta alih, rekod, laporan atau dokumen atau mana-mana organ manusia, yang disita pada menjalankan apa-apa kuasa yang diberikan oleh Akta ini, berhak kepada kos kemasukan, pengeledahan atau penyitaan itu atau kepada apa-apa ganti rugi atau relief lain melainkan jika kemasukan, pengeledahan atau penyitaan itu dibuat tanpa sebab yang munasabah.

No person shall, in respect of any entry or search, or seizure of any conveyance, moveable property, record, report or document or any human organ seized in the exercise of any power conferred by this Act, be entitled to the costs of such entry, search, or seizure or to any damages or other relief unless such entry, search or seizure was made without reasonable cause.

[Seksyen 39 bertujuan untuk mengat, dan seksyen 40 adalah bertujuan memastikan orang yang mematuhi dalam Akta ini mempunyai pengetahuan yang mendasar tentang hak, fungsi, tugas, dan tanggungjawab.]

Seksyen 39 [KESALAHAN seksyen 39]

Section 39

Halangan

Obstruction

Mana-mana orang yang menghalang, merintang, mengganggu atau gagal untuk mematuhi permintaan yang sah seseorang pegawai penguat kuasa dalam melaksanakan fungsinya di bawah Akta ini melakukan suatu kesalahan.

Any person who obstructs, impedes, interferes or fails to comply with any lawful demand of an enforcement officer in the performance of his functions under this Act commits an offence.

[Seksyen 40 bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi kesalahan menzahirkan kepada mana-mana orang lain maklumat yang mungkin menjejaskan suatu penyiasatan di bawah Akta ini.]

Seksyen 40 [KESALAHAN seksyen 40(1) (a), (b)]

Section 40

Pemberian maklumat

Tipping-off

(1) Mana-mana orang yang—

Any person who—

(a) mengetahui atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mengesyaki bahawa seseorang pegawai penguat kuasa sedang bertindak, atau bercadang untuk bertindak, berkaitan dengan suatu penyiasatan yang sedang, atau akan, dijalankan di bawah atau bagi maksud Akta ini dan menzahirkan kepada mana-mana orang lain maklumat atau apa-apa perkara lain yang mungkin akan menjejaskan penyiasatan itu atau penyiasatan yang dicadangkan itu; atau
knows or has reasonable grounds to suspect that an enforcement officer is acting, or is proposing to act, in connection with an investigation which is being, or is about to be, conducted under or for the purposes of this Act and discloses to any other person information or any other matter which is likely to prejudice that investigation or proposed investigation; or

(b) mengetahui atau mempunyai alasan yang munasabah untuk mengesyaki bahawa suatu penzahiran telah dibuat kepada seorang pegawai penguat kuasa di bawah Akta ini dan menzahirkan kepada mana-mana orang lain maklumat atau mana-mana perkara lain yang mungkin menjejaskan apa-apa penyiasatan yang mungkin dijalankan berikutan dengan penzahiran itu, melakukan suatu kesalahan.
knows or has reasonable grounds to suspect that a disclosure has been made to an enforcement officer under this Act and discloses to any other person information or any other matter which is likely to prejudice any investigation which might be conducted following the disclosure, commits an offence.

(2) Tiada apa-apa jua dalam subseksyen (1) menjadikan suatu kesalahan bagi seseorang peguam bela dan peguam cara atau pekerjaannya untuk menzahirkan apa-apa maklumat atau perkara lain—

Nothing in subsection (1) makes it an offence for an advocate and solicitor or his employee to disclose any information or other matter—

- (a) kepada kliennya atau wakil kliennya berkaitan dengan pemberian nasihat kepada klien itu semasa dan bagi maksud khidmat profesional peguam bela dan peguam cara itu; atau
to his client or the client's representative in connection with the giving of advice to the client in the course and for the purpose of the professional employment of the advocate and solicitor; or
 - (b) kepada mana-mana orang dalam menjangkakan, atau berkaitan dengan dan bagi maksud, apa-apa prosiding undang-undang.
to any person in contemplation of, or in connection with and for the purpose of, any legal proceedings.
- (3) Subseksyen (2) tidaklah terpakai berhubung dengan apa-apa maklumat atau perkara lain yang dizahirkan dengan tujuan untuk melaksanakan apa-apa maksud yang menyalahi undang-undang.
Subsection (2) does not apply in relation to any information or other matter which is disclosed with a view to furthering any illegal purpose.
- (4) Dalam prosiding terhadap seseorang bagi suatu kesalahan di bawah seksyen ini, adalah suatu pembelaan untuk membuktikan bahawa—
In a proceedings against a person for an offence under this section, it is a defence to prove that—
- (a) dia tidak mengetahui atau mengesyaki bahawa penzahiran yang dibuat di bawah perenggan (1)(b) berkemungkinan menjejaskan penyiasatan itu; atau
he did not know or suspect that the disclosure made under paragraph (1)(b) was likely to prejudice the investigation; or
 - (b) dia mempunyai kuasa sah atau alasan munasabah untuk membuat penzahiran itu.
he had lawful authority or reasonable excuse for making the disclosure.

[Seksyen 41 bertujuan untuk memperintukkan bahawa tiada pendakwaan bagi suatu kesalahan di bawah Akta ini boleh dimulakan tanpa keizinan bertulis Pendakwa Raya]

Seksyen 41 **Section 41**

Pemulaan pendakwaan *Institution of prosecution*

Tiada pendakwaan bagi suatu kesalahan di bawah Akta ini boleh dimulakan kecuali oleh atau dengan keizinan bertulis Pendakwa Raya.

No prosecution for an offence under this Act shall be instituted except by or with the written consent of the Public Prosecutor.

BAHAGIAN V
PART V

JAGAAN DAN PERLINDUNGAN ORANG YANG DIPERDAGANGKAN
CARE AND PROTECTION OF TRAFFICKED PERSONS

Seksyen 41A
Section 41A

Ketidakpakaian
Non-application

Bahagian ini tidak terpakai bagi migran yang diseludup melainkan jika migran yang diseludup itu ialah seorang yang diperdagangkan.

This Part shall not apply to a smuggled migrant unless such smuggled migrant is a trafficked person.

(Seksyen 42 bertujuan untuk memberi Menteri kuasa untuk mengisytiharkan mana-mana rumah, bangunan atau tempat sebagai tempat perlindungan bagi jagaan dan perlindungan orang yang diperdagangkan. Menteri juga boleh mengarahkan pengasingan kategori berlainan orang yang diperdagangkan)

Seksyen 42
Section 42

Tempat perlindungan
Place of refuge

- (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, mengisytiharkan mana-mana rumah, bangunan atau tempat, atau mana-mana bahagian rumah, bangunan atau tempat itu, Menjadi tempat perlindungan bagi jagaan dan perlindungan orang yang diperdagangkan dan boleh, dengan cara yang sama, mengisytiharkan bahawa tempat perlindungan itu terhenti menjadi suatu tempat perlindungan.
The Minister may, by notification in the Gazette, declare any house, building or place, or any part thereof, to be a place of refuge for the care and protection of trafficked persons and may, in like manner, declare that such place of refuge ceases to be a place of refuge.
- (2) Menteri boleh, dari semasa ke semasa, mengarahkan pengasingan kategori berlainan orang yang diperdagangkan, antara lain, mengikut umur dan jantina sama ada di tempat perlindungan yang sama atau di tempat perlindungan yang berlainan.
The Minister may, from time to time, direct the separation of different categories of trafficked persons, among others, according to age and gender either at the same place of refuge or at different places of refuge.

(Seluruh kuasa yang diberikan kepada pegawai di bawah Akta ini hendaklah dijalankan Pegawai Pelindungan yang telah ditunjuk oleh Menteri dan mana-mana pegawai awam lain yang ditunjuk oleh Menteri untuk menjalankan kuasa dan melaksanakan kewajipan seorang Pegawai Pelindungan di bawah Akta ini tertakluk kepada apa-apa syarat sebagaimana yang dinyatakan dalam pemberitahuan itu.)

Seksyen 43

Section 43

Pelantikan Pegawai Pelindung

Appointment of Protection Officers

- (1) Menteri, selepas berunding dengan Menteri yang dipertanggungjawabkan dengan tanggungjawab bagi pembangunan wanita, keluarga dan masyarakat boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, melantik apa-apa bilangan Pegawai Kebajikan Masyarakat atau mana-mana pegawai awam lain untuk menjalankan kuasa dan melaksanakan kewajipan seorang Pegawai Pelindung di bawah Akta ini tertakluk kepada apa-apa syarat sebagaimana yang dinyatakan dalam pemberitahuan itu.
The Minister, after consultation with the Minister charged with the responsibility for women, family and community development may, by notification in the Gazette, appoint such number of Social Welfare Officers or any other public officers to exercise the powers and perform the duties of a Protection Officer under this Act subject to any condition as may be specified in the notification.
- (2) Pegawai Pelindung hendaklah—
The Protection Officer shall-
 - (a) mempunyai kawalan ke atas dan tanggungjawab bagi jagaan dan perlindungan orang yang diperdagangkan di tempat perlindungan;
have control over and responsibility for the care and protection of the trafficked person at the place of refuge;
 - (b) menjalankan siasatan dan menyebabkan supaya disediakan laporan mengenai orang yang diperdagangkan sebagaimana yang dikehendaki di bawah Akta ini;
carry out an enquiry and cause to be prepared a report of the trafficked person as required under this Act;
 - (c) mempunyai kuasa untuk mengawasi orang yang diperdagangkan apabila diperintahkan oleh Majistret atau diarahkan oleh Menteri; dan
have the power to supervise the trafficked person upon order by the Magistrate or direction by the Minister; and
 - (d) mempunyai apa-apa kuasa, kewajipan dan fungsi lain sebagaimana yang ditetapkan oleh Menteri.
have such other powers, duties and functions as the Minister may prescribe.

- (2) Jika pada masa diambil ke dalam jagaan sementara, orang itu adalah pesakit di dalam hospital, pegawai penguat kuasa boleh meninggalkan orang itu di hospital itu.

If at the time of being taken into temporary custody, the person is a patient in a hospital, the enforcement officer may leave that person in the hospital.

[Seksyen 46 bertujuan untuk menetapkan jawatankuasa bagi keamatan pegawai perubatan apabila mana-mana orang dibawa di bawah peraturan di bawah seksyen 45.]

Seksyen 46

Section 46

Pemeriksaan dan rawatan perubatan

Medical examination and treatment

Seseorang pegawai perubatan yang di hadapannya seseorang dibawa di bawah seksyen 45—

A medical officer before whom a person is presented under section 45—

- (a) hendaklah menjalankan atau menyebabkan dijalankan suatu pemeriksaan ke atas orang itu;
shall conduct or cause to be conducted an examination of the person;
- (b) boleh dalam memeriksa orang itu dan jika dibenarkan oleh pegawai penguat kuasa, menjalankan atau menyebabkan dijalankan apa-apa tatacara dan ujian sebagaimana yang perlu untuk mendiagnosis keadaan orang itu; atau
may in examining the person and if so authorised by an enforcement officer, administer or cause to be administered such procedures and tests as may be necessary to diagnose the person's condition; or
- (c) boleh memberikan atau menyebabkan diberikan apa-apa rawatan sebagaimana yang dirasakannya perlu hasil daripada diagnosis itu.
may provide or cause to be provided such treatment as he considers necessary as a result of the diagnosis.

[Seksyen 47 bertujuan untuk memberikan kuasa kepada pegawai penguat kuasa untuk membenarkan kemasukan ke hospital mana-mana kanak-kanak yang diambil ke dalam jagaan sementara.]

Seksyen 47

Section 47

Kebenaran untuk dimasukkan ke hospital

Authorization for hospitalization

Jika seseorang yang diambil ke dalam jagaan sementara di bawah subseksyen 44(1) ialah seorang kanak-kanak dan pegawai perubatan yang memeriksa orang itu berpendapat bahawa kemasukannya ke hospital adalah perlu bagi maksud jagaan atau rawatan perubatan, seseorang pegawai penguat kuasa boleh membenarkan orang itu untuk dimasukkan ke hospital.

Where a person taken into temporary custody under subsection 44(1) is a child and the medical officer who examines him is of the opinion that his hospitalization is necessary for the purpose of medical care or treatment, an enforcement officer may authorise that person to be hospitalised.

[Seksyen 48 bertujuan untuk menetapkan bahawa pegawai penguat kuasa yang bertanggungjawab bagi keselamatan dan perlindungan orang yang diambil ke dalam jagaan sementara hendaklah mempunyai kawalan ke atas orang itu.]

Seksyen 48

Section 48

Kawalan ke atas orang yang dimasukkan ke hospital

Control over hospitalised person

Jika seseorang yang diambil ke dalam jagaan sementara di bawah subseksyen 44(1) dimasukkan ke hospital, pegawai penguat kuasa hendaklah mempunyai kawalan ke atas, dan tanggungjawab bagi keselamatan dan perlindungan orang itu.

Where the person taken into temporary custody under subsection 44(1) is hospitalised, the enforcement officer shall have control over, and responsibility for, the security and protection of that person.

[Seksyen 49 bertujuan untuk menetapkan bahawa seseorang yang diambil ke dalam jagaan sementara dan dibawa kepada pegawai perubatan bagi pemeriksaan perubatan hendaklah dikemukakan ke hadapan Majistret dalam masa dua puluh empat jam apabila selesainya pemeriksaan atau rawatan, atau dimasukkan ke hospital, mengikut mana-mana yang berkenaan.]

Seksyen 49

Section 49

Langkah yang perlu diambil selepas pemeriksaan atau rawatan perubatan

Steps to be taken after medical examination or treatment

- (1) Seseorang yang diambil ke dalam jagaan sementara di bawah subseksyen 44(1) dan diperiksa dari segi perubatan di bawah seksyen 46 hendaklah dibawa ke hadapan Majistret dalam masa dua puluh empat jam—

A person who is taken into temporary custody under subsection 44(1) and is medically examined under section 46 shall be produced before a Magistrate within twenty-four hours—

- (a) apabila selesai pemeriksaan atau rawatan itu; atau
of the completion of such examination or treatment; or
- (b) jika orang itu dimasukkan ke hospital, apabila dibenarkan keluar dari hospital.
if the person is hospitalised, on his discharge from the hospital.

- (2) Jika adalah tidak mungkin untuk membawa orang itu ke hadapan Majistret dalam masa yang dinyatakan dalam subseksyen (1), orang itu hendaklah ditempatkan di tempat perlindungan sehingga suatu masa orang itu boleh dibawa ke hadapan Majistret.

If it is not possible to bring that person before a Magistrate within the time specified in subsection (1), that person shall be placed in a place of refuge until such time as he can be brought before a Magistrate.

(Seksyen 50 memberikan jaminan bahawa pegawai penguat kuasa dan pegawai perubatan yang memeriksa atau merawat seseorang individu dalam keadaan jagaan sementara di bawah subseksyen 44(1) tidak akan bertanggungjawab secara undang-undang atas tindakan mereka)

Seksyen 50

Section 50

Tiada liabiliti ditanggung kerana memberikan kebenaran

No liability incurred for giving authorization

(1) Jika seseorang yang diperiksa atau dirawat di bawah Bahagian ini—

If a person is examined or treated under this Part—

- (a) pegawai penguat kuasa yang membenarkan pemeriksaan atau rawatan itu;
the enforcement officer who authorises such examination or treatment;
- (b) pegawai perubatan yang memeriksa atau merawat orang itu; dan
the medical officer who examines or treats the person; and
- (c) semua orang yang bertindak dalam membantu pegawai perubatan itu,
all persons acting in aid of the medical officer,

tidaklah menanggung apa-apa liabiliti di sisi undang-undang hanya oleh sebab seseorang telah diperiksa atau dirawat menurut Bahagian ini.

shall not incur any liability at law by reason only that a person is examined or treated pursuant to this Part.

(2) Tiada apa-apa jua yang terkandung dalam subseksyen (1) melepaskan seseorang pegawai perubatan daripada liabiliti berkenaan dengan pemeriksaan atau rawatan orang yang diambil ke dalam jagaan sementara di bawah subseksyen 44(1), yang liabilitinya itu dia akan tertakluk sekiranya pemeriksaan atau rawatan itu dijalankan atau diberikan dengan keizinan ibu atau bapa atau penjaga orang itu atau orang yang mempunyai kuasa untuk mengizinkan pemeriksaan atau rawatan itu.

Nothing contained in subsection (1) relieves a medical officer from liability in respect of the examination or treatment of the person taken into temporary custody under subsection 44(1) which liability he would have been subject to had the examination or treatment been carried out or administered with the consent of the parent or guardian of the person or person having authority to consent to the examination or treatment.

- (i) dalam hal orang yang diperdagangkan ialah seorang warganegara atau pemastautin tetap Malaysia, memerintahkan orang yang diperdagangkan itu ditempatkan di tempat perlindungan selama tempoh tidak melebihi dua tahun dari tarikh perintah itu; atau
in the case of a trafficked person who is a citizen or permanent resident of Malaysia, ordering that such trafficked person be placed in a place of refuge for a period not exceeding two years from the date of the order; or
 - (ii) dalam hal orang yang diperdagangkan ialah seorang warganegara asing, memerintahkan orang yang diperdagangkan itu ditempatkan di tempat perlindungan selama tempoh tidak melebihi tiga bulan dari tarikh perintah itu, dan selepas itu melepaskannya kepada pegawai imigresen untuk tindakan yang perlu mengikut peruntukan Akta Imigresen 1959/63;
in the case of a trafficked person who is a foreign national, ordering that such trafficked person be placed in a place of refuge for a period not exceeding three months from the date of the order, and thereafter to release him to an immigration officer for necessary action in accordance with the provisions of the Immigration Act 1959/63;
- (b) bukan orang yang diperdagangkan, Majistret boleh—
is not a trafficked person, the Magistrate may—
- (i) dalam hal seorang warganegara atau pemastautin tetap Malaysia, memerintahkan orang itu dilepaskan; atau
in the case of a person who is a citizen or permanent resident of Malaysia, order that person to be released; or
 - (ii) dalam hal seorang warganegara asing, memerintahkan orang itu dilepaskan kepada pegawai imigresen untuk tindakan yang perlu mengikut peruntukan Akta Imigresen 1959/63.
in the case of a person who is a foreign national, order that person to be released to an immigration officer for necessary action in accordance with the provisions of the Immigration Act 1959/63.
- (4) Majistret boleh pada bila-bila masa, atas permohonan pegawai penguat kuasa atau Pegawai Pelindung, mengikut mana-mana yang berkenaan, melanjutkan atau membatalkan Perintah Perlindungan yang dibuat di bawah seksyen ini.
The Magistrate may at any time, on the application of an enforcement officer or a Protection Officer, as the case may be, extend or revoke the Protection Order made under this section.
- (5) Walau apa pun subseksyen (4), jika orang yang diperdagangkan itu ialah seorang warganegara asing, suatu pelanjutan Perintah Perlindungan boleh diberikan hanya bagi maksud menyelesaikan perakaman keterangan di bawah seksyen 52 atau bagi apa-apa keadaan luar biasa sebagaimana yang ditentukan oleh Majistret itu.
Notwithstanding subsection (4), where the trafficked person is a foreign national, an extension of the Protection Order may be granted only for the purpose of completing the recording of his evidence under section 52 or for any exceptional circumstances as determined by the Magistrate.
- (6) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh menjejaskan apa-apa pendakwaan sesuatu perbuatan pemerdagangan orang di bawah Akta ini.
Nothing in this section shall prejudice any prosecution of an act of trafficking in persons under this Act.

[Seksyen 52 bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi merakaman keterangan bersumpah orang yang diperdagangkan ke hadapan Majistret, jika pendakwaan jenayah telah dimulakan terhadap mana-mana orang bagi kesalahan di bawah Akta ini, dan keterangan itu hendaklah boleh diterima di mahkamah. Majistret hendaklah menyelesaikan merakaman keterangan orang yang diperdagangkan dalam masa tujuh hari dari tarikh pengemukaan orang yang diperdagangkan itu ke hadapannya]

Seksyen 52
Section 52

Perakaman keterangan orang yang diperdagangkan
Recording of evidence of trafficked person

- (1) Pada bila-bila masa semasa tempoh Perintah Perlindungan dibuat di bawah subperenggan 51(3)(a)(ii), jika pendakwaan jenayah telah dimulakan terhadap mana-mana orang bagi suatu kesalahan di bawah Akta ini, Pendakwa Raya boleh membuat permohonan lisan bagi pengemukaan orang yang diperdagangkan itu ke hadapan Mahkamah Sesyen yang pendakwaan jenayah telah dimulakan bagi maksud merakamkan keterangan bersumpah orang yang diperdagangkan itu.
At any time during the period of the Protection Order made under subparagraph 51(3)(a)(ii), where a criminal prosecution has been instituted against any person for an offence under this Act, the Public Prosecutor may make an oral application for the production of the trafficked person before a Sessions Court before which the criminal prosecution has been instituted for the purpose of recording that trafficked person's evidence on oath.
- (2) Hakim Mahkamah Sesyen boleh, atas permohonan itu, mengeluarkan saman atau perintah yang ditujukan kepada orang yang bertanggungjawab ke atas tempat perlindungan di mana orang yang diperdagangkan itu ditempatkan, menghendakinya untuk mengemukakan orang yang diperdagangkan itu pada masa dan di tempat yang dinyatakan dalam saman atau perintah itu.
The Sessions Court Judge may, upon such application, issue a summons or order directed to the person in charge of the place of refuge where such trafficked person is placed, requiring him to produce the trafficked person at the time and place specified in the summons or order.
- (3) Hakim Mahkamah Sesyen hendaklah merakamkan keterangan orang yang diperdagangkan itu dan menyelesaikan merakaman itu dalam masa tujuh hari dari tarikh pengemukaan orang yang diperdagangkan itu ke hadapannya.
The Sessions Court Judge shall record the evidence of the trafficked person and complete such recording within seven days from the date of the production of that trafficked person before him.
- (4) Semasa merakaman keterangan orang yang diperdagangkan itu, dia hendaklah diperiksa mengikut peruntukan Akta Keterangan 1950.
In the course of the recording of evidence of the trafficked person, he shall be examined in accordance with the provisions of the Evidence Act 1950.
- (5) Hakim Mahkamah Sesyen hendaklah menyebabkan keterangan yang diambil dijadikan dalam bentuk bertulis dan, pada akhir tulisan itu, hendaklah menandatangani keterangan itu.
The Sessions Court Judge shall cause the evidence taken by him to be reduced into writing and, at the end of that writing, shall sign the same.
- (6) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam Akta ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain yang berlawanan, keterangan yang dirakam di bawah seksyen ini hendaklah boleh diterima sebagai keterangan dalam mana-mana prosiding di bawah Akta ini dan berat yang diletakkan pada keterangan itu hendaklah sama sebagaimana seorang saksi yang hadir dan memberi keterangan dalam suatu prosiding.
Notwithstanding anything contained in this Act or any other written laws to the contrary, the evidence recorded under this section shall be admissible in evidence in any proceedings under this Act and the

weight to be attached to such evidence shall be the same as that of a witness who appears and gives evidence in the course of a proceeding.

(Seksyen 53 bertulis dalam bahasa Inggeris dalam Akta ini, dan bahasa Melayu yang tertera dalam seksyen ini merupakan terjemahan yang mengikat dan mempunyai kekuatan yang sama dengan bahasa Inggeris yang tertera dalam seksyen ini.)

Seksyen 53

Section 53

Permohonan oleh ibu atau bapa, penjaga atau saudara

Application by parent, guardian or relative

- (1) Jika orang yang diperdagangkan yang ditempatkan di tempat perlindungan ialah seorang warganegara atau pemastautin tetap Malaysia, ibu atau bapa, penjaga atau saudara orang itu boleh, pada bila-bila masa, membuat suatu permohonan kepada Mahkamah Majistret untuk meletakkan orang itu ke dalam jagaan ibu atau bapa, penjaga atau saudara orang itu.

Where a trafficked person placed in a place of refuge is a citizen or permanent resident of Malaysia, the parent, guardian or relative of that person may, at any time, make an application to the Magistrate's Court to commit that person into the custody of the parent, guardian or relative.

- (2) Ibu atau bapa, penjaga atau saudara orang yang diperdagangkan itu hendaklah menyerahkan satu salinan permohonan itu kepada Pegawai Pelindung.

The parent, guardian or relative of the trafficked person shall serve a copy of the application to the Protection Officer.

- (3) Apabila menerima permohonan di bawah subseksyen (2), Pegawai Pelindung hendaklah menyebabkan suatu laporan disediakan berhubung dengan—

Upon receipt of an application under subsection (2), the Protection Officer shall cause a report to be prepared in relation to -

- (a) orang yang diperdagangkan itu;
the trafficked person;
- (b) status apa-apa penyiasatan atau pendakwaan bagi apa-apa kesalahan di bawah Akta ini yang berhubung dengan orang yang diperdagangkan itu;
the status of any investigation or prosecution for any offence under this Act in relation to the trafficked person;
- (c) latar belakang orang yang diperdagangkan itu, ibu atau bapa, penjaga atau saudaranya; atau
the background of the trafficked person, his parent, guardian or relative; or
- (c) apa-apa perkara lain sebagaimana yang Pegawai Pelindung fikirkan berkaitan,
any other matter as the Protection Officer deems relevant,

untuk membolehkan Majistret menentukan permohonan demi kepentingan terbaik orang yang diperdagangkan itu.

to enable the Magistrate to determine the application in the best interest of the trafficked person.

- (4) Majistret hendaklah, apabila menerima permohonan itu, menetapkan tarikh untuk mendengar permohonan itu dan hendaklah dengan notis bertulis, memaklumkan ibu atau bapa, penjaga atau saudara orang yang diperdagangkan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, Pegawai Pelindung atau orang

[Seksyen 60 bertujuan untuk membolehkan pegawai penguat kuasa bagi sesuatu undang-undang bertulis yang mana mana yang berkenaan, hendaklah diterima sebagai keterangan dalam mana-mana prosiding di bawah Akta ini, walaupun apa pun apa-apa jua yang berlawanan dalam mana-mana undang-undang bertulis.]

Seksyen 60

Section 60

Kebolehterimaan keterangan dokumentar

Admissibility of documentary evidence

Jika mana-mana pegawai penguat kuasa telah memperoleh apa-apa dokumen atau keterangan lain dalam menjalankan kuasanya di bawah Akta ini, dokumen atau salinan dokumen itu atau keterangan lain, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah diterima sebagai keterangan dalam mana-mana prosiding di bawah Akta ini, walau apa pun apa-apa jua yang berlawanan dalam mana-mana undang-undang bertulis.

Where any enforcement officer has obtained any document or other evidence in exercise of his powers under this Act, such document or copy of the document or other evidence, as the case may be, shall be admissible in evidence in any proceedings under this Act, notwithstanding anything to the contrary in any written laws.

[Seksyen 61 bertujuan untuk mengadakan peraturan bagi terjemahan dokumen dalam bahasa selain bahasa kebangsaan atau bahasa Inggeris hendaklah boleh diterima dalam mana-mana prosiding.]

Seksyen 61

Section 61

Kebolehterimaan terjemahan dokumen

Admissibility of translation of documents

- (1) Jika apa-apa dokumen yang hendak digunakan dalam mana-mana prosiding terhadap mana-mana orang bagi sesuatu kesalahan di bawah Akta ini dalam suatu bahasa selain bahasa kebangsaan atau bahasa Inggeris, terjemahan dokumen itu ke dalam bahasa kebangsaan atau bahasa Inggeris hendaklah diterima sebagai keterangan jika terjemahan itu disertakan dengan perakuan orang yang menterjemahkan dokumen itu yang menyatakan bahawa terjemahan itu ialah terjemahan yang tepat, benar dan betul dan terjemahan itu telah dibuat oleh orang itu atas kehendak mana-mana pegawai penguat kuasa.

Where any document which is to be used in any proceeding against any person for an offence under this Act is in a language other than the national language or English language, a translation of such document into the national language or English language shall be admissible in evidence where the translation is accompanied by a certificate of the person who translated the document setting out that it is an accurate, faithful and true translation and the translation had been done by such person at the instance of any enforcement officer.

- (2) Subseksyen (1) hendaklah terpakai bagi sesuatu dokumen yang diterjemahkan, tidak kira sama ada dokumen itu telah dibuat di dalam atau di luar Malaysia, atau sama ada terjemahan itu telah dibuat di dalam atau di luar Malaysia, atau sama ada milikan dokumen itu telah diperoleh oleh mana-mana pegawai penguat kuasa di dalam atau di luar Malaysia.

Subsection (1) shall apply to a document which is translated, regardless of whether the document was made in or outside Malaysia, or whether the translation was done in or outside Malaysia, or whether possession of such document was obtained by any enforcement officer in or outside Malaysia.

Seksyen 61A

Section 61A

Kebolehterimaan deposisi orang yang diperdagangkan atau migran yang diseludup yang tidak dapat dikesan

Admissibility of deposition of trafficked person or smuggled migrant who cannot be found

- (1) Walau apa jua pun yang terdandung dalam Akta ini dan mana-mana undang-undang berakuis yang berlawanan, tidak adalah mana-mana prosiding bagi suatu kesalahan di bawah Akta ini berkenaan mana-mana orang yang berkenaan dengannya suatu perintah penempatan dari Malaysia telah dibuat oleh Ketua Pengarah di bawah seksyen 32 atau 33 atau subseksyen 56(2) Akta Imigresen 1959/61 dikehendaki oleh mahkamah, maka apa-apa deposisi yang bertubenggan dengan hal perkara prosiding ini yang dibuat oleh orang itu—

Notwithstanding anything contained in this Act and any written law to the contrary, where no proceedings for an offence under this Act in respect of any person in respect of whom an order of removal from Malaysia has been made by the Director General under section 32 or 33 or subsection 56(2) of the Immigration Act 1959/61 is required by the court, there shall be admissible in evidence before that court any deposition relating to the subject matter of that proceeding made by that person—

(a) di Malaysia di hadapan Hakim Mahkamah Sesyen atau Majistret dalam kehadiran atau ketidakhadiran orang yang dipertuduh dengan kesalahan itu; atau
in Malaysia before a Sessions Court Judge or a Magistrate in the presence or absence of the person charged with the offence; or

(b) di luar Malaysia di hadapan pegawai konsular atau pegawai kehakiman negara asing dalam kehadiran atau ketidakhadiran orang yang dipertuduh dengan kesalahan itu, hendaklah menjadi keterangan boleh diterima di hadapan mahkamah itu dan apa-apa deposisi sedemikian hendaklah, tanpa bukti lanjut, diterima sebagai keterangan *prima facie* mengenai apa-apa fakta yang dinyatakan dalam deposisi itu.

outside Malaysia before a consular officer or a judicial officer of a foreign country in the presence or absence of the person charged with the offence and any such deposition shall, without further proof, be admitted as prima facie evidence of any fact stated in the deposition.

- (2) Mana-mana pihak dalam mana-mana prosiding tidak perlu untuk membuktikan tandatangan atau sifat rasmi Hakim Mahkamah Sesyen, Majistret, pegawai konsular atau pegawai kehakiman yang di hadapannya deposisi di bawah subseksyen (1) itu dibuat.

It shall not be necessary for any party in any proceeding to prove the signature or official character of the Sessions Court Judge, Magistrate, consular officer or judicial officer before whom the deposition under subsection (1) was made.

- (3) Bagi maksud seksyen ini, sebutan mengenai—

For the purposes of this section, a reference to—

(a) suatu “deposisi” termasuklah apa-apa pernyataan bertulis yang dibuat atas sumpah, dan
a “deposition” includes any written statement made upon oath; and

(b) suatu “sumpah” termasuklah suatu ikrar atauakuan dalam hal orang yang dibenarkan oleh undang-undang untuk membuat ikrar atauakuan sebagai ganti membuat sumpah.
an “oath” includes an affirmation or declaration in the case of persons allowed by law to affirm or declare instead of swear.

- (4) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh menjejaskan apa-apa deposisi lain diterima sebagai keterangan.

Nothing in this section shall prejudice the admission as evidence of any other depositions.

[Seksyen 62 bertujuan untuk memperincikan bahawa tiada prosiding mahkamah atau tindakan boleh dijaja manakala prosiding mahkamah atau tindakan boleh dijalankan oleh pegawai penguat kuasa atau Pegawai Pelindung, dan bahawa prosiding mahkamah atau tindakan boleh dijalankan oleh pegawai penguat kuasa atau Pegawai Pelindung, atau oleh orang lain yang bertindak menurut arahan atau perintah bertulis, arahan atau benda lain yang dikeluarkan di bawah Akta ini jika perbuatan atau pernyataan itu dilakukan atau dibuat, atau ditinggalkan daripada dilakukan atau dibuat, dengan suci hati.]

Seksyen 62

Section 62

Tanggung rugi

Indemnity

Tiada tindakan, guaman, pendakwaan atau prosiding lain boleh diambil atau dibawa, dimulakan, atau dikekalkan dalam mana-mana mahkamah atau di hadapan mana-mana pihak berkuasa yang lain terhadap—
No action, suit, prosecution or other proceedings shall lie or be brought, instituted, or maintained in any court or before any other authority against-

- (a) mana-mana pegawai penguat kuasa;
any enforcement officer;
- (b) mana-mana Pegawai Pelindung; atau
any Protection Officer; or
- (c) mana-mana orang yang bertindak menurut undang-undang dalam mematuhi apa-apa arahan atau perintah seseorang pegawai penguat kuasa atau Pegawai Pelindung,
any person lawfully acting in compliance with any direction or order of an enforcement officer or a Protection Officer;

bagi atau oleh sebab, atau berkenaan dengan, apa-apa perbuatan yang dilakukan atau pernyataan yang dibuat atau ditinggalkan daripada dilakukan atau dibuat, atau yang berupa sebagai dilakukan atau dibuat atau ditinggalkan daripada dilakukan atau dibuat, menurut atau dalam melaksanakan, atau yang diniatkan menurut atau untuk melaksanakan, Akta ini atau mana-mana perintah bertulis, arahan atau benda lain yang dikeluarkan di bawah Akta ini jika perbuatan atau pernyataan itu dilakukan atau dibuat, atau ditinggalkan daripada dilakukan atau dibuat, dengan suci hati.

for or on account of, or in respect of, any act done or statement made or omitted to be done or made, or purporting to be done or made or omitted to be done or made, in pursuance of or in execution of, or intended pursuance of or execution of, this Act or any order in writing, direction or other thing issued under this Act if such act or statement was done or made, or was omitted to be done or made, in good faith.

[Seksyen 63 bertujuan untuk memperintukkan suatu penalti am bagi kesalahan-kesalahan yang tiada penalti diperintukkan dengan nyata]

Seksyen 63 [PENALTI AM seksyen 63(1), (2)(a), (b)]

Section 63

Penalti am dan penalti lebih berat

General and enhanced penalties.

- (1) Mana-mana orang yang melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini yang baginya tiada penalti diperintukkan dengan nyata boleh, apabila disabitkan, didenda tidak melebihi satu ratus lima puluh ribu ringgit atau pemenjaraan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun atau kedua-duanya.
Any person who commits an offence under this Act for which no penalty is expressly provided shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding one hundred and fifty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding three years or to both.

(2) Jika seseorang disabitkan di bawah Seksyen 15A, 15B atau 15C, dia hendaklah dikenakan penalti tambahan apabila disabitkan dengan kesalahan yang berkaitan dengan seksyen 15A, 15B atau 15C.

Where an offence under this Act is committed by a body corporate, the body corporate shall be punished.

(a) jika suatu denda ditentukan di bawah seksyen yang berkaitan, dikenakan denda yang tidak kurang daripada tiga kali denda maksimum yang ditentukan; dan

where a fine is specified under the relevant section, be liable to a fine of not less than three times the maximum fine specified;

(b) jika tiada denda ditentukan

where no fine is specified:

(i) berhubung dengan seksyen 15A dan 15C, dikenakan denda minimum sebanyak lima juta ringgit; dan

in relation to sections 15A and 15C, shall be liable to a minimum fine of five million ringgit; and

(ii) dalam apa-apa hal lain, dikenakan denda minimum sebanyak satu juta ringgit.

in any other case, shall be liable to a minimum fine of one million ringgit.

(3) Jika, selepas disabitkan atas apa-apa kesalahan di bawah Akta ini, seseorang itu kemudiannya melakukan suatu lagi kesalahan di bawah Akta ini, dia hendaklah, apabila disabitkan, bagi kesalahan yang kemudiannya, dihukum dengan penalti yang lebih berat yang hendaklah tidak kurang daripada penalti yang telah dikenakan ke atasnya untuk kesalahan yang terdahulu.

Where, after having been convicted of an offence under this Act, a person subsequently commits another offence under this Act, he shall, on conviction, for that subsequent offence, be punished with an enhanced penalty which shall not be less than the penalty that had been imposed on him for the earlier offence.

(4) Jika suatu kesalahan di bawah Akta ini telah dilakukan oleh seseorang yang telah dibuktikan di mahkamah bahawa dia telah bertindak bersesama dengan seorang atau lebih daripada seorang lain semasa melakukan kesalahan itu, orang itu hendaklah, apabila disabitkan, dihukum dengan penalti yang lebih berat yang hendaklah merupakan suatu penalti yang lebih keras daripada penalti yang boleh dikenakan ke atasnya jika dia bertindak seorang diri.

Where an offence under this Act has been committed by a person who has been proved to the court to have acted jointly with one or more persons in the commission of the offence, the person shall, on conviction, be punished with an enhanced penalty which shall be a more severe penalty than that which would have been imposed on him if he had acted individually.

[Seksyen 64 bertujuan untuk menyalahkan pemerdagangan manusia, setiausaha atau pegawai lain yang seumpamanya yang bertindak dalam kapasiti sedemikian, atau yang berpuja sebagai bertindak dalam mana-mana kapasiti sedemikian, atau telah dalam apa-apa cara bertanggungjawab bagi pengurusan apa-apa hal ehwal pertubuhan perbadanan itu, atau yang membantu dalam pengurusan sedemikian, juga melakukan kesalahan itu melainkan jika dia membuktikan bahawa kesalahan itu telah dilakukan tanpa pengetahuan, persetujuan atau pembiarannya, dan bahawa dia telah menjalankan segala usaha yang wajar untuk mencegah pelaksanaan kesalahan itu sebagaimana yang dia patut jalankan, dengan mengambil kira jenis fungsinya dalam kapasiti itu dan segala hal keadaan.

Seksyen 64

Section 64

Kesalahan oleh pertubuhan perbadanan

Offence by body corporate

Jika apa-apa kesalahan terhadap mana-mana peruntukan Akta ini telah dilakukan oleh suatu pertubuhan perbadanan, mana-mana orang yang pada masa pelaksanaan kesalahan itu ialah seorang pengarah, pengurus, setiausaha atau pegawai lain yang seumpamanya bagi pertubuhan perbadanan itu, atau yang berupa sebagai bertindak dalam mana-mana kapasiti sedemikian, atau telah dalam apa-apa cara bertanggungjawab bagi pengurusan apa-apa hal ehwal pertubuhan perbadanan itu, atau yang membantu dalam pengurusan sedemikian, juga melakukan kesalahan itu melainkan jika dia membuktikan bahawa kesalahan itu telah dilakukan tanpa pengetahuan, persetujuan atau pembiarannya, dan bahawa dia telah menjalankan segala usaha yang wajar dilakukannya untuk mencegah pelaksanaan kesalahan itu sebagaimana yang dia patut jalankan, dengan mengambil kira jenis fungsinya dalam kapasiti itu dan segala hal keadaan.

Where any offence against any provision of this Act has been committed by a body corporate, any person who at the time of the commission of the offence was a director, manager, secretary or other similar officer of the body corporate, or was purporting to act in any such capacity, or was in any manner responsible for the management of any of the affairs of such body corporate, or was assisting in such management, shall also be guilty of that offence unless he proves that the offence was committed without his knowledge, consent or connivance, and that he exercised all such diligence to prevent the commission of the offence as he ought to have exercised, having regard to the nature of his functions in that capacity and to all the circumstances.

[Seksyen 65 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa setiap orang adalah bertanggungjawab secara sama bagi apa-apa perbuatan, peninggalan, keabaian atau keingkaran pekerja atau ejennya, jika perbuatan, peninggalan, keabaian atau keingkaran itu telah dilakukan dalam masa penggajiannya atau agensinya]

Seksyen 65

Section 65

Kesalahan oleh pekerja atau ejen

Offence by employee or agent

Jika mana-mana orang boleh di bawah Akta ini dikenakan hukuman atau penalti bagi apa-apa perbuatan, peninggalan, keabaian atau keingkaran, orang itu bolehlah dikenakan hukuman atau penalti yang sama bagi tiap-tiap perbuatan, peninggalan, keabaian atau keingkaran sedemikian oleh mana-mana pekerja atau ejennya atau ejen pekerja itu, jika perbuatan, peninggalan, keabaian atau keingkaran itu telah dilakukan oleh pekerja orang itu dalam masa penggajiannya, atau oleh ejen itu semasa bertindak bagi pihak orang itu, atau oleh pekerja ejen itu dalam masa penggajian pekerja itu oleh ejen itu, atau selainnya bagi pihak ejen itu.

Where any person would be liable under this Act to any punishment or penalty for any act, omission, neglect or default, such person shall be liable to the same punishment or penalty for every such act, omission, neglect or default of any employee or agent of his or of the employee of such agent, if such act, omission, neglect or default was committed by the person's employee in the course of his employment, or by the agent when acting on behalf of the person, or by the employee of such agent in the course of his employment by such agent, or otherwise on behalf of the agent.

[Section 66 has been omitted in order to maintain the integrity of the original text. The original text of Section 66 is as follows: "66. Menteri boleh membuat peraturan-peraturan yang perlu atau suai manfaat untuk memberikan kuat kuasa penuh, atau bagi menjalankan, peruntukan Akta ini. The Minister may make such regulations as are necessary or expedient to give full effect to, or for carrying out, the provisions of this Act."

Seksyen 66

Section 66

Peraturan-peraturan

Regulations

- (1) Menteri boleh membuat peraturan-peraturan yang perlu atau suai manfaat untuk memberikan kuat kuasa penuh, atau bagi menjalankan, peruntukan Akta ini.

The Minister may make such regulations as are necessary or expedient to give full effect to, or for carrying out, the provisions of this Act.

- (2) Tanpa menjejaskan keluasan subseksyen (1), peraturan-peraturan boleh dibuat—

Without prejudice to the generality of subsection (1), regulations may be made—

- (a) untuk menetapkan fungsi atau perkara lain berhubung dengan Majlis;
to prescribe the functions or any other matters in relation to the Council;
- (b) untuk mengadakan peruntukan bagi suatu kesalahan, apa-apa perbuatan atau peninggalan yang bertentangan dengan mana-mana peruntukan mana-mana peraturan-peraturan;
to provide for an offence, any act or omission which contravenes any provision of any regulations;
- (c) untuk mengadakan peruntukan bagi pengenaan penalti bagi kesalahan itu;
to provide for the imposition of penalties for such offences;
- (d) untuk menetapkan langkah bagi jagaan dan perlindungan orang yang diperdagangkan di tempat perlindungan;
to prescribe measures for the care and protection of trafficked persons at the place of refuge;
- (e) untuk menetapkan kuasa dan fungsi Pegawai Pelindung;
to prescribe for the powers and functions of a Protection Officer;
- (f) untuk mengawal selia pengurusan, pentadbiran dan kawalan tempat perlindungan, termasuk peruntukan bagi kuasa, kewajipan dan fungsi orang yang bertanggungjawab ke atas tempat perlindungan;
to regulate the management, administration and control of place of refuge, including provisions for the powers, duties and functions of the person in charge of place of refuge;
- (fa) untuk mengadakan peruntukan bagi pembayaran dan pemerdapatan semula apa-apa perbelanjaan yang ditanggung oleh Kerajaan berkaitan dengan penahanan, penyenggaraan, rawatan perubatan dan pemindahan dari Malaysia mana-mana orang di bawah Akta ini;
to provide for the payment and recovery of any expenses incurred by the Government in connection with the detention, maintenance, medical treatment and removal from Malaysia of any person under this Act.
- (g) untuk mengadakan peruntukan bagi apa-apa perkara yang, di bawah Akta ini, adalah dikehendaki atau dibenarkan untuk ditetapkan atau yang perlu atau suai manfaat untuk ditetapkan.
to provide for any matter which, under this Act, is required or permitted to be prescribed or which is necessary or expedient to be prescribed.

[Seksyen 67 memberikan kepada Menteri kuasa untuk melakukan perubahan kepada mana-mana peruntukan Akta ini untuk menghapuskan kesukaran atau mencegah anomali yang berbangkit daripada pembuatan Akta ini, melalui perintah yang disiarkan dalam Warta membuat apa-apa ubah suaian kepada mana-mana peruntukan dalam Akta ini sebagaimana yang difikirkannya patut, tetapi Menteri tidak boleh menjalankan kuasa yang diberikan oleh seksyen ini selepas habis tempoh dua tahun dari tarikh yang ditetapkan.]

Seksyen 67

Section 67

Pencegahan anomali

Prevention of anomalies

- (1) Menteri boleh, apabila pada hematnya perlu atau suai manfaat berbuat sedemikian, sama ada bagi maksud menghapuskan kesukaran atau mencegah anomali yang berbangkit daripada pembuatan Akta ini, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* membuat apa-apa ubah suaian kepada mana-mana peruntukan dalam Akta ini sebagaimana yang difikirkannya patut, tetapi Menteri tidak boleh menjalankan kuasa yang diberikan oleh seksyen ini selepas habis tempoh dua tahun dari tarikh yang ditetapkan.

The Minister may, whenever it appears to him necessary or expedient to do so, whether for the purpose of removing difficulties or preventing anomalies in consequence of the enactment of this Act, by order published in the Gazette make such modifications to any provisions in this Act as he thinks fit, but the Minister shall not exercise the powers conferred by this section after the expiration of two years from the appointed date.

- (2) Dalam seksyen ini, "ubah suaian" termasuklah pindaan, tambahan, pemotongan, penggantian, adaptasi, variasi, pengubahan, dan ketidakpakaian mana-mana peruntukan Akta ini.

In this section, "modifications" include amendments, additions, deletions, substitutions, adaptations, variations, alterations, and non-application of any provisions of this Act.

HURAIAN

Akta Antipemerdagangan Orang 2007 ("Akta ini"), bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi kesalahan pemerdagangan orang, perlindungan dan bantuan orang yang diperdagangkan, penubuhan Majlis bagi Antipemerdagangan Orang, dan bagi perkara-perkara yang berkaitan dengannya. Asas kepada Akta ini adalah Protokol untuk Mencegah, Menghapus dan Menghukum Pemerdagangan Orang, terutamanya Wanita dan Kanak-Kanak, tambahan kepada Konvensyen Bangsa-Bangsa Bersatu terhadap Jenayah Rentas Negara Terancang (UNTOC). Malaysia merupakan Negara pihak kepada UNTOC, tetapi masih belum menyertai Protokol ini.

Kecualian (Mengikut Akta A1385 iaitu Pindaan 2010)

26. Segala sebutan mengenai Akta Antipemerdagangan Orang 2007 dan Majlis Antipemerdagangan Orang dalam mana-mana undang-undang bertulis atau dokumen hendaklah, apabila Akta ini mula berkuat kuasa, masing-masing ditafsirkan sebagai sebutan mengenai Akta Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran 2007 dan Majlis Antipemerdagangan Orang dan Antipenyeludupan Migran.

Nota:

UNTOC = United Nations Convention Against Transnational Organized Crime

1. Human Trafficking Defined

Human trafficking is the recruitment, smuggling, abducting, transporting, harboring, buying or selling of a person by means of force, fraud, threats, or coercion for the purposes of labor or sexual exploitation i.e., into:

- prostitution
- migrant work
- pornography
- involuntary servitude
- forced labor
- bondage
- domestic servitude
- peonage
- sweatshop labor
- slavery

2. How Are Victims Trafficked?

Force, fraud and coercion are methods used by traffickers to press victims into lives of servitude, abuse.

Force : Rape, beatings, constraint, confinement

Fraud : Includes false and deceptive offers of employment, marriage, better life.

Coercion : Threats of serious harm to, or physical restraint of, any person; any scheme, plan or pattern intended to cause victims to believe that failure to perform an act would result in restraint against them; or the abuse or threatened abuse of the legal process.

3. Victims and how to identified?

- Most vulnerable people: poor, uneducated, homeless and runaway children
- Women and children for sex trade
- Men for work
- Victims from all over the world

4. How are victims recruited?

- ❖ Mail order brides
- ❖ Modeling agencies
- ❖ Smuggling networks - Employment agencies
- ❖ Neighbors and/or relatives
- ❖ Labor schemes
- ❖ Illegal foreign adoptions
- ❖ Maid/housekeeper schemes

5. In what industries are victims exploited?

Sex industry

- ✓ Organized sex tourism
- ✓ Brothels
- ✓ Massage parlors
- ✓ Escort agencies
- ✓ Strip clubs
- ✓ Pornography

Labor industry

- ✓ Restaurant, hotels
- ✓ Domestic work
- ✓ Construction, landscape
- ✓ Agriculture
- ✓ Sweatshops

6. What are the indicators that a person may have been trafficked?

- Fearful of strangers
- Signs of abuse
- Sickness - often untreated
- Stress or trauma
- Undocumented status
- Unaware of rights
- Lacks freedom to move about
- Isolated from community
- Documentation taken

LAMPIRAN B

**PROTOCOL TO PREVENT, SUPPRESS AND PUNISH
TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY WOMEN
AND CHILDREN, SUPPLEMENTING THE UNITED
NATIONS CONVENTION AGAINST
TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME**

Advance copy of the authentic text. The copy certified
by the Secretary-General will be issued at a later time.

**UNITED NATIONS
2000**

**PROTOCOL TO PREVENT, SUPPRESS AND PUNISH
TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY WOMEN AND
CHILDREN, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS
CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME**

Preamble

The States Parties to this Protocol,

Declaring that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognized human rights,

Taking into account the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

Concerned that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

Recalling General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument addressing trafficking in women and children,

Convinced that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

Have agreed as follows:

I. General provisions

Article 1

*Relation with the United Nations Convention
against Transnational Organized Crime*

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2
Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

(a) To prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;

(b) To protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and

(c) To promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

Article 3
Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

(b) The consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered "trafficking in persons" even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) "Child" shall mean any person under eighteen years of age.

Article 4
Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5
Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) Participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) Organizing or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. Protection of victims of trafficking in persons

Article 6
Assistance to and protection of victims of
trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, inter alia, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

(a) Information on relevant court and administrative proceedings;

(b) Assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of

trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) Appropriate housing;
- (b) Counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) Medical, psychological and material assistance; and
- (d) Employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of

that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorization as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. Prevention, cooperation and other measures

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) To prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) To protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimization.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

(a) Whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;

(b) The types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and

(c) The means and methods used by organized criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent

possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported

to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. Final provisions

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognized principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16
Signature, ratification, acceptance,
approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17
Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of

the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18
Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19
Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 20
Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

LAMPIRAN C

**PROTOCOL AGAINST THE SMUGGLING OF
MIGRANTS BY LAND, SEA AND AIR,
SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS
CONVENTION AGAINST
TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME**

Advance copy of the authentic text. The copy certified
by the Secretary-General will be issued at a later time.

**UNITED NATIONS
2000**

**PROTOCOL AGAINST THE SMUGGLING OF MIGRANTS BY
LAND, SEA AND AIR, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS
CONVENTION AGAINST
TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME**

Preamble

The States Parties to this Protocol,

Declaring that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

Recalling General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

Convinced of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

Taking into account the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

Concerned at the significant increase in the activities of organized criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

Also concerned that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

Recalling General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

Convinced that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument

against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

Have agreed as follows:

I. General provisions

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) “Smuggling of migrants” shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

(b) “Illegal entry” shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

(c) “Fraudulent travel or identity document” shall mean any travel or identity document:

(i) That has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorized to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or

- (ii) That has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
- (iii) That is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) "Vessel" shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organized criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:

- (a) The smuggling of migrants;
- (b) When committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) Producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) Procuring, providing or possessing such a document;
- (c) Enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the

necessary requirements for legally remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) Participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;

(c) Organizing or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:

(a) That endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or

(b) That entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. Smuggling of migrants by sea

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the

smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorization from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorize the requesting State, inter alia:

(a) To board the vessel;

(b) To search the vessel; and

(c) If evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorized by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorization made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorization to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorization of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorization to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that

State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

(a) Ensure the safety and humane treatment of the persons on board;

(b) Take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;

(c) Take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;

(d) Ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

(a) The rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or

(b) The authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect.

III. Prevention, cooperation and other measures

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with

their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

(a) Embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organized criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

(b) The identity and methods of organizations or organized criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

(c) The authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;

(d) Means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;

(e) Legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and

(f) Scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all

passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialized training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.

2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organizations, non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

- (a) Improving the security and quality of travel documents;
- (b) Recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;
- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organized criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) Improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) The humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organized criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organized criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of

migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations, where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) Establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) Enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of

conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorization as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organizations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. Final provisions

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the

1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognized principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with

the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no

agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.